

Toto je upravená kapesní verze vydání (A6). Kalendárium, doslov a překladatelské poznámky najdete v základní verzi tohoto vydání (ve formátu A5).

Překlad dokončen v cyrilometodějském roce
2012—2019—2025 I.P.

Věnováno zvěčnělé památce svatého našeho vladyky
mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského
k 70. výročí jeho mučednického svědectví o Ježíši
Kristu a o pravoslavné víře.

S vděčností a nehynoucí úctou připisují zvláštní po-
děkování prot. Miroslavovi a Darji Mužíkovým.

Nechť je toto vydání liturgie spojeno
s jejich světlou památkou.

(Jan Baudiš, editor)

V PDF jsou různé verze tohoto vydání ke stažení na
internetové adrese: pravoslavi.cz/liturgie

Božská liturgie sv. Jana Zlatouštěho.

Bilingue – církevně-slovanské a české znění

Český překlad dle „Sborníku modliteb a zpěvů...“

(sv. biskupa mučedníka Gorazda) a „Služebníku...“

(prot. Čestmíra Kráčmara); upraveno a rozšířeno dle

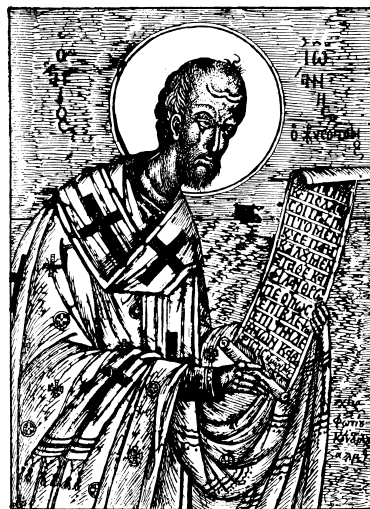
církevně-slovanského (a místy i řeckého) znění.

Připravil prot. Jan Baudiš s kolektivem.

Jazyková spolupráce a hlavní korektura: Darja Mužíková

V Jihlavě 2013—2019—2025 I.P. — v. 2.35 R (kor. 11-a6)

БЖ́ЄСТВЕННАД ЛІТУРГІА ЇЖЕ ВО СВАТЫХЪ ОЦА НАШЕГО ІОА́ННА ЗЛАТОУЩЕГО.

Božská liturgie svatého Jana Zlatouštěho

**S požeňáním Jeho Přeosvícenosti
Izaiáše,
biskupa olomoucko-brněnského**

Malá „kapesní“ verze liturgické knihy Služebník ve formátu A6 je odvozena od plné verze tohoto českého překladu Služebníku, která je vydána ve formátu A5. Oproti plné verzi je toto kapesní vydání zkráceno: neobsahuje postup večerní bohoslužby, ani některé dodatky, kalendárium a závěrečné překladatelské poznámky.

Z předmluvy k plné verzi 1. vydání:

Významná část duchovenstva i věřících si přeje mít možnost služby Božské liturgie ve znění, které vychází z tzv. Gorazdova sborníku, ale je už rozšířené o části, které svatý vladyka Gorazd z misijních důvodů z liturgie vypustil (hlavním motivem byl požadavek na zkrácení nedělní bohoslužby na 70 minut). Přikročili jsme k tomu, v co kdysi doufal svatý vladyka Gorazd, – zahrnout do textu českého Služebníku celou liturgii. Vznikl tak text liturgie respektující současné potřeby a očekávání naší církve.

V dvojjazyčné úpravě s českým a církevně-slovan-
ským zněním vychází svatá liturgie Jana
Zlatoústého v našich zemích historicky poprvé.

Toto je 2. vydání (v. 2.3), verze upravená pro „kapes-
ní“ formát (A6). Podrobnosti o tomto liturgickém
překladu viz v plné verzi 2. vydání (formát A5).

Obsah

Předmluva	2
Proskomidie	5
Řád liturgie katechumenů	53
Řád liturgie věrných	109
Zakončení liturgie (propuštění) ve všední dny	205
Zakončení liturgie (propuštění) na svátky Páně	211
Modlitby po svatém přijímání	219
O drobení svatého Beránka	231
Obsáhlejší vzpomínání svatých při proskomidii	234

7 Svatých a nezištných divotvůrců: Kosmy a Damiana, Kýra a Jana, Pantelejmona a Hermolaje i všech svatých nezištníků.

A vzav sedmou částčku klade ji do řady vedle té první a čtvrté, začínaje tím třetí sloupec.

8 Svatých spravedlivých bohorodičů Jáchyma i Anny a svatého (jméno) (jehož jest chrám) a svatého (jméno) (jehož je den) i všech svatých, na jejichž přímluvy navštiv nás, Bože.

A vzav osmou částčku, klade ji zbožně pod sedmou.

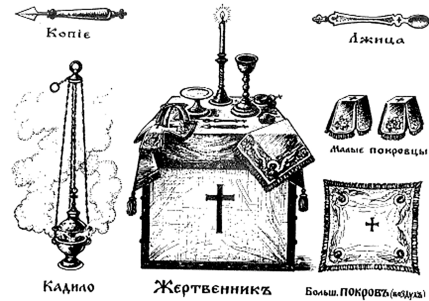
9 Svatého otce našeho Jana Zlatoustého, archiepiskopa konstantinopolského (či Basila Velikého, archiep. Kesareje kappadokijské).

A vzav devátou částčku, klade ji zbožně pod osmou.

SVATÁ LITURGIE

Postup služby pro kněze a diákona

ЧИНЪ

СВЩІЕННЫА И БЖІЕСТВЕННЫА ЛІТЪРГІИ

Хотѣи свщїенникъ бжїественное совершати тайнодѣїетвіе, долженъ ѣсть первѣе оубо примиренъ быти со всѣми, и не имѣти что на кого, и сердце же, силна сила, ѿ лукавыхъ влечети помысловъ, воздержати же съ вечера, и трезвѣтиса даже до времени свщїеннодѣїетвіа. Времени же наставши, покнегда совершати обычный предстоителю поклонъ, входитъ къ храмъ: и соединѣна со діакономъ, творятъ къспѣ къ воротомъ предъ стѣми двѣрьми поклоненїа чрїи.

Тѣже глѣтъ діаконы: Бл҃гоговѣи владыко.

Сщїенникъ: Бл҃гоговѣи бг҃и наши, всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Начинаетъ глаголати діаконы: Црїю нб҃ный: Трїсѣбѣ. По Сщїе нашихъ:

Сщїенникъ: Іакѡ твоѣ ѣтъ цр҃тво:

Помилуй насъ гд҃и...

Kypriana Kartagenského i Gorazda Českého a Moravsko-slezského i Stanislava i všech světitelů mučedníků. Svt. vyznavače Alexije Karpatského i všech vyznavačů.

A vzav pátou částčku, klade ji zbožně pod čtvrtou.

6 Ctihodných a bohonosných otců našich: Antonia Velikého, Euthymia, Sávy Posvěceného, Theodosia Kinoviarcha; Onufria, Athanasia a Petra Athonských; Cyrila, učitele slovanského; Antonije a Theodosije Pečerských; Nauma, Sávy, Angelára; Ivana Českého, Prokopa Sázavského. — Sergije Radoněžského, Varlaama Chutynského; Jova Počájevského a Serafíma Sarovského, Nikodéma a Paisia Svatohorců i všech ctihodných otců. — A ctihodných matek: Pelagie, Theodosie, Anastasie, Eupraxie, Fevronie, Theodulie, Eufrosinie, Marie Egyptské i všech svatých ctihodných matek.

A vzav šestou částčku, klade ji zbožně pod pátou.

A vzav třetí částěčku, klade ji pod druhou a ukončuje tím první sloupec.

4 Svatých otců našich světitelů: Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatoústého, Athanasia a Cyrila, Jana Milostivého Alexandrijského, Mikuláše Myrlikejského; Metoděje, učitele Slovanů, Gorazda a Klimenta. — Michala Kyjevského, Petra, Alexije, Jóny a Filipa Moskevských; Nektária Pentapolského. — Jana Kronštadtského i všech svatých světitelů.

A vzav čtvrtou částěčku klade ji do řady vedle té první, začínaje tím druhý sloupec.

5 Svatého apoštola, prvomučedníka a archidiákona Štěpána, svatých velikých mučedníků: Dimitria, Jiří, Theodora Tyrona, Theodora Stratelata, Václava, novomučedníků českých i všech svatých mučedníků. — A svatých mučednic: Thekly, Barbory, Kyriaky, Fotinie, Mariny, Euthymie a Paraskevy, Kateřiny, Iriny, Ludmily, Orosie i všech svatých mučednic. — Světitel mučedníka Polykarpa ze Smyrny,

Božská liturgie svatého Jana Zlatoústého

Proskomidie

Kněz, který hodlá vykonat službu Božských Tajin, se má dříve smířit se všemi a nemít nic proti komukoliv, má chránit srdce, jak možno, od zlých myšlenek, být zdrženlivým a střízlivým od předvečera až do času služeb Božích. V ustanovený čas se kněz i diákon postaví před svatými dveřmi oltáře a učiní společně, žehnajíce se, tři poklony k východu. Potom se začíná:

Diákon: Požehnej, vladyko!

Kněz: **B**lahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův, amen.

Diákon: Králi nebeský... (Následuje Trisagion až po Otče náš.)

Kněz: Neboť tvé jest království...

Smiluj se nad námi...

ТѢЖЕ ГЛАГОЛУЮТЪ:

Помнѣлѣи наєхъ Гдѣи, помнѣлѣи наєхъ: вєрѣкагѡ
 бо ѡвѣбѣта недохмѣкѡице, сїю ти млѣтвѣ ѣакѡ
 влѣцѣ грѣшнѣи приносимъ: помнѣлѣи наєхъ.

Слѣва:

Гдѣи, помнѣлѣи наєхъ, на тѣа бо оуповѣхомъ, не
 прогнѣвайсѣ на ны сѣлѡ, ниже помани
 беззаконїи наєхъ: но призри и нынѣ ѣакѡ
 блгодѣтробенъ, и ижебаки ны ѡ враговѣхъ на-
 шихъ. Ты бо сїи бгѣи наєхъ, и мы людїе
 твои, вси дѣла рѣкѡ твои, и има твои
 призываемъ.

И нынѣ:

Иносѣрдїа двѣри ѡкѣрзи намъ, блгословѣ-
 наѣ бгѣе, надѣкѡице на тѣа да не погнѣ-
 немъ, но да ижебакимы тобою ѡ бѣдѣхъ: ты
 бо сїи спасѣнїе рода хрїстїанєкагѡ.

ТѢЖЕ ѡХОДАТЪ КО ІКѡНѣ ХРѢТОВѣ И ЦЕЛЮТЪ Ю,
 ГЛАГОЛУЮЦЕ:

Пречѣтомѡ твоємѡ ѡбразѡ поклонѣемѣ
 благїи, просѣце прощенїа прегрѣшенїи на-
 шихъ, Хрѣтѣ бже...

Jana Křtitele vzpomínají Řekové až při
 vyjímání druhé částčky, a to jako prvního ze
 svatých proroků.

Zde je ponechán postup slovanské liturgie
 (vzpomenout na archanděly může kněz např.
 když žehná kopím třetí prosforu před
 vyřezáváním devatera částček).

1 Ke cti a na památku důstojného
 a slavného proroka, Předchůdce
 a Křtitele Jana.

A vzav první částčku z této prosfory, klade ji
 po levé straně Beránka a činí začátek prvního
 sloupece.

2 Svatých a slavných proroků Mojžíše
 i Árona, Eliáše a Elisea, Davida a Jes-
 se, svatých tří mládenců i Daniele proroka
 i všech svatých proroků.

A vzav druhou částčku, klade ji zbožně pod
 první.

3 Svatých slavných a všechvalných
 apoštolů Petra a Pavla, Dvanácti
 a Sedmdesáti i ostatních svatých apoštolů
 a všech apoštolům rovných.

БЛЖВѢШН, НО ЧОЧІЮ Ѡ РАСТВОРЕНІА ЄДИНОУ,
ЄЖЕ НА СѢЛА СѢБІМЪ, Н ЧАКѠ ПРИЧАЦІАІ ВСКЪХ
Ѡ СІХЪ.

Obsáhlejší vzpomínání svatých při proskomidii

Kněz vezme třetí prosforu, vyřízne z ní postupně
devět částeček na památku devatera řádů
andělských.

V řecké liturgii je zvykem při vykrajování první
částečky vzpomínat anděly:

„Ke cti a na památku blažených vůdců
andělských Michaela a Gabriela i všech
nebeských beztělesných mocností.“

Potom říkají oba:

Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad
námi, neboť žádné omluvy nevědouce, tuto
modlitbu tobě, jako Vládci svému, my hříš-
níci přinášíme: smiluj se nad námi.

Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu.

Pane, smiluj se nad námi, neboť v tebe
doutáme; nehněvej se na nás velmi, aniž
rozpomínej se na hříchy naše, ale pohleď
i nyní jako milosrdný na nás a zbav nás ne-
přátel našich; neboť tys Bůh náš a my lid
tvůj, všichni dílo rukou tvých a jméno tvé
vzýváme.

I nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Bránu milosrdenství otevři nám, požehna-
ná Bohorodice, abychom doufajíce v tebe
nezhynuli, ale osvobozeni byli tebou od
všeliké bídy; ježto jsi spása pokolení
křesťanského.

Nato odejdou k ikoně Kristově a říkají:

Přečistému obrazu tvému klaníme se, Bla-
-hý, *prosíce za odpuštění...*

шинхъ, Хрѣтѣ Бже: болюю ко благоволиахъ ѿи
плотїю възїти на крѣтѣ, да ѡзбавиши, ѡже
создаахъ ѿи, ѿ работы вражїа. Тѣмже
благодарственикоу копїемъ ти: радостн
исполниахъ ѿи всѣ, спсе наша, пришеди
спастїи мїра.

Тѣже цѣлѣютьхъ ѡ икоуѡвѣ кїи, глаголюще тропарь:

Иноуердїа сѣци иоточникъ, мїлостн
сподобн наеъ бже, прїзри на люди согрѣшїи-
шыа, ѡви ѡкоу прїену силѣ твою: на тѣ
ко оуповающе, радїиа, копїемъ ти, ѡкоу
ѡногдѣ Гаврїїахъ безплотныхъ архїстратїгъ.

Тѣже приклонше главоу, гїютьхъ сїю молїтву:

Гди, низпосли рѣкѣ твою сѣ
высоты сѣгѡ жнїица
твою, ѡ оукрѣпїи мѣ въ
предлежѣщую слѣже твою:
да неосѣжденноу предстанѣ
страшномѣ прѣтолѣ твоемѣ, ѡ безкрѡвноу
свѣщеннодѣїствїе совершѣ. ѡкоу твою
сѣгѣ силѣ ѡ слава, ко вѣки вѣкѡвѣхъ. ѡмїнь.

Внїдѣ въ домъ...

když byl dříve (při proskomidii) proboden. Částici s písmeny »IS« položíš na vrchní stranu svatého diskosu, která je na východ; částici s písmeny »CHS« pak položíš dolů, na stranu k západu; tu, jež má písmena »NI«, kladeš na severní stranu (vlevo) a tu s písmeny »KA« dáš (vpravo), na stranu polední (jižní), jak je zde zobrazeno.

Část s písmeny »IS« vezmeš a naplníš jí svatý kalich (tj. vložíš ji do kalicha). Část s písmeny »CHS« rozdrobíš pro přijímání kněží a diaconů. Ty zbylé dvě svaté části, na nichž jsou písmena »NI« a »KA«, jsou pro přijímající lid; rozdrob je dle své úvahy na maličké částičky, aby jich bylo dosti. Z částiček přesvaté Bohorodice nebo devíti řádů svatých či jiných, jež jsou na svatém diskose, nikdy nikomu nedávej přijímat – pouze z těch dvou částí ze svatého Beránka (»NI« a »KA«) nechť podáváš přijímání.

A ještě věz toto. Když ředíš svatou vodou Božskou Krev Vládce, nechť ji vléváš uvážlivě, aby bylo dosti pro všechny, kteří chtějí přijímat. To samé platí už při nalévání vína a vody do kalicha (při proskomidii), když probodáváš svatého Beránka; vlévej tolik, aby pak stačilo pro všechny. Později už nic nepřilévej, leč jedině při ředění (horkou vodou) konaném po „Svaté svatým“. Takto podávej všem přijímání těchto (svatých Darů).

И́ИСО, оубо полагѣи на вѣшнѣи странѣ стѣгвоу
 діаконѣ, ѣже ѣсть на востѣцѣ: ХС же, ѿ долѣ
 ѣже ѣсть на западѣ: ѧ ѣже, ИИ, ѿ свѣрныа
 страны: Кѧ же, из полѣднныа страны, ѣкоже
 заѣ иꙗѡбразѣа.

И́ИСО, оубо чѣстѣ възѣмѣ, неполнѣи стѣꙗю чѣшѣ.
 ХС же, чѣстѣ, раздроблѣи свѣщенникѡмѣ и
 діаконѡмѣ. Тыа же двѣ чѣсти стѣа, ѣже ИИ,
 и ѣже, Кѧ, причѣстникѡмѣ да раздроблѣши
 на чѣсти мѣлыа, ѣлико вѣдетѣ докѡльно по
 раземѡтрѣнїю твоемѣ. ѧ ѿ чѣсти прѣстѣа
 бѣа, илї девѣтихъ чинѡвѣ стѣхъ, илї иныхъ
 ѣлико во стѣмѣ діаконѣ стѣ, никакоже
 когѡ да причѣстїши: тѡчїю ѿ двоѡ чѣстїю,
 ѡстаѡшею стѣгвоу ѧнца, да причѣстїши.

Из томѣже тебѣ вѣдомо вѣдетѣ и ѿ сѣмѣ,
 ѣко ѣгда разтворѣши стѣмѣ оубропцемѣ
 бѣжѣтвеннѣю крѡкъ влчню, тогда да влчѣши
 из раземѡтрѣнїемѣ, ѣлико быти докѡльно
 вѣмѣ хотѣщымѣ причѣстїтїеа. Такожде и
 ѿ вїна и воды, ѣгда пробѡдѣши стѣи ѧнецѣ,
 тогда да влчѣши чѡлїко, ѣлико быти
 докѡльно вѣмѣ: послѣдї же никакоже чгѡ да

hý, prosíce za odpuštění hříchů svých,
 Kriste Bože; neboť tys ráčil dobrovolně tě-
 lem vstoupiti na kříž, abys vysvobodil z ot-
 roctví nepřítele ty, jež jsi byl stvořil. Proto
 vděčně voláme k tobě: Radostí naplnil jsi
 vše, Spasiteli náš, přišed spasit svět.

*I žehnajíce se, políbí ikonu Krista. — Potom odchá-
 zejí k ikoně Bohorodice, říkajíce:*

Jsouc milosrdenství pramen, rač slitovati
 se nad námi, Bohorodice! Shlédni na lid
 hříšný, zjev jako vždy moc svou. Neboť
 v tebe doufajíce, k tobě, jako kdysi Gabriel,
 beztělesných vrchní vojevůdce, voláme:
 Raduj se!

*I žehnajíce se, líbají ikonu Bohorodice. — Poté se
 postaví uprostřed, skloní oba hlavu a kněz říká
 tuto modlitbu:*

Hospodine, vztáhni ruku svou s výsosti
 svatého sídla svého a posilni mne k nastá-
 vající službě tvé, abych, stana před straš-
 ným trůnem tvým, nekrvavou obět neod-
 souzeně vykonal. Neboť tvá jest moc i slá-
 va, na věky věkův. Amen.

Vejdu do domu svého...

Таже творятъ и къ ангѣломъ поклѣны по ѡдному, и тако ѡходятъ въ жертвенникъ, глаголюще:

Внидохъ въ домъ твой, поклонился ко храмъ твою въ стѣнѣ твои. Гди, насгуби мѧ правдою твою, врагъ моихъ ради исправи предъ тобою пѣть мою. Ибо несть бо оубѣхъ ихъ истины, сердце ихъ зрѣтно, грѣхъ ѡверетъ гортань ихъ, азъки свои мнѣ лъцахъ. Суди имъ бже, да ѡпадуть ѡ мысли свои, по множенствѣ нечестѣихъ ихъ и зрѣни ѧ, яко прегорчиша тѧ гди. И да возвещаетъ вси оупокѣи на тѧ, во вѣки возрадуютъ, и веселиши въ нихъ, и похвалятъ ѡ тебе любящѣи има твоѣ. Ибо ты благоговѣши праведника, гди. Ибо орджемъ благоволенѧ вѣнчалъ єси насъ.

Вшедше же во свѣтилице, творятъ поклѣны три предъ твою трапѣзою, и цѣлуютъ твоѣ ѡбѣи и твою трапѣзу. Также прѣмлютъ въ рѣки свои кѣждо стѣхарь свой, и творятъ поклѣны три къ востоку, глаголюще къ тебе кѣждо:

Бже, ѡчисти...

vě, neboť ty, Bohorodice, vždy ochraňuješ ty, kteří uctívají tebe.

Chceš-li, zapěj i tropar toho dne.
Následuje ukončení:

»Hospodi, pomiluj.« (Dvanáctkrát)

Kněz: Přesvatá Bohorodice, spasiž nás!

»Tebe nad cherubíny ctěnější ...« (2. hlas)

Kněz: Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

»Sláva ... I nyní ...«

»Hospodi, pomiluj« (třikrát). Požehnej!

Kněz pronáší malé propuštění.

O drobení svatého Beránka

Náleží se, abys věděl, ó knězi, že při rozlamování svatého Beránka máš jej držet obráceného tou částí, kde je rozříznut ve znamení kříže (při proskomidii naříznut se slovy: „Obětujte se Beránek Boží...“), dolů ke svatému diskosu; kdežto ránou po probodnutí kopím (učiněnou při proskomidii se slovy: „Jeden z vojáků kopím bok jeho probodl“) nahoru, aby Beránek byl v té poloze, jako

И нынѣ, кѣро́дичехъ:

Предстательство христіанъ непосы́дное,
ходатайство ко творцу́ непреодо́жное, не
презри грѣшны́хъ моленій гл҃обы: но предвари,
ѡ́къ блага́а, на по́мощь насъ върши зовѣ-
щихъ ти: о́скорѣ на моли́твахъ, и потщи́ся на
о́моленіе, предста́тельствующи при́сно б҃же,
чтѣщихъ тѣа.

Или́ ѡ́це хощеши, рцы́ и днѣ тропарь.

Гд҃и поми́луй, ѿ. Четверѣишю: Сла́ва, и нынѣ:

и творитѣ ѡпѣвкѣ.

Ѡ раздробленіи ст҃аго агнца.

Подобаетъ тебе́ вѣдати, сѣ іерее, ѡ́къ
раздробляа ст҃ый агнецъ, полага́и частіи крест-
нымъ знаменіемъ до́ль ко ст҃ому́ діскоу́,
закла́ніемъ же горѣ ѡ́коже пре́жде ст҃а
закла́шеся.

Nato se oba pokloní též lidu a odcházejí do oltáře,
řkouce:

Vejdu do domu tvého a klaněti se budu
svatému chrámu tvému v bázni tvé. Hos-
podine, veď mne ve spravedlnosti své; pro
nepřátele mé spravuj před sebou cestou
mou; neboť není v ústech jejich pravdy,
srdce jejich je daremné, hrobem otevře-
ným je hrdlo jejich, jazykem svým klamou.
Sudiž je, Bože, nechať padnou od úmyslů
svých, pro množství nešlechetností jejich
zavrhní je, neboť odporní jsou tobě, Hos-
podine. I ať rozveselí se všichni, kdož doufají
v tebe, na věky ať se radují, a ty přebývatí
budeš v nich; i ať honosí se tebou všichni,
kdož milují jméno tvé. Neboť ty žehnáš
spravedlivému, Hospodine, a štítem
zalíbení korunoval jsi nás.

Vstoupivše do svatyně, učiní, žehnajíce se, dvě
poklony před svatým prestolem a políbí svaté
evangelium i svatý prestol. Opět se žehnají
a učiní třetí poklonu. Potom vezmou do svých
rukou každý svůj stichar a konají, žehnajíce se,
tři poklony k východu, řkouce pro sebe:

Bože, očistiž mne...

Б҃же, ѡчи́сти мѧ грѣшнаго ѡ помѡлѣнїи мѧ.

Та́же прихѡди́тъ кѧ свѣщени́къ діаконъ,
держѧ въ десно́й рѣцѣ стѣха́ръ со Ѡра́ремъ, ѡ
подкло́нѣнїи ѣмѣ главо́въ, глаго́летъ:

Бѣгословѣ, влады́ко, стѣха́ръ со Ѡра́ремъ.

Сщїе́нникъ глаго́летъ:

Бѣгословѣнъ Бѣгъ на́шъ, вездѧ, ны́нѣ ѡ
прїисхо, ѡ во вѣки вѣкѡ́въ.

Та́же ѡхѡди́тъ кѧ ерѣѣ діаконъ, ко ѣди́нѣ
стѣранѣ свѣщени́ца, ѡ ѡкличѣтѣ кѧ стѣха́ръ,
мола́са е́ще:

Возра́дѣетѣ дѡша моѧ ѡ Гдѣ, ѡбле́че ко
мѧ въ рїзѣ спасе́нїа, ѡ ѡде́ждю вене́дїа
ѡде́ла мѧ: ѣ́кѡ же́нихѣ возлѡжи́ мѧ
вѣне́цъ, ѡ ѣ́кѡ невѣ́стѣ ѡу́краси́ ма крѡ-
то́ю.

Ѣ Ѡра́рь ѡу́бо цѣлова́къ, налага́етъ на лѣвоѣ
ра́мо. Нарѣ́кѡвницы же налага́а на рѣки, на
десно́ю ѡу́бо, глаго́летъ:

Десни́ца твоѧ, Гдѣ, просла́вила кѧ крѣпо-
ти: десна́а твоѧ рѣка, Гдѣ, сокрѡши́ враги́,
ѡ мно́жетвомъ сла́вы...

*Následuje: »Trojsvatá píseň« až po
»Otče náš«*

Závěrečný tropar a kondak sv. Janu Zlatoústému:

Blahodat' z úst tvých, jako zář ohně se za-
skvěvší, osvětila celý svět, poklady nezišt-
nosti jemu nalezla a výsost pokory nám
ukázala; avšak uče nás slovy svými, otče
Jene Zlatoústý, pros Slovo, Krista Boha,
aby spasil duše naše. *(Hlas 8.)*

»Sláva ...«

S nebes přijal jsi blahodat' Božskou a ústy
svými učíš všechny klaněti se v Trojici je-
dinému Bohu, Jene Zlatoústý, nejblaže-
nější, ctihodný, důstojně chválíme tebe,
neboť ty jsi vůdce, jenž zjevuje věci Božské.
(Hlas 6.)

»I nyní ...«

(Závěrečný bohorodičný kondak, 6. hlas)

Nezahanbitelná zastánkyně křesťanů, jis-
tá prostřednice u Stvořitele, nepřeslechni
prosebné hlasy hříšníků, ale předejdi, dob-
rotivá, ku pomoci nám, tebe věrně vzývají-
cím. Pospěš k přimluvě, pros za nás horli-

слѣзы показанія и исповѣданія, во ѣже
пѣти и славити тѣ во всѣ дни животѣ
могѹ, ѿкъ блгословенна и препрославленна
ѣси во вѣки. ѿмѣнь.

Конѣцъ молѣтъ по стѣмъ причащенїи.

Нынѣ ѿпѣцаеш: Трїтѣе. И по ѿче нашихъ:

Ѿпѣтительный тропарь, гласъ и:

Ѿвѣтъ твоихъ ѿкоже свѣтлость ѿгна
возвѣкши блгодѣть, вселеннѹ просвѣти: не
сребролюбѣа мїрови сокровища снискѣ, высотѣ
намъ смиреномѹдрїа показѣ. Но твоими
словесы наказѣа, ѿче ѿвѣстїа Златоусте: моли
слова Хр҃та Б҃га, спастїса душамъ нашимъ.

Слава: Кондѣкъ, гласъ 5.

Ѿ нѣкъ прїѣлъ ѣси бж҃етвеннѹ блгодѣть, и
твоима ѿвѣстїама всѣ ѿчїши поклонѣтїа въ
Трїцѣ едїномѹ Б҃гѹ, ѿвѣстїа Златоусте,
всблжѣнне прѣвне, доетѣйноу хвалимъ тѣ:
ѣси во насѣвникъ, ѿкъ бж҃етвеннаа
ѿвлѣа.

**Bože, očistiž mne hříšného a smiluj se
nade mnou. (Třikrát)**

Nato přistoupí diákon ke knězi, drží v pravé
ruce stichar s orarem a skloniv hlavu, dí:

Požehnej, vладыko, stichar s orarem!

Kněz žehnaje: Požehnaný jest Bůh náš,
vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

Pak odejde diákon zpět na své místo a oblékaje
se do sticharu, modlí se takto:

Radovati se bude duše má v Bohu, neboť ob-
lékl mne v roucho spasení a pláštěm radosti
přioděl mne; jako ženicha ověnil mne koru-
nou a jako nevěstu okrášlil mne ozdobami.

Potom diákon políbí orar a položí jej na své levé
rameno.

Když navléká jeden z nárukávníků na svou
pravou ruku, říká:

Pravice tvá, Hospodine, proslavila se v síle;
pravice tvá, Hospodine, porazila nepřátele
a velikou slávou svou potřel jsi ty, kteří
povstali proti tobě.

Když dává druhý nárukávník na levou ruku, dí:

Požehnaný jest Bůh...

и мнѡжествомъ славы твоѡеѡ егѡражъ ѡи
схпоругѡты.

На лѡквѡю же, глаголетъ: Рѡцѡѡ твоѡ сотво-
риетѡѡ мѡ и создаетѡѡ мѡ. Вразуми мѡ, и
научи мѡ заповѡдемъ твоимъ.

Тѡже ѡшѡдъ въ предложѡнїе, ѡгтоколетъ
сїѡннаѡ. Сїѡн ѡ҃ко дїскоѡхъ поргаклетъ ѡ
шѡю егранѡ, погиръ же, ѡже ѡѡтъ егѡю
чѡшѡ, ѡ деѡшѡ, и прѡчѡѡ ехъ нїмн.

Сїѡннїкъ же сїѡѡ ѡблѡчїтѡ: прїемъ егѡѡръ
въ лѡквѡю рѡкѡ, и поклѡнїѡ трїѡды къ ко-
тоѡѡ, ѡкоже речѡѡ, назнѡменѡетъ глагола:

Бл҃гословѡенъ б҃ѡхъ нѡшѡхъ, врегдѡ, нынѡѡ и прїе-
нѡ, и во вѡкнѡ вѡкѡвѡхъ, ѡмннѡ.

Тѡже ѡблѡчїтѡ, глагола:

Возрадѡетѡ дѡшѡ моѡ ѡ гдѡѡ: [до коѡцѡ.]

Тѡже прїемъ сїѡѡтрахїѡѡ, и назнѡменѡѡ,
ѡблѡчїтѡ ѡю, глагола:

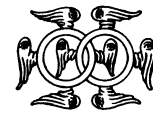
Бл҃гословѡенъ б҃ѡхъ, и занѡѡѡ бл҃годѡѡтъ своѡ на
сѡщїеннїкнѡ своѡ: ѡко мѡро на глаѡѡѡ,
сходѡѡѡѡ на врадѡ, врадѡ ѡарѡннѡ, сходѡѡѡѡѡ
на ѡмѡѡѡ ѡдѡѡѡѡ ѡгѡ.

Бл҃гословѡенъ б҃ѡхъ, препѡѡѡѡѡ...

umrtveného hříchem; a jsouc milostivého Boha láskyplná milosrdná Matka, smiluj se nade mnou a vlož dojetí a zkroušenost do srdce mého, daruj pokoru uvažování mému a osvobození zajatým myšlenkám mým; i učiň mne hodným do posledního vzdechu mého neodsouzeně přijímat posvěcení přečistých Tajin k uzdravení duše i těla. A dejž mi slzy pokání a vyznání, abych opěvoval a chválil tebe po všechny dny života svého, neboť blahoslovená a velebená jsi na věky. Amen.

Zakončení děkvných modliteb po účasti na svatě eucharistii

Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého, podle slova svého v pokoji. Neboť viděly oči mé spasení tvé, které jsi připravil před obličejem všech lidí: světlo ke zjevení pohanům, a slávu lidu svého israelského.

БЕБЕЛІЕ: КЪ СЪРАШНОЕ ЖЕ И ВТОРОЕ ПРИШЕСТИЕ
ТВОЕ СПОДОБИ МЯ ГРЕШНАГО СЪАТИ ОДЕЖЮ
СЛАВЫ ТВОЕЯ, МЛЧВАМИ ПРЕИСТАВА ТВОЕЯ
МЪТРЕ, И КРЕХЪ СЪТЪХЪ.

МЛЧВА ИНАА, КО ПРЕТЪКЪ БЦЕ:

ПРЕТЪА КЛЦЕ БЦЕ, СВЪКТЕ ПОМРАЧЕННЫА
МОЕА ДЪШИ, НАДЕЖДО, ПОКРОВЕ, ПРИБЕЖНИЦЕ,
ОУТЪШЕНІЕ, РАДОВАНІЕ МОЕ: БЛАГОДАРИ ТЯ,
ЯКЪ СПОДОБИЛА МЯ СЕИ НЕДОУТОИНАГО,
ПРИЧАСТНИКА БЫТИ ПРЕИСТАВА ТЪЛА, И ЧТ-
НЫА КРОВЕ СНА ТВОЕГО. Но рождаша истин-
ный свѣтъ, проевѣти моа оумныа очи
сѣрдца: яже источникъ беземертїа рожда-
ша, ѡживотвори ма оумерцвлѣннаго гре-
хѡмъ: яже млчиваго бга лювоблагоустро-
наа мти, помилѡи ма, и даяждь ми оуми-
ленїе, и сокрѡшенїе къ сѣрдцѣ моэмъ, и
смирѣнїе къ мыслехъ моихъ, и воззванїе къ
плѣненїихъ помышленїихъ моихъ, и сподоби
ма до послѣднаго издыханїа неосѡжден-
но прїимати пречїтыхъ танихъ ѡсѡщенїе ко
исцѣленїе дѡши же и тѣла: и подаждь ми

Ruce tvé stvořily a učinily mne; dejž mi ten
rozum, abych se naučil přikázáním tvým.

Potom odejde na místo přípravné (k žertveníku)
a chystá zde posvátné předměty: diskos, kalich,
kopí, pokrovce, hvězdičky atd. Svatý diskos
postaví na levou, kalich pak na pravou stranu.

Kněz se obléká takto: vezme stichar do levé
ruky, požehná se a pokloní třikrát k východu,
a pak žehná stichar, řka:

Požehnaný jest Bůh náš, vždycky, nyní
i přístě, až na věky věkův. Amen.

Potom políbiv stichar, obléká jej se slovy:

Radovati se bude duše má v Bohu, neboť
oblékl mne v roucho spasení a pláštěm ra-
dosti přioděl mne; jako ženicha ověnil
mne korunou a jako nevěstu okrášlil mne
ozdobami.

Poté přijme epitrachil, požehná jej, políbí a klade
na svou šiji, řka:

Požehnaný jest Bůh náš, jenž vylévá bla-
hodať svou na kněze své jako myro na hla-
vu, kanoucí až na bradu, bradu Áronovu,
stékající až na lem jeho roucha.

Požehnaný jest Bůh...

ТѢЖЕ ПРІЕМЪ ПОЛѢХЪ И ѠПОДЕША, ГАГОЛЕТЪ:

Благословѣнъ Бгъ, преподѣланъ мѧ еілю, и положенъ непороченъ пѣтъ мой, говоршій нозѣ мой ѧкво љленн, и на высокихъ поставленъ мѧ.

Нарѣкавницы же, ѧкво выше речеа. ТѢЖЕ ПРІЕМЪ НАВѢДРЕННИКЪ, ѡЩЕ ѢСТЬ ПРѠТОСѠГГЕЪЗЪ ВЕЛИКІА ЦѢРКВЕ, ИЛИ ИИХЪ КТО, ИМѢАН ДОСТѠНИСТВО НѢКОЕ, И БЛАГОСЛОВІКЪ И, И ЦѢЛОВАКЪ, ГАГОЛЕТЪ:

Преподѣланъ мѧ чкѡнъ по бедрѣ чкѡей еільнѣ, красотою твоєю, и добротою твоєю, и наладцы, и оупѣквѣи и царствѣи, и стины радн и кротостн и правды, и нартѣвнѣ чѧ днѣнѡ деннѣа чкѡа, веегдѧ, нѣнѣ и пріенѡ, и во вѣкн вѣкѡвѡ, ѡмннѣ.

ТѢЖЕ ПРІЕМЪ ФЕЛѡНЪ И БЛАГОСЛОВІКЪ, ЦѢЛѢТЪ ГЛА ЕІЦЕ:

Сщѣенницы твоѡ, Гдн, ѡблекѣтѣа въ правдѧ, и преподѡбнн чкѡнъ радостю возрадѡютѣа, веегдѧ, нѣнѣ и пріенѡ, и во вѣкн вѣкѡвѡ, ѡмннѣ.

Оумннѡ въ неповнннхъ...

řádů beztělesných, Předchůdce tvého, moudré apoštoly a s nimi i neposkrvněnou, čistou Matku tvou, jichž prosby přijmi, Kriste můj, a synem světla učin služebníka tvého. Neboť tys jediný dobrý, posvěcení a světlo duší našich, a tobě jako Bohu a Vládci, jak se náleží, slávu každodenně všichni vzdáváme. Amen. *(Od sv. Metafrasta)*

Tělo tvé svaté, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, budiž mně k životu věčnému a drahocenná Krev tvá na odpuštění hříchů; budiž mně tedy svatá večere tato k radosti, zdraví a veselí. Ve strašný pak a druhý příchod svůj, Pane, dejž mně hříšnému státi po pravici slávy tvé, na přímluvy přečisté Matky tvé i všech svatých. Amen

Přesvatá Vládkyně, Bohorodice, světlo zatemnělé duše mé, naděje, záštito, útočiště, útěcho, radosti moje – děkuji ti, že jsi mne nehodného uznala hodným státi se účastným přečistého Těla a drahocenné Krve Syna tvého. A tak ty, porodivší Světlo pravé, osvěť duchovní oči srdce mého; porodivší pramen nesmrtnosti, oživiž mne,

Прїишо покрїи, солюди же и сохрани ма ѿ
всѣкаго дѣла и слова дѣшетлѣннаго.
Ѹчишти, и ѿмый, и ѿкраси ма: Ѹдобри,
вразуми, и просвети ма. Покажи ма твоє
селєнїе єдиннаго дѣла, и не ктомоу селєнїе
грѣха. Да ѣкво твоєго домоу, вхѣдомъ
причащенїа, ѣкво Ѹгна мене вѣжїиго всѣхъ
слодѣи, всѣка страти. Молїтвенники твоѣ
приношѣ всѣ стѣла, Чиноначалїа же без-
плѣтныхъ, Предтечу твоєго, премудрыа
апѣлы, Къ симъ же твою нескверную, чїстѣю
мѣру: Ѣже мольбѣ блгоубрѣне, прїими
Хр҃те мой, и сыномъ свѣта содѣлай твоєго
слѣжїтелеа. Ты бо єси ѿскащенїе, и єдинный
нашихъ блже дѣши и свѣтлость: и твоѣ
лѣпоподобно. Ѣкво бѣ и влцѣ, славу вєи
возымаемъ на всѣхъ дєнь.

Млѣтва инаа:

Тѣло твоє ст҃ое, Гдїи и҃исе Хр҃те бже нашихъ, да
бѣдетъ ми въ жнкоуи вѣчныи, и кроу
твою чїнаа ко ѿставленїе грѣхоуи. Бѣди
же ми блгодаренїе сїе въ радость, зарабїе и

**Pak vezme pás, požehná jej, políbí a opásaje se jím,
praví:**

**Požehnaný jest Bůh náš, jenž přepasuje
mne silou a činí neposkvrněnou cestu
mou; činí nohy mé jako laní a na výsostech
postavuje mne.**

**Když navléká jeden z nárukávníků na svou pravou
ruku, říká:**

**Pravice tvá, Hospodine, proslavila se
v síle; pravice tvá, Hospodine, porazila ne-
přátele a velikou slávou svou potřel jsi ty,
kteří povstali proti tobě.**

Když dává druhý nárukávník na levou ruku, dí:

**Ruce tvé stvořily a učinily mne; dejž mi ten
rozum, abych se naučil příkázáním tvým.**

**Má-li kněz povolen nábederník, vezme jej,
požehná, políbí, kladе na sebe, řka:**

**Přepásej se mečem při bedrech svých,
reku udatný, přepásej se krásou a dobro-
tou svou, do boje vyjeď, a uspěješ. Kraluj
pro pravdu, mírnost a spravedlnost. Pravi-
ce tvá k podivuhodným skutkům tě dovede;
vždycky, nyní i příště...**

ТѢЖЕ ѠШЕДШЕ ВЪ ПРЕДЛОЖЕНІЕ, ѠУМЫКАЮЩЪ РЪКИ,
ГЛАГОЛЮЩЕ:

ѠУМЫЮ ВЪ НЕПОВІННЫХЪ РЪЦѢ МОИ, Ѡ
ѠБЫДШ ЖЕРТВЕННИКЪ ТВОЙ, ГДН, ѢЖЕ
ѠУСЛЫШАТИ МНІ ГЛАСЪ ХВАЛЫ ТВОЕѠ, Ѡ
ПОВѢДАТИ ВЕѠ ЧУДЕСА ТВОѠ. ГДН, ВОЗЛЮБИХЪ
БЛГОСЛОВІЕ ДОМА ТВОЕГО, Ѡ МЪРТО СЕЛЕНІѠ
СЛАВЫ ТВОЕѠ: ДА НЕ ПОГДБИШИ СЪ НЕЧЕСТІ-
ВЫМИ ДЪШШ МОЮ, Ѡ СЪ МЪЖИ КРОВЕИ ЖИВОТА
МОЕГО, ѠХЖЕ ВЪ РЪКАХЪ БЕЗЗАКОНІѠ, ДЕНІ-
ЦѠ ѠХЪ ѠПОЛНИСА МЗДЫ. ѠЗЪ ЖЕ НЕСЛОБИМЪ
МОИМЪ ХОДИХЪ, ѠЗБАКИ МѠ, ГДН, Ѡ ПОМИЛШІ
МѠ: ПОГѠ МОѠ СѠТА НА ПРАКОУѢ, ВЪ ЦѢРКВАХЪ
БЛАГОСЛОВІѠ ТѠ, ГДН.

Ѡ ТАКѠ ѠХОДАЩЪ ВЪ ПРЕДЛОЖЕНІЕ.

ТѢЖЕ ПОКЛОНЕНІѠ ТРИ ПРѢДЪ ПРЕДЛОЖЕНІЕМЪ СО-
ТВОРШЕ, ГЛАГОЛЮЩЪ КІИЖДО:

БЖЕ, ѠЧИСТИ МѠ ГРѢШНАГО, Ѡ ПОМИЛШІ МѠ.
Ѡ: ѠСКУПИЛЪ НЫ ѢИ Ѡ КЛАТВЫ ЗАКОННЫѠ
ЧТНОЮ ТВОЕЮ КРОВІЮ, НА КРѢЩЕ ПРИГВОЗДИВША
Ѡ КОПИЕМЪ ПРОКОДЕША, БЕЗЕМЕРГІЕ ѠТЧОНИЛЪ
ѢИ ЧЕЛОВѢКѠМЪ: СПСЕ НАШЪ, СЛАВА ТЕБѢ.

БЛГОСЛОВЕНЪ БЪ НАШЪ...

puštění hříchů a k životu věčnému. Neboť ty jsi Chléb živý, pramen posvěcení, Dárce všeho dobra, a tobě chválu vzdáváme, s Otcem i Svatým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. (Od sv. Basila Velikého)

Stvořiteli můj, jenž jsi dobrovolně dal mně za pokrm Tělo své, ty jsi oheň pálicí nehodné; nesežehni mne, pronikni spíše v údy mé, vstup do všech částí mé bytosti, do útroby i v srdce mé. Spal trní všech prohřešení mých; očisť duši, posvět myšlení; upevni vnitřní síly mé spolu s kostmi; osvět patero smyslů; připevni mne celého k bázni před tebou. Stále chraň, střež a zachovej mne od veškerého díla a slova dušehubného. Očisť, omyj a ozdob mne; polepši mne, daruj mi poznání a osvět mne. Učiň mne sídlem jediného Ducha svého, a nikoliv již sídlem hříchu. Jelikož stal jsem se příbytkem tvým, když vstoupilo do mne svaté Přijímání, nechť prchá ode mne jako před ohněm každé řádění zla, každá vášeň. Za přímluvce své si před tebou, Milosrdným, volám všechny svaté, náčelníky

пода́ми, бл҃гнѣхъ, ѿ ѿ причащѣніи пречѣтѣхъ ѿ
животворѣцнхъ твоѣхъ чинѣтѣхъ. молю
оубо тѣ, бл҃же ѿ чл҃вколюбече, сохрани ма
подъ кро́вомъ твоѣмъ, ѿ всѣхъ кривдъ
твоѣю, ѿ дѣръ ми чистою совѣстїю даже до
последнаго моего издыханїа, достѣпно
причащати еб҃и твоѣхъ, ко ѿтавленїю
грѣхѣхъ, ѿ всѣхъ живнѣхъ твоѣхъ. Ты бо еси
хлѣбъ животный, источникъ еб҃и,
податель бл҃гнѣхъ, ѿ тебѣ слава возымаема,
со оцѣмъ, ѿ свѣтымъ дх҃омъ, нынѣ ѿ
присно, ѿ всѣхъ вѣкѣхъ, аминь.

Метафраза по епѣхѣмъ, г:

Дѣвѣи пицѣ мнѣ плоть твою колю, Огнь
свѣи, ѿпалѣи недостѣпныа, да не
ѿпалиши мене, содѣтелю мой. Паче же
проиди ко оубо моѣ, ко всѣмъ согрѣхѣмъ, ко
оубо, ко всѣмъ: Попали тебѣ всѣхъ
моѣхъ прегрѣшенїй. Дѣши ѿчисти, ѿбл҃ти
помыслѣнїа. Согрѣхѣмъ оубо еси ко грѣхѣмъ
квѣпѣ. Чл҃вчѣмъ проевѣтн прѣстѣю пате-
рицѣ. Всегдѣ ма спрѣговзди стѣхъ твоѣмъ.

vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.
Amen.

*Potom vezme felon, požehná jej, políbí a odívá se
jím s těmito slovy:*

Kněží tvoji, Hospodine, oblekou se ve spravedlnost a svatí tvoji radovati se budou radostí velikou; vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

*Poté kněz i diákon odejdou k umyvadlu a umývají
si ruce, řkouce:*

Umyji v nevinnosti ruce své a obejdu obětní oltář tvůj, Hospodine, abych uslyšel hlas chvály tvé a vypravoval všechny divy tvé. Hospodine, já si zamiloval krásu domu tvého a místo přebývání slávy tvé. Nezapomněl jsem s bezbožnými duši mou a s vražedníky život můj; v jejichžto rukou nepravosti jsou a pravice jejich úplatků plná. Já pak v dobrořdenství svém chodím, vysvobodiž mne, Hospodine, a smiluj se nade mnou. Noha má stojí na cestě pravé, ve shromážděních dobrořečení budu tobě, Hospodine.

*Pak odejdou ke stolu předkladnému a třikráte se
Bože, očistiž mne...*

Таже глаголетъ діаконъ: Бл҃гословѣ, владыко.

И начинаетъ ещїенникъ:

Бл҃гословѣнъ Б҃гъ нашъ, кс҃гда, нынѣ и прїеишо, и во вѣки вѣкѡвъ.

Діаконъ: ѿмїнь.

Таже прїемлетъ ещїенникъ л҃квою оубо рѣкою профорѣ, десною же е҃гоє копїе, и знаменѣи ех нїмаи трижды верхѣ печати профоры, глаголетъ:

Ех воспоминанїе Г҃да, и Б҃га, и С҃пса нашегво І҃уса Х҃р҃та. [Трижды.]

И ѿбїе водрѣжетъ копїе ех десною е҃транѣ печати, и глаголетъ рѣжа:

И҃коу ѡвчѣ на...

ní očí srdce mého, k pokoji duševních sil mých, k víře nezahabitelné, k lásce nelicoměrné, k naplnění moudrostí, k zachování přikázání tvých, k účinkování Božské tvé blahodati a k získání království tvého; abych Tajinami těmito jsa v posvěcení zachován, stále byl pamětliv tvé blahodati a nežil sobě, ale tobě, Vládci našemu a Dobrodinci, a tak abych život tento dokonal v naději života věčného a dosáhl věčného pokoje tam, kde hlas slavicích zní bez přestání a cítí nekonečné štěstí ti, kdož zří nevypravitelnou krásu tváře tvé. Neboť tys pravá touha a nevýslovná radost milujících tebe, Kriste Bože náš, a tebe opěvá veškeré stvoření na věky. Amen.

Vládce, Kriste Bože, Králi věkův a Učiniteli všeho, děkuji ti za všechno, co jsi mně poskytl dobrého, i za účast na přecistých tvých a oživujících Tajinách. Prosím tebe, Blahý a Lidumile, zachovej mne pod záštitou svou a zastiň křídly svými, a dejž mně až do posledního dechu mého s čistým svědomím hodně přijímati Svátosti tvé na od-

и́сцѣленіе дѣши́ же ѿ тѣла, ко ѿгна́ніе
вса́каго сопроти́внаго, въ просвѣщеніе
О́чию се́рдца моего́, въ ми́ръ дѣше́вныхъ
мои́хъ е́лаз, въ вѣрѣ́ непорѣ́днѣ, въ лю́бокъ
нелице́мѣрнѣ, ко испо́лненіе премо́дрости, въ
соблюде́ніе за́повѣдей твои́хъ, въ прило-
же́ніе бже́ственыа твоеа́ блага́ти, ѿ
твоего́ црѣ́вѣа прие́хоєніе: да ко стѣ́ни
твоей тѣ́ми сохрани́емь, твою́ блага́ть
помина́ю всегда́ ѿ не кто́мѣ себѣ́ живѣ́, но
тебѣ́ на́шемѣ́ вѣщѣ́ ѿ блага́тствую́. ѿ та́ко
сего́ житіа́ ѿше́дъ ѿ наде́жди живо́та
вѣ́чнаго, въ прие́хоєнны́ доути́гнѣ
поко́й, ѿде́же прѣ́зднѣющихъ гласъ непре-
ста́нныи, ѿ безко́нечнаа сла́дость зра́щихъ
твоего́ лица́ добро́тъ неизрече́ннѣю. Ты ко
сѣ́и истинно́е желаніе, ѿ неизрече́ннео вое́ліе
люба́щихъ тѣ́, Хрѣ́те бже́ на́ши, ѿ тѣ́ поетъ
вса́ тѣ́арь ко вѣ́ки.

Всанкаго Васа́ла, ѿ:

**Бла́го Хрѣ́те бже́, црѣ́ вѣ́кѣ́вѣ, ѿ содѣ́телю
всѣ́хъ, благода́рѣ́ тѣ́ ѿ всѣ́хъ, га́же мѣ́ сѣ́и**

pred ním pokloní, žehnajíce se, přičemž každý z nich
říká:

Bože, očistiž mne hříšného a smiluj se
nade mnou. **(Třikrát)**

Poté kněz: Vykoupil jsi nás od kletby Záko-
na krví svou drahocennou, nechav se na
kříž přibítí a kopím probodnouti, nesmr-
telnosti pramen lidem jsi otevřel, Spasiteli
náš, sláva tobě.

Pak diákon: Požehnej, vладыко!

Kněz začíná:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní
i přistě, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

Nato kněz vezme do levé ruky nejlepší prosforu, do
pravé ruky svatě kopí a činí jím třikráte po vrchu pe-
četi chleba znamení kříže, řka:

**Na památku Pána a Boha i Spasitele naše-
ho Ježíše Krista. (Třikrát)**

A ihned zanoří svatě kopí v pravou stranu pečeti (ja-
koby z pohledu Beránka) a krájí se slovy:

Jako ovce k zabítí...

ЇѦКѦ ѠВЧѦ НА ЗАКОЛѦНІЕ ВЕДѦЛА.

ВѦ ЛѦКѦШО ЖЕ: **И** ѥѦКѦ ѡГНЕЦѦ НЕПОРОЧЕНѦ
ПРѦМѦШО СТРИГѦЦІАГѦ ѦГѠ БЕЗГЛАЕНѦ, ТАКѦШО НЕ
ѠВЕРЗѦЮТѦ ѠУЧѦШО СВОИХѦ.

ВѦ ГОРНЮЮ ЖЕ СТРАШѦ ПЕЧАТѦ:

Во смиренїи ѡгѡ сѡдѡ ѡгѡ вѡзѡчѡла.

ВѦ ДОЛЬНЮЮ ЖЕ СТРАШѦ:

РѠДѦЖ ЖЕ ѡгѡ КТО НЕПОВѦКѦТЬ;

ДїѦКОНѦЖЕ, ВЗНРАѦ ВЛАГОГѠВѦИШО НА СІЦЕВѠ
ТАИИТЕВѠ, ГЛАГѠЛЕТѦ НА ѡДНОМѦ КОБЕЖДО
РѦЗАНїИ: ГДѦШ ПОМОИМЕѦ, ДЕРЖѦИ И ѠРАРѦ ВѦ
РѡЦѦКѦ.

По сїихѦ глагѠлетѦ: ВОЗМѦИ, ВЛАДЫКО.

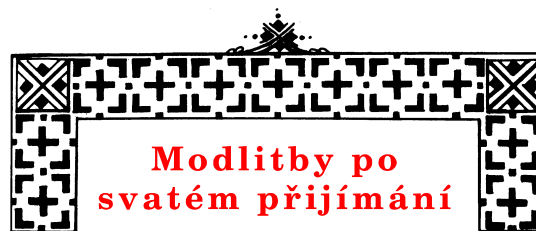
СЦѦЕННИКѦЖЕ, ВЛОЖИВѦ СТОЕ КОПѦИ Ѡ КОБЕННЫѦ
ДЕСНЫѦ СТРАНЫ ПРОСФОРЫ, ВЗНИМАЕТѦ СТОИИ ХЛѦБѦ,
ГЛАГОЛА СІЦЕ:

ЇѦКѦШО ВЗѦМАЕТѦ Ѡ ЗЕМЛѦИ ЖИВОТѦШО ѡгѡ.

И положи вѦи и взнѦкѦ на сѡчѡмѦ дїѡконѡкѡ, рѡкшѡ
дїѡконѡшѡ: ПОЖРИ, ВЛАДЫКО.

ЖрѡетѦ ѡгѡ крѡтѡвїднѡ, сїице глагѠла:

ЖрѡетѦ ѡгнѡцѦ Бѡжїи...

Modlitby po svatém přijímání

Poté, co jsi obdržel účast na životodárných a tajemných Darech, zapěj ihned s velkými díky a z duše své vroucně rci Bohu:

(**Kněz:** Blahosloven Bůh náš...)

Sláva tobě, Bože. Sláva tobě, Bože. Sláva tobě, Bože.

Děkuji tobě, Pane Bože můj, že jsi neodmítl mne hříšného, ale uznal jsi mne za hodna býti účastníkem Svátostí tvých. Děkuji tobě, že jsi mně nehodnému dal přijmouti přečistě tvé nebeské Dary. Avšak, lidumilný Vládce, jenž jsi pro nás zemřel a pak z mrtvých vstal a nám strašné tyto a oživující Tajiny daroval k prospívání a posvěcení duším i tělům našim, dejž, aby ony byly i mně k uzdravení duševnímu i tělesnému, k odpuzení všeho zlého, k osvíce-

ВѢДА ПОЛУЧИШИ ДОБРАГО
ПРИЧАЩЕНІА ЖИВОТВОРАЩІХЪ
ТАИНСТВЕННЫХЪ ДАРОВАНІЙ,
КОСПОЙ ѿБІЕ, БЛАГОДАРИ ВЕЛМИ,
И ЕЩЕ ТѢПЛЕ Ѿ ДУШИ
БГ҃У ГАГОЛИ:

(іерей: Благословенъ Бг҃ъ нашихъ...)

СЛАВА ТЕБѢ, БГ҃Е. СЛАВА ТЕБѢ, БГ҃Е. СЛАВА ТЕБѢ,
БГ҃Е.

Тяже благодарственнѣю еіѡ мѣткѣ:

Благодарю тебѣ Гди Бже мой, ѡко не ѡринѣла
мѣ ѣи грѣшнаго, но Общника мѣ быти
сѣиныхъ твоихъ сподобилъ еси. Благодарю тебѣ,
ѡко мене недостѡйнаго причастителем
пречистыхъ твоихъ и нѣныхъ дарѡвъ
сподобилъ еси. Но, блко члвколюбче, насъ
радн оумерый же и кокресый, и дарѡвъ
намъ страшна еіѡ и животворѣща таин-
ства, ко благодѣаніе и ѡсващение душъ и
члвчехъ нашихъ: даждь быти еимъ и мнѣ ко

Nařízne zprava — Jako ovce k zabití veden jest.

Nařízne zleva — A jako beránek neposkvřený, před tím, kdož jej stráží, ani nehlesl, neotevřev úst svých.

Nařízne shora — V ponížení jeho odňat jest soud jeho.

Nařízne zdola — Rod jeho pak kdo vypoví?

Diákon, hledě zbožně na toto tajemství, dí při každém jednotlivém řezu, drže orar v ruce: K Hospodinu modleme se.

Pak dí: Vyjmi, vladyko!

Kněz nato vbodne svaté kopí zředu do spodní části prosfory (vodorovně) a vyjme Beránka, řka:

Neboť vzat jest ze země život jeho.

A položí jej křížem (na pečeti) dolů na svatý diskos.

Diákon: Obětuj, vladyko!

Kněz obětuje (nařízne Beránka z jeho spodní strany na způsob kříže) se slovy:

Obětuje se Beránek Boží, jenž snímá hřích světa, za světa život a spásu.

Jeden z vojáků...

Жрѣтца ѿгнецх Бжїи, взѣмлай грѣхх міра,
за мїрскїи жнвѣтх ѿ спасѣнїе.

И ѡбращаѣтх дрѣвѣю странѣ горѣ, ѿмѣцїю
крѣтх. И глаголетх діаконх: Проводї, владыко.

Іерей же проведѣа ѿ вх деснѣю странѣ ст҃ымх
копїемх, глаголетх:

Бдїнх ѡ вѡннх копїемх рѣбра ѣгѡ проводѣ,
ѿ ѡбѣ ѿзыде крѣвь ѿ водѣ: ѿ видѣвмыи
свидѣтельствова, ѿ истинно ѣстх
свидѣтельство ѣгѡ.

Дїаконх же вивѣрѣтх ко ст҃ымх потїрх ѡ вїна
ккѣпѣ ѿ водѣ, рекїи прѣжде ко сїѣнникх:
Бл҃гословї, владыко, ст҃ѡе соединѣнїе, ѿ
взѣмх надъ нїмн бл҃гословѣнїе. [Сїѣнникх:
Бл҃гословенно соединѣнїе ст҃ыхъ тѣвохъ,
всегдѣ, нїнѣ ѿ прїенш, ѿ ко кѣкн
вѣкѡвх.]

И сїѣнникх же прїемх вх рѣцѣ вторѣю проефорѣ,
глаголетх:

Вх чѣстх ѿ пѣматх прѣбл҃гословѣнныа вл҃чцы
нашеа б҃цы ѿ принодѣы мїрїи, ѣаже молїт
_тѣамн прїимї, Гдї, жѣртѣш...

Zakončení svaté liturgie na svátky přesv. Bohorodice:

(V *neděli*: Vstavši z mrtvých) Kristus, pravý
Bůh náš, na přimluy přechisté Matky své, sva-
tého otce našeho Jana Zlatoústého, archie-
piskopa města Konstantinova i všech svatých,
nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako
blahý a lidumil.

Dodatek – svátek Povýšení svatého Kříže:

(*Verš na malém vchodu*: Vyuvyšte Hospodina,
Boha našeho, a kořte se u podnoží jeho, neboť
svaté jest!)

Kristus, pravý Bůh náš, na přimluy přechisté
Matky své, mocí uctívaného a oživujícího
Kříže, na přimluy svatých slavných a vše-
chvalných apoštolů... (*Dále jako v neděli.*)

Poznámka:

Sváteční propuštění se používá pouze v den svátku
a ve dnech následujících až do opuštění svátku. Po-
kud mají některé večerní nebo jitřní bohoslužby
(např. ve dnech Velkého týdne) své zvláštní propuš-
tění, je uvedeno v řádu těchto bohoslužeb (viz v Trio-
du bohoslužby Velkého týdne a večer neděle
svatodušní).

Βεεμίρνοε Βοζδνίκενίε
 Чертнэгѡ ѡ жнвотворѡцагѡ Крѣга:

(Входное: Возносите Гда Бга нашего, и поклонитесь подножию ногъ Его, яко свѣто съеть.)

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, молитвами пречистыа своеа Мѣре, силою чертнэгѡ ѡ жнвотворѡцагѡ Крѣга, стѣхъ слабныхъ ѡ ве- хвальныхъ апостолъ: ѡ прѡчалъ.

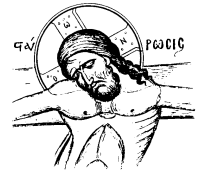

A obrací jej nahoru stranou, na které je pečeť s křížem.

Diákon říká: Probodni, vладыko!

Kněz vbodne kopí do pravé strany Beránkovy, řka:

Jeden z vojáků kopím bok jeho probodl, a hned vyšla krev a voda. A ten, který to viděl, svědectví vydal a pravé jest svědectví jeho.

Diákon pak vlévá do kalicha víno spolu s vodou, řka napřed ke knězi:

Požehnej, vладыko, svaté sjednocení!

Kněz žehnaje: Požehnáno budiž sjednocení svatých tvých darů, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Kněz vezme druhou prosforu, vyřízne z prostředka II částici, řka:

Ke cti a na památku nejblahoslovenější Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, na jejíž přimluvy přijmi, Hospodine, tuto oběť na nadnebeský oltář svůj.

I stanula královna...

тѣлами прїимѣ, Гдѣи, жерѣтѣѡ сїю кѣ пренїиный
тѣбѣи жерѣтвенникѣ.

И взѣмѣ чѣстницѣ, полагаѣтѣ ю ѡдѣенѣю сѣгаѡ
хлѣба, кѣнѣзѣ средѣ сѣгѡ, глагѡла:

Предстѣ црїица ѡдѣенѣю тѣбѣ, кѣ рїицы
позлащѣнны ѡдѣана, прѣдѣрашѣнна.

III Тѣже прїемѣ трѣтїю профѡрѣ, глагѡлетѣ:

А Чѣстнѣгѡ слакнѣгѡ прѡрѡка, прѣтѣчи и крїтїтѣ-
ла ѡана.

И взѣмѣ перѣвѣю чѣстницѣ, полагаѣтѣ ю ѡ лѣкѣю
сѣганѣ сѣгаѡ хлѣба, тѣворѣи началѡ перѣвагѡ чїна.

Тѣже глагѡлетѣ:

Б Сѣтїхѣ слакнѣхѣ прѡрѡкѡвѣ: Мѡѡсѣа и
ѡарѡна, Илїи и ѣлїсѣа, дѣда и ѣссѣа: сѣтїхѣ
трїѣхѣ ѡтѣрѡкѡвѣ, и данїїла прѡрѡка, и
всѣхѣ сѣтїхѣ прѡрѡкѡвѣ.

И взѣмѣ (вѣторѣю) чѣстницѣ, полагаѣтѣ ю дѡлѣ
перѣвѣа благочїннѡ.

Тѣже пѣки глагѡлетѣ:

Г Сѣтїхѣ слакнѣхѣ и всѣхѣвальнѣхѣ апѣлѣ Петѣра и
Пѡла, и прѡчнѣхѣ всѣхѣ сѣтїхѣ апѣтолѡвѣ.

Иже во сѣтїхѣ ѡцї...

Vstavší z mrtvých, Kristus, jenž smrtí smrt
překonal a jsoucím ve hrobech život daroval,
pravý Bůh náš... *(Dále jako v neděli.)*

Ve svátek Nanebevstoupení Páně:

*(Verš na malém vchodu: Vznesl se Bůh s jástem,
Hospodin za zvuku rohu.)*

Jenž se slávou od nás na nebesa vystoupil a po
pravici Boha Otce sedí, Kristus, pravý Bůh
náš... *(Dále jako v neděli.)*

O svátcích Svatodušních:

*(Verš na malém vchodu: Povstaň, Hospodine, ve
své moci. Budeme zpěvem oslavovat sílu tvou!)*

Jenž ve způsobu ohnivých jazyků s nebe seslal
přesvatého Ducha na svaté své učedníky
a apoštoly, Kristus, pravý Bůh náš...

(Dále jako v neděli.)

Na Proměnění Páně:

*(Verš na malém vchodu: Hospodine, sešli světlo
své a pravdu svou, abych byl poučen jimi a uve-
den na svatou horu tvou!)*

Jenž na hoře Tábor před svatými svými učed-
níky i apoštoly slavně se proměnil, Kris-
tus, pravý Bůh náš... *(Dále jako v neděli.)*

На Вознесѣніи:

(Входное: Взыде Бгъ въ воскликовѣніи, Гдѣ ко славѣ тръзвѣ.)

Иже ко славѣ вознесѣся ѿ нѣбо, и ѿдесѣю сѣдѣи Бга и Оца, Хртосъ истинный: и прочее до конца.

Въ недѣлю Пятдесятую:

(Входное: Вознесѣся Гдн силою твоєю, воспоемъ и поемъ сѣлы твоѣ.)

Иже въ видѣніи Огненныхъ ѡзъмкъ съ нбѣ ннзполѣкъ пресѣго Дха, на стѣла своѣ оученикѣ и аплы, Хртосъ истинный: и прочее.

На Превращеніи:

(Входное: Гдн, послѣ свѣтъ твоѣ, и истинъ твоѣ, чѣмъ наставниста, и введѣста мѣ въ горъ стѣю твою.)

Иже на горѣ двѣрствѣ превращивѣся ко славѣ, предъ стѣми своими оученикѣ и аплы, Хртосъ истинный: и прочее до конца.

A klade částečku na pravou stranu Beránka, poblíž jeho středu, se slovy:

I stanula královna po pravici tvé, oděna jsouc v překrásný zlatý šat.

Potom vzav třetí prosforu (obsáhlejší verzi viz na str. 234), vyřízne z ní postupně devět částeček a říká:

III

1 Ke cti a na památku důstojného a slavného proroka, Předchůdce a Křtitele Jana.

A vzav první částečku z této prosfory, klade ji po levé straně Beránka a činí začátek prvního sloupce.

2 Svatých a slavných proroků Mojžíše i Árona, Eliáše a Elisea, Davida a Jesse, svatých tří mládenců i Daniele proroka i všech svatých proroků.

A vzav druhou částečku, klade ji zbožně pod první.

3 Svatých slavných a všechvalných apoštolů Petra a Pavla, Dvanácti a Sedmdesáti i ostatních svatých apoštolů (a všech apoštolům rovných).

Svatých otců našich světitelů...

И́ чѣкѡ полагаетъ третїю чѣстїиѸ до́лѣ вторѣа,
зкончавѣа пѣрвыи чїиѸ. Тѣже глаголетъ:

А И́же во стѣхѸ ѿцѸ нашнхѸ ст҃ителєй, Касїліа
келїкаго, Григорїа кѣслока, и́ Іѡанна зла-
тоустѣаго, Анастїа и́ Вѣрїала, Нїкола
мѣрлѣкїискаго, Меѡдіа о҃чїтелеа словєн-
скаго, Мїхаїла кїевскаго, и́ всѣхѸ стѣхѸ
свѣтїтелей.

И́ взѣмѸ четвѣртїю чѣстїиѸ, полагаетъ ѿ келїхѸ
пѣрвыѸ чѣстїиѸ, творѣа вторѡе начало. Тѣже пакн
глаголетъ:

Б Ст҃аго апѡстола, пѣрвомѣченика и́
архіїакона Стефанѣа, стѣхѸ келїкнхѸ мѣ-
чениковѸ, Димїтріа, Геѡргїа, Меѡдора
тѣрѡна, Меѡдора стратїлача, князѣа Ваце-
слава, нѡвыхѸ мѣчениковѸ чѣшскнхѸ: и́
всѣхѸ стѣхѸ мѣчннхѸ: и́ мѣченицѸ, Аѣклы,
Барвары, Вѣрїакїн, Евфїмїн и́ Параскѣвы,
Екатерїны, княгїни Людмїлы, и́ Орѡсїн: и́
всѣхѸ стѣхѸ мѣнцѸ. И́ свѣномѣчнка Горѣзда,
и́ Станислава, и́ всѣхѸ стѣхѸ свѣценномѣче-
ннковѸ. И́ ст҃ителеа непѡвѣдннка Ілеѡїа карма-
торѣскаго. И́ всѣхѸ стѣхѸ непѡвѣдннковѸ.

ПреподѡбнхѸ и́ кѡнобнхѸ...

Jenž pro naše spasení v Jordáně od Jana křtíti
se ráčil, Kristus, pravý Bůh náš...

(Dále jako v neděli.)

Na Obětování Páně (Setkání Pána se Simeonem):

*(Verš na malém vchodu: Zvěstoval Hospodin spa-
sení své, před pohany odkryl spravedlnost
svou.)*

Jenž pro naše spasení na loktech spravedlivé-
ho Simeona nositi se ráčil, Kristus, pravý Bůh
náš... *(Dále jako v neděli.)*

Na neděli Květnou:

*(Verš na malém vchodu: Požehnaný, jenž se béře
ve jménu Páně. Žehnáme vám z domu Hospo-
dinova. Bůh jest Hospodin a zjevil se nám!)*

Jenž pro naše spasení na oslátko se posaditi
ráčil, Kristus, pravý Bůh náš...

(Dále jako v neděli.)

V neděli Paschy a po celý Svatý světlý týden:

*(Verš na malém vchodu: Ve chrámech dobrořečte
Bohu, Hospodinu, kdož pocházíte z vyvoleného
lidu jeho!)*

На Сръґтеніе:

(Входное: Сказà Гдѣ спасеніе евоє, предѣ изыкии ѿкры прѣвдѣ евою.)

Иже во ѡблѣтѣихъ прѣнаго ѡмевѣна носѣтисл иЗвѣолнвѣи, нашегѡ радн спасенїа, Хрґтосѣ истинный: и прочее до конца.

Ез недѣлю Цвѣтнѣю:

(Входное: Блґгословенѣ градѣи во йма Гднѣ, блґгословѣхомѣ вѣ иЗ домѣ Гднѣ, Бґѣ Гдѣ, и авнѣа намѣ.)

Иже на жреблѣти ѡли сґґрѣти иЗвѣолнвѣи, нашегѡ радн спасенїа, Хрґтосѣ истинный: и прочее до конца.

Ез недѣлю Пасхи, и во всю свѣтлѣю седмицу:

(Входное: Ез цѣрквахѣ блґгословѣте Бґа, Гдѣ ѿ истѡчникѣ изранлевѣхѣ.)

Хрґтосѣ воскресѣи иЗ мѣртвѣхѣ, смѣртѣю смѣртѣ поправѣи, и сґґцымѣ во гробѣхѣ живѡтѣ даровѣкѣи, истинный Бґѣ нашѣ: и прочее до конца.

A vzav třetí částku, klade ji pod druhou a ukončuje tím první sloupec.

4 Svatých otců našich světitelů: Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatoústého, Athanasia a Cyrila, Mikuláše Myrlikejského; Metoděje, učitele Slovanů, Gorazda a Klimenta; Michala Kyjevského i všech svatých světitelů.

A vzav čtvrtou částku klade ji do řady vedle té první, začínaje tím druhý sloupec.

5 Svatého apoštola, prvomučedníka a archidiákona Štěpána, svatých velikých mučedníků: Dimitria, Jiří, Theodora Tyrona, Theodora Stratelata, Václava, novomučedníků českých i všech svatých mučedníků. — A svatých mučednic: Thekly, Barbory, Kyriaky, Euthymie a Paraskev, Kateřiny, Ludmily, Orosie i všech svatých mučednic. — Světitele mučedníka Kypriana Kartagenského i Gorazda Českého a Moravsko-slezského i Stanislava a všech světitelů mučedníků. I svt. vyznavače Alexije Karpatského. (A všech vyznavačů.)

Ctihodných a bohonosných otců...

И взѣмъ пѣтъю чѣтницѣ, полагаѣтъ ю доѣкѣ
пѣркъа, същїа начѣлоу втораго чїна.

Тѣже глаголетъ:

Г Преподобныхъ и бгоноренныхъ оцъ нашихъ,
антѣонїа, евраѣмїа, сѣккы, онѣфрїа, ада-
наїа адрѣонскаго, вѣрїала оучителѣа словен-
скаго, антѣонїа и аеодосїа пещерскихъ, сергїа
радонежскаго, варлаама хѣтїнскаго: ѿоан-
на чѣскаго и прокопїа сѣзавскаго, и
всѣхъ прѣбныхъ оцъ: и прѣбныхъ мате-
рей, Пелагїи, аеодосїи, анастасїи, евраѣжїи,
Феврїонїи, аеодѣлїи, евфросїнїи, Марїи сѣгн-
чаныни, и всѣхъ сѣтыхъ прѣбныхъ матерей.

И тѣкоу взѣмъ шестью чѣтницѣ, полагаѣтъ ю доѣкѣ
втораго чѣтницы, во исполненїе втораго чїна.

По сїхъ же глаголетъ:

А Сѣтыхъ и члдоотворцевъ безрѣбреникъ,
Космы и дамїана, Кѣра и ѿоанна, Панге-
леїмона и ермолаа, и всѣхъ сѣтыхъ безрѣбре-
нїковъ.

И взѣмъ седмїю чѣтницѣ, полагаѣтъ ю всѣхъ, чворѣ
третїе начѣло, по чїнѣ.

Сѣтыхъ и праведныхъ бгосїцъ...

Zakončení na svátky Páně

S verši, které na malém vchodu říká kněz či diákon
ihned po „Velemoudrost, povznesme se!“

Na Narození Páně:

(Verš na malém vchodu: Z lůna před jitřenkou
zrodil jsem tebe, přísáhl Hospodin a nebude
toho želeti; ty jsi kněz navěky podle řádu Mel-
chisedechova!)

Jenž pro naše spasení v jeskyni se narodil a v
jesle se položil, Kristus, pravý Bůh náš...

(Dále jako v neděli.)

Na Zjevení Páně:

(Verš na malém vchodu: Požehnaný, jenž se běře
ve jménu Páně; žehnáme vám z domu Hospodì-
nova. Bůh jest Hospodin a zjevil se nám!)

**ЎПЪСТЫ ВЛЧНИХЪ ПРАЗДНИКОВЪ
ГЛАГОЛЕМЪИИ КЪ ВЕЧЕРНЮ, ВО ОУТРЕНЮ,
ИЪ ВЪ ЛІТЪРГІЮ ПО ЧІНЪ
(ПРИЛОЖЕНІЕ: ВХОДНОЕ).**

На Рѣтѣво Хрѣтово:

(ВХОДНОЕ: ИЪЗЪ ЧРЕВА ПРѢЖДЕ ДЕННИЦЫ РОДИХЪ ТѢ,
КЛАЧЕА ГДЬ И НЕ РАКЛАЧЕА: ТЫ ІЕРЕЙ ВО ВѢКЪ
ПО ЧІНЪ МЕЛХІСЕДЕКОВЪ.)

ИЪЖЕ ВЪ ВЕРТЕПѢ РОДИВЫИА, ИЪ ВЪ ІАСЕХЪ
КОЗЛЕГІИ, НАШЕГЪ РАДИ СПАСЕНІА, ХРѢТОСЪ
ИСТИННЫЙ БГЪ НАШЪ: ИЪ ПРОЧЕЕ ДО КОНЦА.

На Бѣожвленіе:

(ВХОДНОЕ: БЛГОСЛОВЕНЪ ГРАДЫИ ВО ИМА ГДНЕ,
БЛГОСЛОВИХОМЪ ВЪ ИЪЗЪ ДОМЪ ГДНА, БГЪ ГДЬ И
ІАВНІА НАМЪ.)

ИЪЖЕ ВО ІОРДАНѢ КРЕСТІТИА ИЪЗВОЛЫИ Ѡ
ІОАННА, НАШЕГЪ РАДИ СПАСЕНІА, ХРѢТОСЪ
ИСТИННЫЙ: ИЪ ПРОЧЕЕ ДО КОНЦА.

A vzav pátou částičku, klade ji
zbožně pod čtvrtou.

6 Ctihodných a bohonos-
ných otců našich: Anto-
nia Velikého, Euthymia,
Sávy Posvěceného; Onufria, Athanasia
a Petra Athonských; Cyrila, učitele slovan-
ského; Antonije a Theodosije Pečerských;
Nauma, Sávy, Angelára; Ivana Českého,
Prokopa Sázavského; Sergije Radoněžské-
ho, Serafima Sarovského i všech ctihod-
ných otců. — A ctihodných matek: Pelagie,
Theodosie, Anastasie, Eupraxie, Fevronie,
Theodulie, Eufrosinie, Marie Egyptské
i všech svatých ctihodných matek.

A vzav šestou částičku, klade ji zbožně pod
pátou, uzavíraje druhý sloupec.

7 Svatých a nezištných divotvůrců:
Kosmy a Damiana, Kýra a Jana, Pan-
telejmona a Hermolaje i všech svatých
nezištníků.

A vzav sedmou částičku klade ji do řady vedle
té první a čtvrté, začínaje tím třetí sloupec.

Svatých spravedlivých (boho)rodičů...

ТѢЖЕ ПАКѢ ГАГОЛЕТЪ:

К СѢТЪХЪ И ПРАВЕДНЫХЪ КТОСЦЪ, ІОАКІМА И
 АННЫ, И СѢТЪГЪ, ИЛИ, (ѣгѡже ѣсть храмъ и ѣгѡже
 ѣсть дѣнь) И СѢТЪГЪ КНІЗѢ РАСТНЛАВА: И ВРѢХЪ
 СѢТЪХЪ, ИХЪЖЕ МОЛІТКАМИ ПОСѢТІИ НЫ, БЖЕ.

И ПОЛАГАЕТЪ ОМЪЮ ЧАСТНЦЪ ДОЛѢ ПЕРВЫѢ
 КЛАГОЧІННУ. ѢЦЕ ЖЕ КЪ СІМЪ ГАГОЛЕТЪ:

Г ИЖЕ КО СѢТЪХЪ ОЦА НАШЕГЪ ІОАННА, АРХІЕПІКА
 КОНСТАНТИНОПОЛЬСКАГО, ЗЛАГОУСТАГО.

И ЧАКЪ КЗЕМЪ ДЮ ЧАСТНЦЪ, ПОЛАГАЕТЪ ІѢ КЪ
 КОНЕЦЪ ЧРѢТІАГЪ ЧІНА КО НЕПОЛНЕНІЕ.

IV ТѢЖЕ ПРІЕМЪ ЧЕТВЕРТЮ ПРОЕФОРЪ, ГАГОЛЕТЪ:

ПОМАНІ, ВЛКО ЧЕЛОВѢКОЛІБЧЕ, СѢТЪШЫѢ
 ПРАВОСЛАВНЫѢ ПАТРІАРХИ И ГОСПОДІНА И ОЦА
 НАШЕГЪ БЛАЖЕННѢЙШАГО МІТРОПОЛІТА, ИЛИ,
 ГОСПОДІНА НАШЕГО (ВЫСОКО-) ПРЕОВЛАЩЕННѢЙ-
 ШАГО (ИЛИ АРХІЕПІКОПА, ИЛИ ЕПІКОПА, ѣгѡже ѣсть
 ѡбласть), ИЛИ, И ВЕЛКОЕ ЕПІКОПСТВО ПРАВОСЛА-
 ВНЫХЪ, ЧЕРТНОЕ ПРЕКЪТЕРСТВО, КО ХРІТѢ
 ДІАКОНСТВО, И ВЕСЬ СВАЩЕННИЧЕСКІЙ ЧІНЪ: (АЦЕ
 КО ѡБІТЧЕИ: АРХІМАНДРІТА, ИЛИ ИГЪМЕНА, ИЛИ), ВРАТІЮ
 И СОСЪЖЕВНИКИ НАША...

V pátek:

Kristus, pravý Bůh náš, na přimlvy přecistě
 Matky své, mocí uctívaného a oživujícího
 Kříže, na přimlvy svatých slavných a vše-
 chvalných apoštolů... *(Dále jako v neděli.)*

V sobotu:

Kristus, pravý Bůh náš, na přimlvy přecistě
 Matky své, svatých slavných a všechvalných
 apoštolů, svatých vítězoslavných mučedníků,
 ctihodných a bohonosných otců našich...

(Dále jako v neděli.)

V průběhu celého týdne se používá na svaté liturgii
 stejné propuštění, jako je předepsáno na ten den pro
 večerní a jitřní bohoslužbu, avšak s tím rozdílem, že
 při liturgii se do propuštění vkládá jméno svatého
 otce, jehož liturgie se právě konala: „svatého otce
 našeho Jana Zlatoústého, archiepiskopa...”

Známo budiž: v chrámech zasvěcených svátku Kris-
 tově se při propuštění v obyčejném týdnu nepoužíva-
 jí se sváteční propuštění. Pouze v den svátku a v ná-
 sledujících dnech až do opuštění svátku se mohou
 pronášet propuštění náležející k danému svátku.
 V průběhu roku se říká jenom: (Vstavší z mrtvých)
 Kristus, pravý Bůh náš... (A dále podle dne v týdnu
 a dne v roce.)

Въ четвѣртоѣкъ вѣчера, ѡ вѣ паѣтоѣкъ на оѹтѣрени:

Хрѣтоѣъ ѡстѣннѣи Бгѣъ наѣшъ, молиѣтвами пречѣстѣа своєа̀ Мѣре, си́лою чѣстнагѡ ѡ живѡтѡвора̀цагѡ крѣта̀, стѣи́хъ сла́бныхъ ѡ вє̀хкв́альныхъ а̀пѡстѡлѡхъ: ѡ прѡ́чѡа̀.

Въ паѣтоѣкъ вѣчера, ѡ вѣ сѣбкѡ́тѣ на оѹтѣрени:

Хрѣтоѣъ ѡстѣннѣи Бгѣъ наѣшъ, молиѣтвами пречѣстѣа своєа̀ Мѣре, стѣи́хъ сла́бныхъ ѡ вє̀хкв́альныхъ а̀пѡстѡлѡхъ, стѣи́хъ сла́бныхъ ѡ до̀бродѣ́дныхъ мѣченикѡвѡхъ, прѣ́бныхъ ѡ бѣго̀бѣ́ныхъ ѡ́цѡхъ наѣшнѡхъ, [ѡ стѣа̀гѡ хрѣ́ма ѡ днѐ] ѡ прѡ́чѡа̀.

ѡ во вє̀сѣ е́дми́цѣ на стѣи́хѣ лиѣтѡргѣи вѡвѣа̀ютѣ ѡпѣсѣты, ѡкоже прѣдпѣсѣа̀, на вѣчѣрни ѡ на оѹтѣрени по дне́хъ: то́чию прилагѣтѣа̀ ѡ стѣа̀гѡ ѡма̀, сѣ́воже сѣтѣ лиѣтѡргѣа̀, си́це: ѡже во стѣи́хъ ѡ́цѡхъ наѣшнѡхъ ѡ́а̀нна, а̀рхѣи́сѣпа вѡнѣстанѣ́на грѣа̀, златѡсѣтагѡ. – Вѣ́домо вѣди ѡ сѣмѣ: ѡкоже ѡдѣ́же сѣтѣ хрѣ́махъ сѣа̀ Хрѣ́та̀, рѣ́тѡ, ѡли́ вѣо̀авлѣнѣе, ѡли́ вѡзнесѣнѣе, ѡ прѡ́чѡа̀, вѣ е́дми́чномѡхъ ѡпѣсѣтѣ не вѡзглаша̀ютѣа̀ никѡгда̀ прѣздни́чныхъ ѡпѣсѣтѣ, то́чию вѡзглаша̀ютѣа̀ прѣздни́чный ѡпѣсѣтѣ вѣ дне́хъ прѣздника̀, ѡ до̀ ѡданѣа̀: ѡ во вѣсѣ гѡдѣ то́кмѡ, Хрѣтоѣъ ѡстѣннѣи Бгѣъ наѣшъ: ѡ прѡ́чѡа̀ по днѐ.

8 Svatých spravedlivých (bohorodičů) Jáchyma i Anny a svatého (jméno) (*jehož jest chrám*) a svatého (jméno) (*jehož je den*), sv. knížete Rostislava i všech svatých, na jejichž přímlyvy navštív nás, Bože.

A vzav osmou částčku, klade ji zbožně pod sedmou.

9 Svatého otce našeho Jana Zlatoústého, arciepiskopa cařihradského.

A vzav devátou částčku, klade ji zbožně pod osmou.

Pak kněz vezme čtvrtou prosforu a vyjme z ní po- **IV** stupně dvě částčky se slovy:

1. Rozpomeň se, Vládce lidumilný, na veškerý episkopát pravoslavný, řádně hlásající slovo pravdy tvé; na vladyku našeho metropolitu (jméno), na vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno) (*vzpomene i na biskupa, jímž byl vysvěcen, žije-li*), na důstojné presbyterium a diákonstvo v Kristu i veškeré duchovenstvo a mníšstvo [v monastýru: na archimandritu, igumena] [na bratry a spolulůžebníky naše, na kněze (jmenuj), diákonky (jme- a veškeré bratrstvo naše...]

и соуджебники наша, еваѣнники,
дїаконы, и вси брѣтїю нашѣ, ѣже призва
ѣши во твоѣ ѡбщїе, твоимъ благоудро-
бїемъ, всеблагїи бже.

И вземъ чѣстнцѣ, полагаемъ ю доле еѣго хже.

Тже помнѣемъ странѣ нашѣ, глагола еце:

Помани, Гди, когочранимдо странѣ нашѣ и
православныхъ людїи бже.

Тже помнѣемъ и ѣже имать живыхъ по имени,
и на кождо има взимѣемъ чѣстнцѣ, приглагола:

Помани, Гди, ѣки.

И тѣко вземъ чѣстнцѣ, полагаемъ ѣ доле еѣго
хже.

V Тже вземъ пѣтїю профороѣ, глаголемъ:

Ѡ пѣмачи и ѡставленїи грѣховъ еѣн-
шихъ патриарховъ, православныхъ и блжен-
ныхъ создателїи еѣго храма егѡ (ѣце ко
ѡкнїтан: еѣа ѡкнїтан е).

Тже помнѣемъ рѣкоположившаго бже архїереа, и
дрднїхъ, ѣже хжемъ, ѡропшихъ...

V pondělí:

Kristus, pravý Bůh náš, na přimlvy přečisté
Matky své, úctyhodných nebeských mocností
beztělesných, svatých slavných a všechvalných
apoštolů... *(Dále jako v neděli.)*

V úterý:

Kristus, pravý Bůh náš, na přimlvy přečisté
Matky své, svatého slavného proroka, Před-
chůdce a Křtitele Jana, svatých slavných a vše-
chvalných apoštolů... *(Dále jako v neděli.)*

Ve středu:

Kristus, pravý Bůh náš, na přimlvy přečisté
Matky své, mocí uctívaného a oživujícího
Kříže, na přimlvy svatých slavných a vše-
chvalných apoštolů... *(Dále jako v neděli.)*

Ve čtvrtek:

Kristus, pravý Bůh náš, na přimlvy přečisté
Matky své, svatých slavných a všechvalných
apoštolů, svatého otce našeho Mikuláše, arci-
biskupa Myr Likejských, divotvůrce...
(Dále jako v neděli.)

Въ недѣлю вѣчера, ѿ въ понедѣльникъ на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, млтвми пречистиа своеѧ Мтрѣ, предстательствы чертнхъ нбныхъ силахъ безплотныхъ: стхъ слабныхъ ѿ всехвалныхъ аплх: ѿ прѡчал.

Въ понедѣльникъ вѣчера, ѿ во кторникъ на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, молитвами пречистиа своеѧ Мтрѣ, чертнаго слабнаго пророка, предтечи ѿ крестителя Иоанна, стхъ слабныхъ ѿ всехвалныхъ апостолх: ѿ прѡчал.

Во кторникъ вѣчера, ѿ въ средѣ на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, молитвами пречистиа своеѧ Мтрѣ, силою чертнаго ѿ жнкотворца крѣта, стхъ слабныхъ ѿ всехвалныхъ апостолх: ѿ прѡчал.

Въ средѣ вѣчера, ѿ въ четвертокъ на оутрени:

Хрѣтосъ истинный Бгъ нашъ, молитвами пречистиа своеѧ Мтрѣ, стхъ слабныхъ ѿ всехвалныхъ апостолх, ѿже во сватыхъ Оца нашего Николаѧ архиепископа, мврлнїекаго чдотворца: ѿ прѡчал.

nuj) a veškeré bratrstvo naše, jež jsi povolal k obecenství svému v milosrdenství svém, Vládce nejdobrotivější.

Klade částečku pod Beránka na levou stranu.

2. Rozpomeň se, Hospodine, na vlast naši a všechen pravoslavný lid této země.

Klade částečku pod Beránka na pravou stranu.

Pak vzpomíná živých, jichž chce, dle jména; při každém vyjme částečku, řka:

Pamatuj, Pane, na (jméno).

A takto vybírá částečky podle jmen a pokládá je pod Beránka.

Nato, vzav pátou prosforu, vyřízne z ní částečku a dí: **V**

Na památku a odpuštění hříchů svatých patriarchů pravoslavných a blahoslavených zakladatelů svatého chrámu tohoto.

A klade částečku pod Beránka, pod předcházející řadu.

Pak připomíná světivšího jej biskupa (pokud už není naživu) a jiných, kterých chce, v Pánu zesnu-

Pamatuj, Pane...

дрѹгнѣхъ, ѿхъже хощетъ, оубошнихъ по имени. На
каждо има взимаетъ чашницѹ, приглагола:

Помани, Гдн, ѿкъ.

И конечнѣ глаголетъ сице:

И всѣхъ въ надеждѣ воскресѣнїа, жи́зни
вѣчныхъ и твоегò оубошнѣа оубошнихъ, прѣ-
восла́вныхъ о́тцѣхъ и бра́тїи на́шихъ, члѣвѣ-
колю́бче Гдн.

И взимаетъ чашницѹ. По е́мъ глаголетъ:

Помани, Гдн, и моє недорѣшоннѣтво, и прог-
тїи ми вѣакоє согрѣшѣнїе, вольное же и
невольное.

И взимаетъ чашницѹ. И прїемъ гл҃къ, сокрѣетъ
на дѣкоєхъ чашницы долѣ ст҃агò хлѣба, ѿкоже
быти во оубошнѣнїи, и не испаднѣти чesомѹ.

Таже дїаконъ прїемъ кадильницѹ, и оумїамъ
вложнѣхъ въ ню, глаголетъ къ сщїенникѹ:
Бл҃гослови, владыко, кадїло.

И ѿкїе еамъ глаголетъ: Гд҃ъ помози мѣ.

Кадїло чтеѣ приношнѣ...

jící. Umývá si ruce (i ústa) na obvyklém místě (stejně jako kněz to činí hned po svatém přijímání), klaní se spolu s knězem a po propuštění odcházejí, za všechno vzdávajíce díky Bohu.

Konec Božské liturgie sv. Jana Zlatoústého.

Zakončení liturgie pro jednotlivé dny v týdnu

V neděli:

Vstavší z mrtvých, Kristus, pravý Bůh náš, na přimluy přecisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatého otce našeho Jana Zlatoústého, archiepiskopa cařihradského, svatých ... *(jejichž jest chrám tento a jejichž památku dnes slavíme)* (i svatých otců našich Cyrila a Metoděje, učitelů slovanských, sv. Rostislava, knížete moravského, sv. knížat a mučedníků Václava a Ludmily, muč. Orosie, ctihodných a bohonosných otců našich Ivana Českého a Prokopa Sázavského, světitele mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského, novomučedníků českých i svt. muč. Stanislava, světitele vyznavače Alexije Karpatského) a svatých spravedlivých (bohorodičů) Jáchyma i Anny, i všech svatých, nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

**ЎПЪСТЫ
ДНѢВНІИ ВО ВСЮ
СЕДМІЦУ, ПО ѠБЫЧАЮ
СВЪТА КОРТОЧНА ЦРКВЕ.**

Въ недѣлю на оутрени:

Воскресій ѡз мѣртвыхъ Хрѣтосъ истинный Бгъ
нашъ, молитвами пречтыа евоєа Мѣре,
свѣтыхъ славныхъ ѡ всехвальныхъ аплхъ, (ѡ свѣтыхъ
храма, ѡ днѣ:) (ѡже во свѣтыхъ Ѡтцѣхъ нашихъ
Медодѣа ѡ Квѣрѣла, оучителейъ словѣнскихъ:
свѣтлѣ равноапостольнаго великаго кнѣза Ра-
тислава: ѡже во свѣтыхъ стѣтотѣрцевѣхъ кнѣза
Вачеслава ѡ кнѣгини Людмѣлы: прѣбныхъ ѡ
бгоносныхъ Ѡтцѣхъ нашихъ Іоанна чѣскаго
ѡ Прокопѣа еазавкаго: свѣщенномѣченика
Горѣзда: стѣтѣла ѡповѣдника Ілеѣа карпа-
торѣскаго) ѡ прѣчлѣ, ѡкоже выше писано.

lých, dle jmen. Při každém jméně vyjme částčku
a klade ji mezi ostatní v této řadě, řka:

Pamatuj, Pane, na (jméno).

Nakonec pak:

A na všechny, v naději budoucího vzkříše-
ní, života věčného a společenství s tebou
zesnulé pravoslavné otce a bratry naše,
pamatuj, lidumilný Hospodine.

Pak vezme ještě čtvrtou prosforu, vyřízne z ní čás-
tečku a říká:

Rozpomeň se, Hospodine, i na mne neho-
dného a odpusť mně všechny hříchy úmysl-
né i neúmyslné.

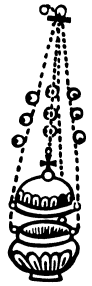
A položí částčku pod Beránka do řady
vzpomínek za živé. Nato, vzav houbu,
shrnuje na svatém diskose částčky pod
Beránkem, aby snad nevypadly.

**Zatím diákon, vzav kadidelnici
a vloživ do ní kadidlo, dí ke knězi:**
Požehnej, vladyko, kadidlo!

A ihned těž dí:

K Hospodinu modleme se.

Kadidlo tobě přinášíme...

И сщ҃енникъ моли́тъѣ кади́ла:

Кади́ло тебе́ прїи́немъ, Хр҃те Бже́
на́шъ, въ коню́ благоуха́нїа дх҃ов-
наго, ѣже прїемъ въ прене́ный тво́й жерт-
венникъ, вознесе́ши на́мъ благода́тъ
пресе́гаго твоегò дѣла.

Діа́конъ: Гд҃ъ помóлимъ.

Сщ҃енникъ покади́въ свѣ́днѣцѣ, полага́тъ върхѣ
сѣ́гаго хлѣ́ба, глаго́ла:

И прише́диши свѣ́дѣла́ сѣ́га върхѣ, и́деже бѣ
о́троча́.

Діа́конъ: Гд҃ъ помóлимъ.

Іере́й, покади́въ пѣркы́ покрове́цъ, покрыва́тъ
сѣ́гый хлѣ́бъ съ діаско́номъ, глаго́ла:

Гд҃ъ воцрѣ́ла, въ лѣ́потѣ ѡбле́челъ: ѡбле́челъ
Гд҃ъ въ сна́дъ, и́ преподѣ́ла, и́бо оутверди́
вселеннѣю, ѣже не подви́житъ. Го́то въ прѣ-
то́лѣ тво́й ѡто́лѣ, ѡ́ вѣ́ка ты́ еси́. Воз-
дви́гоша рѣ́ки, Гд҃и, воздви́гоша рѣ́ки гла́вы
своѣ́. Возмѣ́тъ рѣ́ки со́трѣні́а своѣ́, ѡ́ гла-
сѡвъ бо́дъ мно́гихъ. Днѣ́ны вы́соты́

мо́рекіа, днѣ́ны...

dinému Bohu, Jene Zlatoústý, nej-
blaženější, ctihodný, důstojně chválíme
tebe, neboť ty jsi vůdce, jenž zjevuje věci
Božské. (6. hlas)

»I nyní ...« (Závěrečný kondak, 6. hlas)

Nezahanbitelná zastánkyně křesťanů, jis-
tá prostřednice u Stvořitele, nepřeslechni
prosebné hlasy hříšníků, ale předejdi, dob-
rotivá, ku pomoci nám, tebe věrně vzývají-
cím. Pospěš k přimluvě, pros za nás horli-
vě, neboť ty, Bohorodice, vždy ochraňuješ
ty, kteří uctívají tebe.

Může se zpívat i tropar dne.

Hospodi, pomiluj (12×). Tebe nad cherubí-
ny ctěnější... Sláva... I nyní... **A propuštění.**

Diákon spotřebuje svaté Tajiny s velkou opatrností,
aby ve svatém kalichu nezůstal nebo nevyplav
ani nejmenší drobeček, vlévá do něj trochu vína
a pak vody, opatrně jimi vyplachuje svatý kalich,
požívá vše. Poté vytře veškerou vlhkost ze svatého
kalicha svatou houbou (a svatým ubrouskem). Po-
tom skládá všechny liturgické nádoby k sobě, pokrý-
vá je (či zabaluje) a ukládá je na patřičné místo.

Říká spolu s knězem: Nyní propouštíš... A následu-

И нынѣ (вѣсѣднеченя):

Предстательство христіанъ непочтѣднѡе, ходатайство ко творцѣ непреложное, не презри грѣшныхъ молѣній гласы: но предвари, ѣкѡ благѡ, на помощь насъ върнѡ зовущихъ ти: оубкорѣ на молѣтвѣ, и потщѣса на оумолѣнїе, предстательствующи приенѡ Бже, чтеущихъ тѣ.

Или ѡце хощеши, рцы и днѡ тропарь.

Гди, помилуй, вѣ. Четверкъшю: Слава, и нынѣ:

И творитъ шпсѣтъ.

Потребившъ же діаконъ стѣла со великимъ оупаенїемъ, ѣкѡ ничемъ ѡ сѣлѡ дробнѣшнихъ части крѣпїцъ, или ѡстатїса, налїѡкъ во стѣлю чашъ ѡ вина и воды, и потребивъ, и сопрѣтавъ глѡю вѣд мокротѣ. Тѣже слагѣтъ стѣла соуды вкѣпѣ, и ѡбвѣзавъ ихъ, полагаютъ на ѡбычномъ мѣстѣ, глагола: Нынѣ шпсѣтѣши: и прочѡ, ѣкоже и цѣнникъ. И ѡмывѣтъ рѣки на ѡбычномъ мѣстѣ, и поклонївѣ вкѣпѣ со цѣнникомъ, творѣтъ шпсѣтъ, и благодарїце вѣ ѡ вѣкъхъ неходѡтъ.

Конѣцъ вѣвѣстивенныхъ лїтѣргїи стѣлѡ іоанна златоустѣга.

Kněz se modlí, žehnaje kadidlo:

Kadidlo tobě přinášíme, Kriste, Bože náš, jako duchovní vůni líbeznou, kterou přijav na nadnebeský obětní oltář svůj, sešli nám blahodaf nejsvětějšího Ducha svého.

Diákon: K Hospodinu modleme se.

Kněz okouří svatou hvězdicí a klade ji svrchu na diskos se slovy:

I přišedši hvězda, stanula nad místem, kdež bylo dítě.

Diákon: K Hospodinu modleme se.

Kněz, okouřiv první pokrovec, pokrývá jim svatý diskos, řka:

Hospodin kraluje, oděn jest velikolepostí. Oblékl se Hospodin v sílu a přepásal se, neboť upevnil vesmír, kterýž se nepohne. Připraven jest trůn tvůj přede všemi časy, od věčnosti jsi ty. Pozdvihují se řeky, Hospodine, pozdvihují řeky hlasy své; vzpínají vysoko proudy vod vlny své, s hlukem se pohybují vodstva mnohá; avšak nad sílu *vln mořských mnohem...*

МОРЕКІА, ДНВЕНХ ВХ ВКОКНХХ ГДЬ. СВНДКНІА
ТВОА ОУВЕРИШАСА СЪБЛО. ДОМЪ ТВОЕМЪ
ПОДОБАЕТЪ СЪТІНА, ГДН, ВХ ДОЛГОТЪ ДНІИ.

Діаконъ: ГДЪ ПОМОЛНМСА.

Покрый, владыко.

Іерей же, покладѣвъ вторій покровецъ, покрывае҃тъ
сѣтій по҃тирь, глагола:

Покрый нбѣа добродѣтель твоа, Хр҃те, и
хвалы твоа исполнь земли.

Діаконъ: ГДЪ ПОМОЛНМСА.

Покрый, владыко.

Іерей же, покладѣвъ покровъ, ер҃кчь, воздѣхъ,
покрывае҃тъ и ѿбоа, глагола:

Покрый насъ крокомъ крила твоа и ѿженѣ
ѿ насъ всякаго врага и оупотѣта. Оумири
животъ нашъ, Гдн, помилуй насъ, и миръ
твоо, и спаси души наша, ѣкво блгъ и
человѣколюбецъ.

Таже пріеѣмъ цѣнникъ кадильницъ, кади҃тъ
предложеніе, глагола тріжды:

Благоловѣнъ Бгъ нашъ...

dičů) Jáchyma a Anny, i všech svatých,
nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako
blahý a lidumil.

Věřící: Amen.

Věřící u nás většinou přistupují pro požehnání
a políbit svatý kříž. (V některých krajích se
zpívá mnoholetí biskupům apod..)

Kněz se vrací do svatého oltáře. Zavírají se
svaté dveře a zatahuje opona. Kněz svléká
posvátná roucha. Čtou se modlitby po svatém
přijímání.

Po tom říká kněz (může říkat žalmista):

Nyní propouštíš... **Trisagion až po Otčenáš**

Závěrečný tropar a kondak sv. Janu Zlatoústému:

Blahodat' z úst tvých, jako zář ohně se za-
skvěvší, osvětila celý svět, poklady nezišt-
nosti jemu nalezla a výsost pokory nám
ukázala; avšak uče nás slovy svými, otče
Jene Zlatoústý, pros Slovo, Krista Boha,
aby spasil duše naše. (8. hlas)

»Sláva ...«

S nebes přijal jsi blahodat' Božskou a ústy
svými učíš všechny klaněti se v Trojici je-
-dinému Bohu...

ДѢЯЖЕ МНОГОЛѢТСТВУЕТЕ.

И БЛАЩЕННИКЪ, ВШЕДЪ КО РЪТЪИ ОЛТАРЬ,
СОВЛАЧИТЕА БЛАЩЕННЫА ОДЕЖДЫ, ГЛАГОЛЕТЪ
БЛАГОДѢТЕЛСТВЕННЫА МОЛИТВЫ.

ТѢЖЕ: НЫНѢ ШПЩЦАЕШИ: ТРИЕТОЕ. И ПО ОЧЕ
НАШЕ:

ЩПЩЦЕТЕЛЬНЫЙ ТРОПАРЬ (ГЛАЕЖ И):

ОУЧЕТЪ ТВОИХЪ ЯКОЖЕ СВѢТЛОСТЬ ОГНА
ВОЗСІАВШИ БЛАГОДАТЬ, ВСЕЛЕННЮ ПРОСВѢТИ: НЕ
СРЕБРОЛЮБИА МИРОВИ СОКРОВИЩА СНИСІА, ВЫСОТЪ
НАМЪ СМЕРНОМЪДРІА ПОКАЗА. НО ТВОИМИ
СЛОВЕБЫ НАКАЗЪА, ОЧЕ ІУАННЕ ЗЛАТОУСТЕ: МОЛИ
СЛОВА ХРІСТА БГА, СПАСИТЕА ДУШАМЪ НАШЫМЪ.

СЛАВА (КОНДАКЪ, ГЛАЕЖ С):

Щ НБЕЖ ПРІАЛЪ СІИ БЖЕТЕЛСТВЕННЮ БЛАГОДАТЬ, И
ТВОИМА ОУЧЕТНАМА ВЕА ОУЧИШИ ПОКЛАНАТЕА ВЪ
ТРЦѢ СДНОМЪ БГЪ, ІУАННЕ ЗЛАТОУСТЕ,
ВСЕБЛЖЕННЕ ПРПЕНЕ, ДОСТОИНОУ ХВАЛИМЪ ТЪ:
СІИ КО НАСЧАВНИКЪ, ЯКЪ БЖЕТЕЛСТВЕННАА
ІАВЛАА.

Предсѣтельство хрїстіанъ...

vln mořských mnohem silnější jest Hospo-
din na výsostech. Svědectví tvá jsou velmi
jistá. Domu tvému svatost náleží,
Hospodine, po všechny dny.

Diákon: K Hospodinu modleme se.
Pokryj, vladyko!

Kněz, okouřiv druhý pokrovec, pokrývá jím
svatý kalich, řka:

Vznešenost tvá zastřela nebe, Kriste,
a země plna chvály tvé!

Diákon: K Hospodinu modleme se.
Pokryj, vladyko!

Kněz, okouřiv třetí, větší pokrovec (aer),
pokrývá jím obojí, řka:

Přikryj nás záštitou křídel svých a zapuď
od nás každého nepřítele a odpůrce; v po-
koji spravuj život náš, Hospodine, smiluj
se nad námi a nad světem svým, a spasiž
duše naše jako blahý a lidumil.

Pak, vzav kadidelnici, okuřuje předložené dary,
řka třikráte:

Požehnaný jest Bůh...

Бл҃гословѣнъ Б҃гъ нашъ, сице бл҃говолѣвый, слава тебѣ.

Діако́нъ же на ко́емъждо глаго́летъ:

Всегдѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

И покланя́ются бл҃говолѣннѣо ѿба, трѣжды.

Таже діако́нъ глаго́летъ:

Ѽ предложѣнныхъ четныхъ дарѣхъ Гд҃ъ помолнмса.

Сщ҃енникъ же, прѣемъ кади́льницѣ, глаго́летъ мѣтвѣ предложѣнїа:

Бже, Бже нашъ, нѣбный хлѣбъ, пи́щѣ всемѣ мїрѣ, Гд҃а нашего и Бга Ииса Хр҃та послѣвый, Сща и ижебавителя и бл҃годѣтеля, бл҃гословаща и ѡсващающа насъ, самъ бл҃гослови предложѣнїе еѣ, и прїимнѣ ѣ въ пренѣный тво́й же́ртвенникъ. Помани, ѡакѣ бл҃гъ и члѣвколюбецъ, прїнесшихъ и иже ради прїнесоша: и насъ неосуждѣны сохрани во сщ҃еннодѣствїи бже́ственныхъ твоихъ чаннхъ. Ыкѣ ст҃нса и прославила

прѣчтноѣ и великолѣпоѣ ѡма...

Po dokončení čtení žalmu a rozdání antidoru kněz (stojе ve svatých dveřích) žehná věřícím.

Požehnání Hospodinovo na vás, blahodati a lidumilnosti jeho, vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz (čelem ke svatému prestolu):

Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Věřící: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, i nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Hospodi, pomiluj (*třikrát*). Požehnej!

Kněz vezme naprestolní žehnačí kříž, vychází před svaté dveře a pronáší propuštění, žehnaje lid:

(Vstavší z mrtvých) **K**ristus, pravý Bůh náš, na přímluvy přečisté Matky své, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatého otce našeho Jana Zlatoústého, archiepiskopa cařihradského, svatých ... (*jejichž jest chrám tento a jejichž památku dnes slavíme*) a svatých spravedlivých (bohoro-dičů) *Jáchyma i Anny...*

[Зрѣ] Сщїенникъ же ѿзшедохъ, даѣтъ людемъ
антїдωрхъ.

По скончанїи же ψαλλα, ѡ раздѣленїи антїдωра,
глаголетъ:

Благословенїе Гд҃не на вѣкъ, тогоу
бл҃годѣтїю ѡ чл҃вѣколюбїемъ, вегда,
нынѣ ѡ прїенω, ѡ во вѣки вѣкѡвъ.

Днѣкъ: ѡмнїнь.

Сщїенникъ: Слава тебѣ, Хр҃тѣ Бж҃е, оупованїе
наше, слава тебѣ.

Днѣкъ: Слава, ѡ нынѣ: Гд҃и, помнїлѣи, **трїжды.**
Благословнї.

Сщїенникъ: Хр҃тосъ истинный Бг҃ъ нашъ, млт-
вами пречтѣныхъ своѣхъ Мт҃рє (ѡ прѡчл), ѡже
ко ст҃ыхъ Оцѣхъ нашегω архїепїска Кωνстан-
тинѣ града ѿωанна Златоустегω: ѡ ст҃агω
ѡмнѣхъ (сг҃ωже с҃еть храмъ), ѡ ст҃агω ѡмнѣхъ (сг҃ωже
с҃еть дѣнь), ѡ ст҃ыхъ праведныхъ вѣоОцѣхъ
ѿωакїма ѡ ѡнны, ѡ вѣхъ ст҃ыхъ, помнїлѣ-
тъ ѡ спасѣтъ насъ, ѡκω бл҃гъ ѡ чл҃вѣко-
любецъ.

Ннѣкъ ѡпсѣмїшн...

Požehnaný jest Bůh náš, jemuž se takto
zalíbilo. Sláva tobě!

Diákon pak *pokaždé* dí:

Vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův.
Amen.

Při tom se oba vždy zbožně pokloní.

Nato bere diákon *kadidelnici a říká:*

Za předložené důstojné dary k Hospodinu
modleme se.

Kněz čte modlitbu předložení:

Bože, Bože náš, jenž jsi za pokrm celé-
mu světu seslal chléb nebeský – Pána
a Boha Ježíše Krista, Spasitele, vykupite-
le a dobrodince, žehnajícího nám a posvě-
cujícího nás, sám požehnej předložení toto
a přijmi je na nadnebeský obětní oltář
svůj. Rozpomeň se jako blahý a lidumil na
ty, kdo je přinesli a za které přineseno jest,
a nás neodsouzeně zachovej v posvátném
vykonávání Božských Tajin tvých. Aby se
světlo a velevalo přečestné a velikolepé
jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha,
nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Sláva tobě, Kriste Bože...

πρεῖτῆρος ἡ μεγαλοῦ ποιεῖ ἡμᾶ τῶος, Ὁῦα, ἡ
 Ὁῆα, ἡ Ὁῦαῖω δῆα, ἡνῖνῆ ἡ πρῖνῖω, ἡ κο
 κῆκῖ κῆκῶκῖ, ἀμῖνῆ.

Ἠ ποεῖμῖ τῶορῖτῖ ὠπῖετῖ τᾶμῖ, γλαῖολᾶ εῖιце:

Глаῖва тῶеῖῆ, Хрῖтῆ Бῖже, оῦповᾶнῖе нᾶше, глаῖва
 тῶеῖῆ.

Діаκονῖ: Глаῖва, ἡ нῖнῖῆ: Гдῖ, помῖнῖлῖ,
 тῖрῖждῖ. Блῖгословῖ.

Сῖіῖннῖкῖ γλαῖολετῖ ὠπῖετῖ.

**Ἄце оῦкῖ ῖеть недῖклᾶ: Воскресῖнῖ ἡῖ мῖртῖвῖх
 Хрῖтῖсῖ ἡстῖннῖнῖ:**

Ἄце лῖ же нῖ:

Хрῖтῖсῖ ἡстῖннῖнῖ Бῖгῖ нᾶшῖ, молῖтῖвᾶмῖ
 прῖчῖсῖтῖлῖ своῖῖῖ Дῖтῖре, ἡже ко сῖтῖхῖ Ὁῦа
 нᾶшеῖω Ἰωᾶнна, ἀρχῖεῖπῖκοпа κωνσταντῖно-
 полῖскаῖω, златῖоῖсῖтῖаῖω, ἡ κῖсῖхῖ сῖтῖхῖ,
 помῖнῖлῖετῖ ἡ спᾶсῖετῖ нᾶсῖ, ἡκῖω блῖгῖ ἡ чело-
 вῖкῖколюῖбῖцῖ.

Діаκонῖ: Ἄмῖнῖ.

По ὠпῖεтῖῆ же кадῖтῖ діаκонῖ сῖтῖе прῖдложῖнῖе:
 Ко грῖсῖкῖ плῖтῖкῖ...

pující od tebe, Otce světel, a tobě
**chválu, díky a úctu vzdáváme, Otci
 i Synu i Svatému Duchu, nyní
 i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Věřící: Budiž jméno Hospodinovo blahoslove-
 no... **(Třikrát)**

Nyní je možno číst žalm 33. / 34. a rozdávat
 antidor. (U nás se nekoná.)

Diákon při zaambonové modlitbě stojí před
 ikonou Spasitele, drže orar svůj a hlavu
 skloněnou do ukončení modlitby. Na konci jejím
 se pokřičuje spolu s knězem a odejde severními
 dveřmi k žertveníku, aby zde požil zbylé svaté
 Dary s bázní a velkou úctou.

Kněz po ukončení modlitby vejde do oltáře
 svatými dveřmi a říká nad diákonem modlitbu
 ke spotřebování svatých Darů:

Ty jediný jsi naplněním Zákona a proroků,
 Kriste Bože náš, vyplniv veškerý úmysl Ot-
 cův, naplň radostí a veselím srdce naše,
 vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Kněz vychází a rozděljuje lidem antidor (u nás
 se to většinou nekoná).

Požehnání Hospodinovo na vás...

СѢТОМЪ ДХЪ, нынѣ ѿ прїеню, ѿ во вѣки
вѣкѡвъ.

Лїкъ: ѿмїнь.

Тѣже: БЗДИ ѿМА ГДНЕ: ЧРїЖДЫ.

ѿ ѿлаомъ лг: Благоелоклю ГДА:

Полїтвѣ же глаголемѣи,
дїаконъ стонѣхъ на деснѣи
страниѣ предъ ѡбразомъ вѣки
хрїта, держа ѡрарь евои,
главѣ приклонѣ, до соверше-
нїа мѣткы: сїи же кончак-
шейа, сїѣнникъ оуко вхѡднѣхъ сѣымн
дверьмн, ѿ шедѣхъ къ предложенїе, глаголетъ
настоѡцию мѣткы:

Мѣткѣ, глаголемаа внигда потребнїти сѣла:

ѿполненїе закона ѿ прорѡковъ еамъ
сїи, хрїте бже нашъ, ѿполнїкыи вѣ
ѡческое смотренїе, ѿполнї радостнї ѿ
весеїа сердца наша, ввегда, нынѣ ѿ
прїеню, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Дїаконъ же вшедѣхъ ѿ еамъ сѣверноу страноу, по-
треблетъ сѣла со стѣломъ, ѿ со вѣкнїхъ
оутверженїемъ.

Благоеловенїе ГДне...

Potom k zakončení proskomidie říká:

Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva
tobě!

Diákon: Sláva Otci i Synu i Svatému Du-
chu, nyní i vždycky, až na věky věkův.
Amen. Hospodi, pomiluj. Hospodi, pomi-
luj. Hospodi, pomiluj. Požehnej!

Kněz říká malé propuštění: (Vstavší z mrt-
vých) Kristus, pravý Bůh náš, na přímluvy
přečisté Matky své, svatého otce našeho
Jana Zlatoústého, archiepiskopa cařihrad-
ského, i všech svatých, nechť smiluje se
nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Diákon: Amen.

Po tomto zakončení okuřuje diákon svaté
předložení, pak odchází ke svatým dveřím,
odhrnuje oltářní oponu a poté okuřuje svatý
prestol okolo na způsob kříže, celý oltář,
ikonostas, kněze a celý chrám, řka pro sebe
(při okuřování prestolu):

Ve hrobě s tělem, v pekle s duší co Bůh,
v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem
a Duchem...

ТѢЖЕ ѠХОДНТЪ, Ѡ КАДНТЪ СЪШЮ ТРАПЕЗЪ КРДОМЪ
КРЕСТОВИДНО, ГЛАГОЛА ВЪ СЕБѢ:

БО ГРОВОѢ ПЛОТЪКН, КО ДѢЖЕ СЪ ДШЕЮ
ГѢКЪ БГЪ, ВЪ РАИ ЖЕ СЪ РАЗВОИНИКОМЪ,
Ѡ НА ПРТОЛѢ БЫЛЪ СЪИ ХРТЕ, СО ѠЦЕМЪ Ѡ
ДХОМЪ, ВЕЛѢ ѠПОЛНАМЪ НЕОПИСАНЫИ.

ТѢЖЕ ПСАЛОМЪ Ѡ.

Ѡ ПОКАДНЪ СЪИЛЦЕ ЖЕ Ѡ ХРАМЪ ВЕЕЪ, ВХОДНТЪ
ПАКН КО СЪИИ ѠЛТАРЪ, Ѡ ПОКАДНЪ СЪШЮ ТРАПЕЗЪ
ПАКН, Ѡ СЪИЕННИКА, КАДНЬНИЦЪ ОУКЪ ѠЛАГЕТЪ НА
МЪКЕТО СКОЕ, САМЪ ЖЕ ПРИХОДНТЪ КО ІЕРЕЮ. Ѡ СЪГЪШЕ
ВЪШПѢ ПРѢДЪ СЪЮ ТРАПЕЗОЮ, ПОКЛАНАЮТЕЛ
ТРИЖДЫ, ВЪ СЕБѢ МОЛАЩЕЕЪ, Ѡ ГЛАГОЛУЩЕ:

ЦЮ ѠНЕНИИ, ОУТЪКШНТЕЛЮ, ДШЕ ѠСЪТНИИ,
ѠЖЕ ВЕЗДѢ СЫИ Ѡ ВЕЛѢ ѠПОЛНАМЪ, СОКРОВОИЩЕ
БЛАГНХЪ Ѡ ЖИЗНИ ПОДАТЕЛЮ: ПРИДИ Ѡ ВЕЛИЕЪ
ВЪ МЫ, Ѡ ѠЧИСТИ МЫ Ѡ ВЕЛѢКЪ СЪКВЕРНЫ, Ѡ
СПАСИ, БЛЖЕ, ДШЫ НАША.

ГЛАВА ВЪ ВЪШНИХЪ БГЪ, Ѡ НА ЗЕМЛѢ МИРЪ, ВЪ
ЧЛѢВЦѢХЪ БЛГОКОЛЕНІЕ. **ДВАЖДЫ.**

ГДН, ОУСЪТНѢ МОИ ѠВЕРЗЕШИ, Ѡ ОУСЪТА МОИ
ВОЗВѢСТАТЪ ХВАЛЪ ТВОЮ.

ВРЕМѢ СОТВОРИТИ...

Věřící: Amen.

Kněz, požehnáv se, políbí svaté evangelium a vychází svatými dveřmi za ambon, řka:

Odejďeme v pokoji.

Věřící: Ve jménu Páně.

Diákon, obrácen mírně ke svatým dveřím:

K Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz, postaviv se pod ambonem, modlí se zaambonovou modlitbu (nahlas):

Hospodine, jenž blahoslovíš ty, kdož dobrořečí tobě, a posvěcuješ ty, kdož doufají v tebe, spasiž lid svůj a požehnej dědictví svému, zachovej plnost církve své, posvěť ty, kdož milují krásu domu tvého, proslav je Božskou mocí svou, a neopouštěj nás, doufající v tebe. Uděl pokoj světu svému, církvím svým, kněžím, vlasti naší a všemu lidu svému. Neboť všelike dání dobré a každý dar dokonalý shůry jest, sestupující od tebe, Otce...

Таже цѣлѹють, свѣщенникъ оубо стѣе ѡблѣ,
дїаконъ же стѣю трапѣзѣ. И посѣмъ подклонїкъ
дїаконъ своѣмъ главоу свѣщенникѣ, держѣ и ѡрарь
трѣмѣ персты десныа рѣкѣ, глаголетъ:

Врѣмѣ сотворїти гдѣи, владыко, благо-
словїи.

Свѣщенникъ, знаменѣа ѡбѣ, глаголетъ:

Бггоеловенъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прїе-
сно, и во вѣки вѣкѹвѣ.

Таже дїаконъ: Помолїеа ѡ мнѣ, владыко
свѣтїи.

Свѣщенникъ: Да исправнѣтъ гдѣ стѹпы твоѣ.

И пакѣ дїаконъ: Поманї ма, владыко стїи.

Свѣщенникъ: Да поманѣтъ члѣ гдѣ бгъ во
цр҃квїи своѣмъ, всегда, нынѣ и прїесно, и
во вѣки вѣкѹвѣ.

Дїаконъ же рѣкѣ: ѡмїнь.

И поклонїеа, и сходитъ свѣрными дверьми,
понеже цр҃кѣа двр҃и до входа не ѡверзѣютѣа. И
стѣкъ на ѡбычномъ мѣстѣ, прѣмѣ стѣхъ
гдѣи, оубгнѣ мой...

Kněz skládá antimíns. Diákon vychází severními
dveřmi z oltáře a postaviv se před svaté dveře, pro-
náší ektenii:

Povznesme se! Přijavše Božské, svaté,
přechisté, nesmrtelné, nebeské a oživující
strašné Tajiny Kristovy, důstojně děkujeme
Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad
námi a zachovej nás, Bože, blahodati svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Celý den dokonalý, svatý, pokojný a bez-
hříšný vyprosivše, sami sebe i druh druhu
i veškeren život náš Kristu Bohu poručme!

(Pokřížovav se a pokloniv se, odstoupí před ikonou.)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz drží zpřímá svaté evangelium, činí jím nad
složeným antimínsem kříž a praví hlasitě:

**Kněz: Neboť tys posvěcení naše, a tobě
slávu vzdáváme, Otci i Synu i Svaté-
mu Duchu, nyní i vždycky, až na věky
věkův.**

Odejďeme v pokoji...

Прѡсѣти прїимше вѣѣствєнныхъ, сѣтѣхъ,
прѣчтѣхъ, кєзємѣртныхъ, некєєныхъ ѿ жнко-
творѣщихъ, стѣрашныхъ Хрѣтѡвыхъ члннхъ, до-
стоїннѡ благодарїимъ Гдѣ.

Дїакъ: Гдѣ, помїлѡй.

Застѡпїи, спасїи, помїлѡй ѿ сохранїи насъ Бже
твоєю клгодѣтїю.

Дїакъ: Гдѣ, помїлѡй.

Дѣнь вѣсь совершенъ, сѣтѣхъ, мїренъ ѿ
кєзгрѣшенъ испросїише, самн себѣ ѿ дрѣвъ
дрѣва, ѿ вѣсь жнвѡтѣхъ нашъ Хрѣтѣ Бгѣ
преддѣимъ.

Дїакъ: Тєбѣ, Гдѣ.

Ієрїи же прѣмѡ держѣ сѣлїе, согнѣвѣ лнчїмїннхъ,
творїтѣхъ надѣ нїмъ крѣтѣ.

Возгласїетѣ:

Гдѣ квѣ ты сѣи ѡсѣщенїе наше, ѿ
тєбѣ слава воземлемъ, ѡцѣ, ѿ снѣ,
ѿ сѣтѡмъ дѣхъ, нынѣ ѿ прїенѡ, ѿ во
вѣкн вѣкѡвъ.

Сх мїромъ...

Pak diákon, skloniv hlavu svou ke knězi a drže
orar třemi prsty pravice, dí:

Čas jest sloužiti Hospodinu. Požehnej, vladyko!

Kněz (žehnaje mu): Požehnán jest Bůh náš,
vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen. Pomodli se za mne, vladyko
svatý!

Kněz: Hospodin nechť vede kroky tvé.

Diákon: Pamatuj na mne, vladyko svatý!

Kněz: Nechť pamatuje na tebe Hospodin
Bůh v království svém, vždycky, nyní i příš-
tě, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

A pokloniv se, vychází z oltáře severními
dveřmi (poněvadž svaté dveře se otvírají
až před malým vchodem) a postaviv se na
příslušném místě, naproti svatým dveřím,
pokloní se, přežehná se zbožně třikrát,
říkaje pro sebe:

Hospodine, rty mé otevři a ústa má zvěsto-
vati budou chválu tvou.

Nato hlasitě začíná dle následujícího postupu.

дверей, поклоняется со благоговѣніемъ,
трьжды, глагола въ себѣ:

Гди, оубо, оубо моѣ ѿвѣрзеши, и оубо моѣ
козвѣстятъ хвалѣ твоѣ.

И поемъ начинаемъ глаголати: Благоелови,
владыко.

И начинаемъ екациенникъ: Благоеловено царство:

Вѣдати подобаетъ:
ѣще безъ діакона ел-
житъ іерей, въ про-
комидіи діаконскихъ
словъ, и на литургіи
предъ ѿліемъ, и на
ѿвѣстѣ егѡ: Благо-
елови владыко, и
Проксиди владыко, и
время сотворити,
да не глаголетъ,

точію ѡктеніи и чиновное предложеніе. ѣще же
соворомъ елжятъ ециенни мнози, дѣятво
прокомидіи єдинъ іерей чокмѡ да творитъ, и
глаголетъ и зѡбраженна: прочіи же елжители
ничтоже прокомидіи єбонѡ да глаголютъ.

Благоеловено царство...

Potom kněz vezme svatý diskos, postaví jej na hlavu
diákona a diákon uchopiv jej zbožně, stane ve sva-
tých dveřích, pohledí z nich ven (k lidu), a pak od-
chází k žertveníku, na který diskos postaví. Kněz,
pokloniv se, vezme svatý kalich, činí jím kříž nad
antimínsem, říkáje tiše:

Požehnaný jest Bůh náš.

Poté stane ve svatých dveřích a žehnaje svatým kali-
chem lidu, zvolá:

Vždycky, nyní i přístě, až na věky
věkův.

Věřící: Amen.

A odejde k žertveníku, na který svatý kalich posta-
ví, a přijav kadidelnici, třikrát jej okouří. Pak se
postaví opět před svatým prestolem.

Věřící zpívají: Ať naplněna jsou ústa naše
opěvováním slávy tvé a chválením tebe, ó Pane,
že jsi uznal nás za hodné účastniti se svatých
tvých Božských, nesmrtelných a oživujících
Tajin. Zachovej nás v posvěcení svém, abychom
po celý den učili se pravdě tvé. Alleluja,
alleluja.

Povznesme se! Přijavše Božské...

Таже взѣмъ сщ҃енникъ сщ҃ый діаконъ, возлагаетъ на главь діакона, ѿ діаконъ пріѣмъ ѿ ео благоговѣніемъ, зрѣ къ двѣремъ, ничтоже глагола, ѿходитъ къ предложенію, ѿ портавляетъ ѿ. Сщ҃енникъ же поклонився, ѿ пріѣмъ сщ҃ый потіръ, ѿ ѿбращае къ двѣремъ, зрѣ на люди, глаголетъ тайно:

Благословенъ Бѣъ нашъ:

ѿ возглаголю:

Всегда, нынѣ ѿ прісено, ѿ во вѣки вѣковъ.

Ліка: ѿмѣнь.

Да ѿполнителъ оу҃гта наша хвалѣніа твоѣго, Гди, ѿко да поѣмъ славь твою, ѿко сподобихъ сщ҃и наєх причастити сщ҃ымъ твоимъ, бж҃етвеннымъ, беземѣртнымъ ѿ животворащымъ тайнамъ, соблюди наєх во твоѣй сщ҃ини весь день побѣдителъ правдѣ твоѣй. ѿллиѣа, ѿллиѣа, ѿллиѣа.

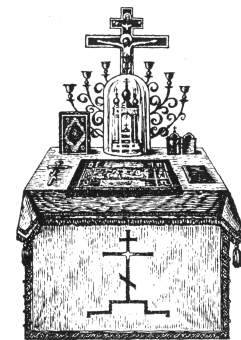
ѿ ѿшедъ діаконъ сщ҃ерною двѣрїю, ѿ стѣхъ на ѿбычномъ мѣстѣ, глаголетъ:

Прѣти пріимше...

Koná-li kněz proskomidii bez diákona, vynechávají se slova diákonova i odpovědi kněze na ně. (Dále se při liturgii vynechávají tiché dialogy mezi knězem a diákonem a různé diákonovy výzvy – např. „Požehnej, vladyko!“ apod. Jinak kněz říká a koná, co přísluší diákonovi, sám.)

Slouží-li svatou liturgií více kněží, koná proskomidii pouze jeden z nich.

V době proskomidie čte žalmista hodinky: třetí a šestou (počáteční ohlas kněze na začátku čtení hodin je místo ohlasu před přípravou Beránka).

Blahosloveno budiž království...

**БОЖЕСТВЕННА СЛЪЖБА, ЊЖЕ ВО
СВАТЫХЪ ОЦА НАШЕГО
ІОААННА ЗЛАТОУСТАГО.**

Діакоњ: Благоговѣ, владыко.

Іерей: Благоговѣно царство, Оца, и
Сына, и Святаго Духа, нынѣ и прѣсно,
и во вѣки вѣковъ.

Діакъ: яминь.

Діакоњ: Миромъ Гдѣ помолнмъ.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

☩ свѣшнѣмъ мирѣ, и спасеніи душъ на-
шихъ, Гдѣ помолнмъ.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

☩ мирѣ всегò міра, благоговѣннѣи сватыхъ
Божіихъ церквей, и соединеннѣи вѣхъ, Гдѣ
помолнмъ.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

☩ сватѣмъ храмѣ...

Smyj, Pane, hřichy zde vzpomenu-
tých svou drahocennou Krví na
přímlyvu svatých svých.

Pokrývá svatý kalich pokrovcem, uloží na svatý dis-
kos svatou hvězdici, svatou lžičku a ostatní pokrov-
ce. Pokud ji ještě neříkal, tedy nyní kněz říká děkov-
nou modlitbu: „Děkujeme tobě, lidumilný Vládce,
dobrodinče duší našich...“

Kněz, postaviv se do svatých dveří a žehnaje lid, dí
přítom hlasitě:

**Spasiž, Bože, lid svůj a požehnej
dědictví svému.**

Kněz se obrací ke svatému prestolu, třikrát okuřuje
svaté Dary na oltáři, řka potichu:

Povznesl ses na nebesa, Bože, a po
celé zemi se rozšířila sláva tvá.

Věřící zpívají: Viděli jsme světlo pravé, přijali
jsme Ducha nebeského, našli jsme víru
pravou, nerozdílné Trojici klaníme se, neboť ta
spasila nás.

Požehnaný jest Bůh...

☩ свѣтъмѣ храмѣ сѣмѣ ѿ свѣтѣроу,
благобовѣнїемѣ ѿ стѣрахоу Божїимѣ
входѣщиѣхъ вонѣ, ГД҃Ъ помолїмса.

Лїкѣ: ГД҃и, помилѣй.

☩ господїнѣ нашемѣ Блаженнѣйшемѣ мн-
трополїтѣ (їма рекѣ), ѿ господїнѣ нашемѣ
[їли: высокопреосвященнѣйшемѣ архїєпископѣ, илї:
Преосвященнѣйшемѣ єпископѣ] (їма рекѣ),
четнѣмѣ превѣтерствѣ, во Хрїстѣ діаконс-
твѣ, ѿ всемѣ причтѣ ѿ людехѣ, ГД҃Ъ
помолїмса.

Лїкѣ: ГД҃и, помилѣй.

☩ стѣранѣ нашей, правїтелехѣ ѿ коннѣтѣ
сѣла, ГД҃Ъ помолїмса.

Лїкѣ: ГД҃и, помилѣй.

☩ градѣ сѣмѣ [їли: ѿ кѣен єїѣ, еєлї кѣ монетѣре,
то: ѿ свѣтѣн ѿкїтєлї єїѣ], великомѣ градѣ,
стѣранѣ ѿ свѣтѣроу жнвѣщиѣхъ кѣ нїхѣ, ГД҃Ъ
помолїмса.

Лїкѣ: ГД҃и, помилѣй.

☩ благоарѣгворїїи...

Vzkříšení Kristovo spatřivše, pokloňme se
svatému Pánu Ježíši, jedinému bezhříšné-
mu. Kříži tvému klaníme se, Kriste, a sva-
té vzkříšení tvé opěváváme a slavíme, neboť
ty jsi Bůh náš, kromě tebe jiného neznáme
a jméno tvé vzýváme. Pojďte, všichni věr-
ní, pokloňme se svatému Kristovu vzkříše-
ní, neboť hle, skrze kříž přišla radost celé-
mu světu. Vždycky blahoslovíce Pána, opě-
váváme vzkříšení jeho, neboť ukřižování
přetrpěv, smrti smrt zničil.

Skvěj se, skvěj se, nový Jerusaleme, neboť
září na tobě sláva Hospodinova. Plesej
nyní a vesel se, Sione! Ty pak, přečistá Bo-
horodice, ozdob se slávou ze vzkříšení
toho, jehož jsi porodila!

Ó, Pascho veliká a nejposvátnější, Kriste!
Ó, Moudrosti a Slovo Boží a Sílo! Daruj
nám opravdověji tebe přijímat v bezvečer-
ném dni království tvého.

Stírá svatou hubkou důkladně, pozorně a se
zbožností, co je na diskose (částičky za svaté a za
živé i zesnulé), do kalicha, řka tiše:

Smyj, Pane, hříchy...

Воскресеніе Хрѣтово кидѣвше, поклонімеа еѣомѣ Гдѣ Иіеѣ, ѣдиномѣ безгрѣшномѣ. Хрѣтѣ твоємѣ поклоняемеа Хрѣтѣ, и еѣоѣ воскреснїе твоѣ поѣмѣ и славимѣ: ты бо ѣси Бгѣ нашѣ, развѣ тебе иіного не знаемѣ, иіма твоѣ иіменѣемѣ. Прїидїте вси вѣрнїи, поклонімеа еѣомѣ Хрѣтовоѣ воскреснїю: еѣ бо прїидѣ крѣтомѣ радостѣ всемѣ мїрѣ. Вегдѣ благословѣце Гдѣ, поѣмѣ воскреснїе ѣгоѣ: распѣтїе бо претерпѣвѣ, смертїю смертѣ разрѣши.

Свѣтїса, свѣтїса, нѣкыи іерусалиме, слава бо Гдѣ на тебеѣ возеїа. Дикѣи нынѣ, иі везелїеа еѣоѣне: ты же чїтаа крѣщїеа бїѣ, ѡ кортанїи рѣтѣа твоегѣ.

☪ пасха вѣїа, иі свѣщенїѣишаа, Хрѣтѣ! ѣ мѣдростѣ, иі славе Бжїї иі слао! Подавай намѣ иісѣтѣе тебеѣ причацїатїса, вѣ невечѣрнїемѣ днї царствїа твоегѣ.

Ѡтирѣчѣ еѣоѣ гѣвоѣ слаѣ добрѣ, со вниманїемѣ иі кѣгоговѣнїемѣ, глаголаа словеса еїа:

Ѡмыи, Гдѣ, грѣхи...

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázni Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vladyku našeho metropolitu (jméno) [za vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno)], za důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, za veškeré duchovenstvo a lid k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vlast naši a její představitele k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za město toto [vesnici tuto, svatý monastýr tento], za všechna města a země i za ty, kteří podle víry v nich žijí, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za příznivé počasí, za hojnost plodů zemských a za pokojné časy k Hospodinu modleme se.

Za cestující...

согвѣннѣ рѣцѣ кх персемих ѿмѣце: таже
пріемлетъ вѣстѣнныа тайны.

Сщїенникъ же причаща́а єго (по Обычаю ѿ чѣла
и кро́ве гдѣни, со великимъ Опасеніемъ)
Глаголетъ:

Причаща́етсѧ ра́бъ вѣіѣй, ѿмѣкъ,
чѣтнаго и сщ҃аго чѣла и кро́ве Гдѣа и
Бга и Спса нашего Іиса Хр҃та, ко
ѿставлѣніе грѣхѡвъ и въ жи́знь
вѣчнѣю.

И діаконъ ѡтчираетъ ємѣ ѡгнѣнѣ платомъ: и
цѣлѣетъ причастни́кыєа сщ҃ю чашѣ, и
поклонієа ѡходитъ.

И та́ко причаща́ютсѧ вси.

По причащеніи же, вхѡдитъ іерей ко сщ҃ий ѿл-
чарь, и поставляетъ сщ҃а на сщ҃емъ престо́лѣ.

Тогда пріемъ діаконъ сщ҃ий діаконъ верхѣ сщ҃аго
почира, и глагола кокрєенныа пѣени єіа:

Воскрєсєніе Хр҃тово видѣвше...

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za cestující po zemi, vodě i vzduchem, za nemocné, trpící, zajaté a za spásu jejich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Neboť tobě náleží...

Возглаголююще:

Ико подобаетъ тебе всѣхъ слава, чести и поклоненіе, Отче, и Сынъ, и Святѣмъ Духъ, нынѣ и причесно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Діакъ: Аминь.

И поетъ первый антифонъ ѿ пѣвцѣвъ. Служеники же глаголетъ тайно молитву первого антифона. Діаконъ же поклонивъ оутѣплетъ ѿ мѣста своего, и ѿшеде стѣнѣ предъ иконою Христовою, держа и держа три персты десныя рѣки.

Молитва первого антифона:

Гди Боже нашъ, сегоже державна неказанна, и слава непостижима, сегоже милость безмѣрна, и человеколюбїе неизреченно: еамъ, Владыко, по благодѣтели твоимъ, призири на ны, и на святый храмъ сей, и сотвори съ нами, и молящимися съ нами, богатыхъ милости твоѣ и цѣлѣбны ты твоѣ.

Пѣки и пѣки...

Děkujeme tobě, lidumilný Vládce, dobrodinče duší našich, že jsi i dnes uznal nás hodnými nebeských a nesmrtelných Tajin. Spravuj cestu naši, upevni nás všechny v bázni své, zachovej život náš a upevni kroky naše na přímluvy a prosby slavné Bohorodice a vždycky Panny Marie i všech svatých tvých.

Před svatým přijímáním věřících se otevírají svaté dveře, diákon, pokloniv se jednou, vezme zbožně kalich od kněze, stane ve svatých dveřích, pozdvihuje kalich se svatými Tajinami před lidem a zvolá:

S bázní Boží (s láskou) a u víře přistupte!

Věřící: Požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně. Bůh jest Hospodin a zjevil se nám.

Věřící, kteří jsou náležitě připraveni ke svatému přijímání, se shromažďují před svatým ambonem, pod kalichem, a modlí se jedněmi ústy poslední modlitbu před svatým přijímáním:

Přijímá služebník Boží...

Таже глаголетъ моли́тъсѧ:

Благодаримъ тѧ, влѣко члвчѣколюбче, бл҃годѣтелю дшшз нашихъ: ꙗко ѿ ны настоꙗщій день сподобилъ єси насъ нбнхъ твоихъ и безсмертнхъ тѧнствъ. Исправн нашихъ пѣть, оутверди ны во ст҃рацѣ твоѣмъ всѧ, соключи нашихъ жнкотъ, оутверди наша ст҃опы, молитвами и моленми славному Б҃цу и прснодѣви Мрїи, и всѣхъ ст҃ыхъ твоихъ.

И ꙗко ѿверзѡуть двѣри ст҃аго олтарѧ. И дїаконъ, поклонивъ єдиною, прїемлетъ потїръ со благоговѣнїемъ, и приходитъ во двѣри, и возноса ст҃ый потїръ, показзетъ и людемъ, глагола:

Со ст҃рахомъ вѣїимъ и вѣрою прїестѹпїте.

Дїакъ: Бл҃гословенъ грядый ко ѿма Гд҃не, Б҃гъ Гд҃ь, и ꙗвилъ намъ.

Таже прїестѹпѡуть хотѧщїи причащатисѧ: и ꙗко ѿдѹтъ єдинъ по єдиномѹ, и поклонѡутсѧ со крѣцѣмъ оумленїемъ и ст҃рахомъ,
Причащаетсѧ рѣкъ вѣїи...

Kněz: Neboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz tiše čte modlitbu první antifony. Diákon, pokloniv se, odstoupil již před ohlasem kněze ze svého místa a stanul před ikonou Kristovou, drže orar třemi prsty pravice.

Věřící lid zpívá 1. antifonu: Dobrořeč, duše má, Hospodinu...

Modlitba první antifony:

Hospodine, Bože náš, jehož vláda jest nevýslovná a sláva nevýstižná, jehož milost jest nezměrná a lidumilnost nevypravitelná: Ty sám, Vládce, shlédni na nás a na svatý chrám tento podle milosrdenství svého a prokaž nám i všem, kteří se s námi modlí, hojné milosti a slitování svá.

Opět a opět...

По исполненіи же ангѣловѣна, прішедеъ діаконъ,
и стѣвъ на обѣднѣмъ мѣстѣ, и поклонивъся,
слагаетъ:

Пакъ и пакъ миромъ Гдѣ помолнмса.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

Застѣпи, еписѣ, помилѣй и сохрани насъ,
Бже, твою блгодѣтїю.

Діакъ: Гдѣ, помилѣй.

Престѣю, пречестѣю, преблгословеннѣю, слав-
нѣю блчцѣ нашѣ Бгѣ и пренодѣ Мрїю, со
вѣми стѣми поманѣше, самъ себѣ, и
дрѣгъ дрѣга, и всѣхъ жнкѣтѣ нашѣ Хрѣтѣ Бгѣ
преддѣмъ.

Діакъ: Тебѣ, Гдѣ.

Возглашенїе:

Ико твоѣ держава, и твоѣ цѣть цар-
ство, и сила, и слава, Отца, и Сына, и
Свѣтлѣ Дѣха, нынѣ и прїсно, и во вѣки
вѣкѣвѣ.

Діакъ: Яминъ.

Гдѣ Бже нашъ...

Діакон прїстопї а jednou se poklonї, рѣка:

Hle, znovu прїступї къ неsmrtelnѣму Крѣ-
ли а Богу нашѣму. **А hned:** Podej mi, vlad-
ko, drahocennou а svatou Krev Pána а Boha
i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Kněz pak dáváje діакону пїтї ze svatého
kalicha, pravї:

Прїїмѣ служебнїкъ Божї, діакон (**їмѣно**), dra-
hocennou а svatou Krev Pána а Boha i Spa-
sitele našeho Ježíše Krista, na odpustѣnї
hřїchѣ svѣch а k životu vѣcnѣmu.

Прїїмѣjїcmu діакону

kněz рїка: Hle, dotekl se
úst tvѣch, snїmá nepra-
vosti tvѣ а očišťuje od
hřїchѣ tvѣch.

Je potřeba vѣdѣt, že jsou-li прїї-
tomni vѣрїcї, kteří budou прїїї-
mat svatѣ Tajiny, rozdrobї kněz
dvѣ zbyлѣ чѣsti svatého Berán-
ka («NI» а «KA») na malѣ чѣs-
tečky, aby stačїly pro všechny
прїїїмѣjїcї, а vloží je do svatého
kalicha. Z nich se podává прїїї-
мѣnї. Svatý kalich pokrývá po-
krovcem (ubrouskem).

Děkujeme tobѣ...

Таже призываєтх діакона, глагола:
Діаконе, приєтѣни.

И діаконъ прихѣднѣтъ и поклоняєтсѣ ѣдїноу,
глагола:

Се прихѣждѣ къ безмѣрному Црїю. И:
Преподаждь ми, владыко, четнѣю и стѣю
крѣвь Гда и Бга и Спаса нашего Ииса Хр҃та.

И глаголетъ ещїенникъ:

Причащяєтсѣ рабъ бжїї діаконъ, ѿликъ,
чтнѣа и стѣа крѣве Гда и Бга и Спаса наше-
го Ииса Хр҃та, во ѡсгавленїе грѣхѣвъ
своиѣхъ, и въ жїзнь вѣчнѣю.

Причастїишасѣ же діаконъ, глетъ ещїенникъ:

Се прикоснѣсѣ оубрѣнаѣмъ твоимъ, и ѡ-
иметъ беззакѣнїа твоѣ, и грѣхї твоѣ
ѡчиствитъ.

[Зрї] Подобяєтъ вѣдати, ѿкъ ѡце естѣ хотѣщїи
причащяєтсѣ стѣхъ тѣннѣхъ, раздробляєтъ
ещїенникъ двѣ четнѣ стѣа ѡсгавшѣа, ѣже,
Иї, и ѣже Ва, на мѣаа четнѣа, ѿкъ быти
времѣа причастникѣмъ доволно, и тѣкъ влгяєтъ
иѣхъ во стѣю чашѣ. И покрываєтъ стѣи почтїрѣ
покрѣвцемъ, (подобнѣ и на стѣи дїакоа возла-
гяєтъ свездїицѣ и покрѣвцы).

Блгодарїиъ тѣ, влко...

Po dokončení antifony stane diákon znovu před
svatými dveřmi, pokloniv se a přežehnáv, praví:

Opět a opět v pokoji k Hospodinu modle-
me se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad
námi a zachovej nás, Bože, blahodati svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější
a slavné Vládkyně naší, Bohorodice
a vždycky Panny Marie se všemi svatými
pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá
i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

**Kněz: Neboť tvá jest vláda a králov-
ství i moc a sláva, Otce i Syna i Sva-
tého Ducha, nyní i vždycky, až na
věky věkův.**

Věřící: Amen.

Kněz tiše čte modlitbu druhé antifony. Diákon činí
podobně jako předešle.

Hospodine, Bože náš...

І по́рѣцѣа подóкнѣ ѿ прѣкцѣкѣхъ вѣторый
антѣфóнѣхъ. ді́ако́нѣ же подóкнѣ чѣворнѣхъ,
ѣ́акоже ѡ́ вѣ пѣрво́й моли́твѣкѣ.

Моли́твѣ вѣторо́го антѣфóна:

Гдѣи́ Бо́же на́шихъ, спаса́и лю́ди твоѣ́ и
благослови́ досто́яніе́ твоѣ́, испо́лненіе́
це́ркве твоѣ́ сохрани́, ѡ́бѣщаніа́ ли́бѣлицѣмъ
благослови́ до́мѣ твоѣ́: ты́ чѣкѣхъ во́с-
прое́лави́ бо́жествѣнно́ю твоѣ́ю снóлю, ѡ́ не
ѡ́бѣщави́ на́сѣхъ, о́упока́ющнхъ на́ члѣ́.

Та́же ді́ако́нѣ: Па́ки ѡ́ па́ки ми́ромѣхъ Гдѣ́хъ
помо́лимсѣ.

дѣ́нѣхъ: Гдѣ́и, помни́дѣи.

Застѣпи́, спаса́и, помни́дѣи ѡ́ сохрани́ на́сѣхъ,
Бо́же, твоѣ́ю б́лгодѣ́тїю.

дѣ́нѣхъ: Гдѣ́и, помни́дѣи.

Пре́сѣчю́, пре́сѣчю́, пре́блгослови́ннѣю́, сла́в-
нѣю́ влѣчю́ на́шѣхъ бѣ́хъ ѡ́ пренодо́бѣ́ Мрї́ю, со
вѣ́кми рѣ́чїами́ помани́дѣи́ше, сла́ми себѣ́, ѡ́
дрѣ́гѣхъ дрѣ́га, ѡ́ вѣ́сь жнво́тѣхъ на́шихъ Хрї́стѣ́ бѣ́хъ
преда́дѣи́мѣхъ.

Ѣ́ако́ влѣ́гѣхъ...

vyznávám tebe: Rozpomeň se na mne,
Pane, v království svém.

Aby nebylo mně v soud nebo zatracení při-
jímání svatých tvých Tajin, ó Pane, ale k
uzdravení duše i těla.

A tak přijímají kněz i diákon Tělo Páně, jež drží na
rukou, s bázni a pevnou vírou. Pak se kněz napřímí,
vezme iliton (liturgický ubrousek), oběma rukama
uchopí svatý kalich a přijímá z něj třikrát se slovy:

Drahocennou a svatou Krev Pána
a Boha i Spasitele našeho Ježíše
Krista přijímám já, služebník Boží,
kněz (*jméno*), na odpuštění hříchů svých
a k životu věčnému. Amen.

Nato osuší svá ústa a okraj svatého kalicha
ilitonem, který drží v ruce, políbí svatý kalich
a dí:

Hle, dotekl se úst mých, snímá
nepravosti mé a očišťuje od
hříchů mých.

Pak vyzve diákona slovy:

Diákone, přistup!

Hle, znovu přistupuji...

ЛОБЗАНІА ТИ ДАМЪ ІАКО ІЖДА, НО ІАКО
РАЗКОЙНИКЪ НІСОВКѢДАЮ ТЛ: ПОМАНІ МА,
ГДН, КО ЦРѢВІИ ТВОЕИМЪ.

ДА НЕ ВЪ СЪДЪХ ІЛИ КО ѠСЪЖДЕНІЕ БЪДЕТЪ
МНѢ ПРИЧАЩЕНІЕ СЪГЫХЪ ТВОИХЪ ТАННИ, ГДН,
НО КО НІЦѢЛЕНІЕ ДЪШН І ТЧѢЛА.

И ТАКО ПРИЧАЩАЮЩЕА ВЪ РЪКАХЪ ДЕРЖИМАГО СО
СТРАХОМЪ И ВЕЛЦѢМЪ ѠТВЕРЖЕНІЕМЪ. ТАЖЕ КОСТАВЪ,
ПРІЕМЛЕТЪ ѠВѢМА РЪКАМА ЕХ ПОКРОКЦЕМЪ СЪГЫИ
ПОТІРЪ, И ПРИЧАЩАЕТЕА ТРИЖДЫ ИЪ НЕГО,
ГЛАГОЛА:

С ЧТНЫА И СЪГЫА КРОКЕ ГДА БГА И СПСА НА.
ШЕГѠ ИИЕА ХРѢТА, ПРИЧАЩАЮЩЕА АЪЗЪ РАКЪ
БЖІИ, СЦІЕННИКЪ ИМЪ, КО ѠСТАВЛЕНІЕ
ГРЕХѠВЪ МОИХЪ, И ВЪ ЖИЗНЬ ВѢЧНЮ,
АМИНЪ.

И ТАКО ЕВОН ѠВѢТНѢ, И СЦІЕННАГО ПОТІРЪ ВЪ РЪКѠ
ДЕРЖИМЫМЪ ПОКРОКЦЕМЪ (ПЛАТѠМЪ) ѠТѢРЪ, И
ГЛАГОЛЕТЪ:

С Е ПРИКОСИЩЕА ѠВѢТНАМЪ МОИМЪ, И
ѠНІМЕТЪ БЕЗЗАКОНІА МОА, И ГРЕХИ
МОА ѠЧИСТИТЪ.

Діаконе, притѣпи...

Věřící lid zpívá 2. antifonu: Jednorozený Synu
a Slovo Boží...

Modlitba druhé antifony:

Hospodine, Bože náš, spasiž lid
svůj a požehnej dědictví své-
mu, zachovej plnost církve
své, posvěť ty, kdož milují krásu domu
tvého, oslav je Božskou mocí svou a ne-
pouštěj nás, doufající v tebe.

Znovu diákon: Opět a opět v pokoji k Hos-
podinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

**Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad
námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.**

Věřící: Hospodi, pomiluj.

**Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější
a slavné Vládkyně naší, Bohorodice
a vždycky Panny Marie se všemi svatými
pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá
i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.**

Věřící: Tobě, Hospodine.

Neboť dobrotivý a lidumilný...

ЛѢКЪ: ТѢБѢ, ГДН.

ВОЗГЛАШЕНІЕ:

ИКО БЛАГЪ И ЧЕЛОВѢКОЛЮБЕЦЪ БОГЪ
 СЪИ, И ТѢБѢ СЛАВЪ ВОЗРЫЛАЕМЪ,
 ОЦЪ, И СЫНЪ, И СВАТѢОМЪ ДЪХЪ,
 НЫНѢ И ПРИСНО, И ВО ВѢКИ ВѢКѢВЪ.

ЛѢКЪ: ЯМІНЬ.

МОЛІТВА ТРЕТІАГО АНТІФОНА:

ИЖЕ ОБЩЫА СЯ И СОГЛАСНЫА ДАРОВАВШИ
 НАМЪ МОЛІТВЫ, ИЖЕ И ДВѢМА, ИЛИ
 ТРЕМЪ, СОГЛАШЮЩИМЕСЯ ѿ ИМЕНИ ТВОЕМОУ,
 ПРОЩЕНІА ПОДАТИ ѢВѢЩАВШИ: СЯМЪ И
 НЫНѢ РАБЪ ТВОИХЪ ПРОЩЕНІА КЪ ПОЛѢЗ-
 НОМУ ИСПОЛНИ, ПОДАДЪ НАМЪ И БЪ НАРТОА-
 ЦЕМЪ ВѢЩЕ ПОЗНАНІЕ ТВОЕ ѿ ИСТИНЫ, И КЪ
 БЪДЪЩЕМЪ ЖИВОТЪ ВѢЧНЫИ ДАРЪ.

Здѣ ѿтвѣзajúтсѧ двѣри на малыи вхѡдъ.

Преклѣемъ же третіемъ антїфѡнѡмъ ѿ прѣкцѣвъ,
 или блаженнаемъ, яже сѣтъ недѣла. Сѣгда прїидѣ-
 тъ на »Слава«, свѣщенникъ и діаконъ, стѣкше
 предъ свѣтѡю трапѣзою, творѣтъ поклоны три.

Владыко Гдн Боже...

Drahocenné a přesvaté Tělo Pána
 a Boha i Spasitele našeho Ježíše
 Krista podává se mně, knězi (*jméno*), na
 odpuštění hříchů mých a k životu věč-
 nému.

A skloniv hlavu, modlí se (společně s diákonem či ostatními duchovními):

Věřím, Pane, a vyznávám, že ty jsi vprav-
 dě Kristus, Syn Boha živého, jenž jsi přišel
 na svět spasit hříšníky, z nichž první jsem
 já. Věřím také, že toto jest samo přečisté
 Tělo tvé a toto jest sama drahocenná Krev
 tvá; i modlím se proto k tobě: Smiluj se
 nade mnou a odpusť mně hříchy mé úmysl-
 né i neúmyslné, jichž slovem či skutkem,
 vědomě i nevědomě jsem se dopustil,
 a učiň mne hodným neodsouzeně přijmou-
 ti přečisté tvé Tajiny na odpuštění hříchů
 a k životu věčnému.

A dále: Za účastníka večere své tajemné,
 Synu Boží, přijmiž mne dnes; neboť nezje-
 vim tajemství nepřatelům tvým, aniž polí-
 bení tobě dám jako Jidáš, ale jako onen lotr
vyznávám tebe...

Цѣно́е ѿ пресѣ́то́е тѣ́ло Гда́ ѿ Бга́ ѿ Сїса́
наше́го ѿна́ Хр҃та́ препода́етсѧ мнѣ́,
ѿма́къ, ева́нѣнникъ, ко ѡста́вленїе грѣхѡ́въ
мои́хъ, ѿ вѣ́жнѣ вѣ́чнѡю.

ѿ приклонѣ́къ гла́вѣ мо́литсѧ, глаго́ла:

Вѣ́рѡю, Гди́, ѿ ѿсповѣ́дѡю, ѿ́къ ты ѣ́си
консѣ́ннѣ Хр҃то́еъ, Снѣ́ Бга́ жива́го,
прише́дый въ ми́ръ грѣ́шныа́ спастїи́, ѡ́
ни́же пе́рвыи ѣ́смь ѡ́зи: ѣ́ще вѣ́рѡю, ѿ́къ
е́е са́моѣ ѣ́сть пречї́стоѣ тѣ́ло твоѣ́, ѿ́
ѣ́сть са́маа́ чести́лаа́ кро́вь твоѡ́. Молю́сѧ
о́убо тебе́: помнѡ́и ма́, ѿ́ просї́ ми
прегрѣ́шє́нїа моѡ́ во́льнаа́ ѿ́ нево́льнаа́,
ѿ́же сло́вомъ, ѿ́же дѣ́ломъ, ѿ́же
вѣ́дѣнїемъ ѿ́ нево́дѣнїемъ: ѿ́ сподо́би ма́
нево́лѣннѡ причастї́тсѧ пречї́стѡ́хъ
твои́хъ та́инствъ, ко ѡста́вленїе грѣхѡ́въ
ѿ́ вѣ́жнѣ вѣ́чнѡю.

Та́же: Вѣ́черн твоеѡ́ та́иннѡ, днѣ́сь Снѣ́
Бж҃їи́, причастнїка ма́ прї́мнї: не ко
врагѡ́мъ твои́мъ та́инѣ́ поклѣ́мъ, ни

ЛОКЗА́нїа тѣ́ да́мъ...

**Kněz: Neboť dobrotivý a lidumilný
Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme,
Otcí i Synu i Svatému Duchu, nyní
i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Modlitba třetí antifony:

Ty, jenž jsi nám tyto společné
a jednomyslné modlitby daro-
val a který jsi slíbil, že splníš
prosby, shodnou-li se na čem dva neb
tři ve jménu tvém, sám i nyní prosby
služebníků svých k užitku splniš tím,
že udělíš nám v nynějším věku poznání
pravdy tvé, v budoucím pak daruješ
nám život věčný.

**Věřící lid zpívá 3. antifonu (resp. Blahoslaven-
ství, je-li neděle či svátek):** V království svém roz-
pomeň se na nás, Bože...

Teď se otevírají svaté dveře k malému vchodu.
Kněz s diakonem stojíce před svatým
prestolem, učiní tři poklony a při každé se
pokřizují. Pak kněz vezme svaté evangelium,

Vládce, Hospodine...

Тѣже прїемъ свѣщенникъ свѣтѣе ѿвѣстїе,
даѣтъ діаконѣ, ѿ ѿдѣтъ ѿ деснѣа странѣ
созадѣ престѣла, ѿ тако ѿзшедеше свѣрною
странѣю предѣдѣщымъ ѿмъ лампадамъ, тѣо-
рѣтъ малѣи вхѣдѣ, ѿ стѣше на свѣчнѣмъ
мѣстѣ, приклонѣютъ ѿба глакѣ, ѿ діаконѣ
рѣкъшѣ:

ГДѢ ПОМОЛИМЕА.

Глаголетъ свѣщенникъ мѣтѣвѣ вхѣда тайно.

Молѣтва вхѣда:

Благодѣе ГДѢ БОЖЕ НАШЕ, ѿсвѣтѣннѣи
на небесѣхъ чїны ѿ вѣннѣства аггѣлѣ ѿ
архѣггѣлѣ, вѣ слѣженїе тѣоелѣ слакѣ: сотѣо-
рѣ со вхѣдомъ нашнѣмъ вхѣдѣ свѣтѣхъ аг-
гѣловѣ бытїи, со слѣжащнѣхъ намъ, ѿ сола-
воглобѣщнѣхъ тѣою благоетѣ. Їакѣ
подобѣетъ тѣеѣ великаѣ слакѣ, чѣетѣ, ѿ
поклонѣнїе, ѿтѣцѣ, ѿ свѣнѣ, ѿ свѣтомѣ
дѣхѣ, нынѣ ѿ прїенѣ, ѿ во вѣкѣ вѣкѣовѣхъ.
АМѢН.

Молѣтѣѣ же конѣащнѣеа, глаголетъ діаконѣ
ко свѣщенникѣ, показѣаѣ къ вѣстѣкѣ
деснѣею, держѣа вѣдѣѣ ѿ ѿрѣѣ тѣремѣ прѣрѣтѣ:

Благословѣнїѣ вхѣдѣ...

Диаконѣ прїстѣупнѣ, поклонї се збожнѣ, просї за
одѣушѣнїѣ а поклонѣа правѣу руку дланї вѣзхѣру
на лѣвѣу дланѣ се словѣ:

(**He**, прїстѣупнѣ к несмртѣнѣму Крѣлї
а Бохѣ нашѣму.) Пѣдеѣ мнѣ, владыко, драго-
ценнѣ а свѣтѣ Тѣло Пѣна а Бохѣ ѿ Спаснѣтеле
нашегѣо Жежїше Крїста.

Кнѣзѣ пак (розпѣлнѣ опатрнѣ чѣстїе »СНС«)
вѣзме свѣтѣ члѣбѣ, дѣва ѿ діаконѣвѣ на дланѣ
а прѣвї:

Диаконѣ (**jmѣно**) подѣва се драгоценнѣ
а свѣтѣ а прѣчїстѣ Тѣло Пѣна а Бохѣ ѿ Спаснѣ-
теле нашегѣо Жежїше Крїста, на одѣушѣнїѣ
хрїчѣу жегѣо а к жївѣту вѣчнѣму.

Диаконѣ, полїбнѣ подѣважїеи руку, прїїмѣа свѣтѣ
члѣбѣ (на сложенѣ дланѣ) а одѣазї зпѣтѣ, стѣне
зе севернѣ стѣны свѣтѣгѣо престѣлу; там, склоннѣ
глѣву, модлї се спѣлу с кнѣзем: Вѣрїм, Пѣне,
а вѣзнѣвам...

Кнѣз: **He**, прїстѣупнѣ к несмртѣнѣму
Крѣлї а Бохѣ нашѣму.

Кнѣзѣ подобнѣ jako діаконѣ вѣзме жѣден дїл з чѣстїе
»СНС« свѣтѣгѣо члѣба, вѣлѣзї сї жеѣ на правѣу дланѣ,
рѣка:

Драгоценнѣ а прѣсвѣтѣ Тѣло...

И прїше́дъ діаконъ творѣтъ поклонѣнїа благоговѣннѣ, проє̀л̄а проє̀нїїа. Сѣѣннїкъ же держѣ̀а сѣ̀тъїи хлѣ̀бъ, дає̀тъ діаконѣ̀: и цѣ̀ловѣ̀къ діаконъ подаю̀щю ѣ̀мѣ̀ рѣ̀къ, прїє̀млетъ сѣ̀тъїи хлѣ̀бъ, глаго̀летъ:

Преподѣ̀ждь мнѣ̀, влѣ̀ко, ѣ̀тнѣ̀е и ѐтѣ̀е чѣ̀ло Гд̄а и Бг̄а и Сѣ̀са на̀шегѣ̀ Ииса Хр̄ста.

Сѣ̀еннїкъ же глаго̀летъ:

Имѣ̀къ, свѣ̀щеннодіаконѣ̀ преподѣ̀тє̀а ѣ̀тнѣ̀е и ѐтѣ̀е и прѣ̀ѣ̀тѣ̀е чѣ̀ло Гд̄а и Бг̄а и Сѣ̀са на̀шегѣ̀ Ииса Хр̄ста, во ѡ̀стаклѣ̀нїє̀ грѣ̀хѣ̀въ ѣ̀гѣ̀, и въ жїзнь вѣ̀чнїю.

И ѡ̀ходѣ̀тъ роза̀дї сѣ̀тъїа трапѣ̀зы, приклонїѣ̀къ главо̀, и мо̀литє̀а ѣ̀акѣ̀ и свѣ̀щеннїкѣ̀. Подѣ̀вѣ̀къ взѣ̀мъ и свѣ̀щеннїкѣ̀ ѣ̀дїнѣ̀ чѣ̀стїцѣ̀ сѣ̀тъїа хлѣ̀ба, глаго̀летъ:

ѣ̀тнѣ̀е и прѣ̀ѣ̀тѣ̀е чѣ̀ло...

podává je diákonu a obchází zprava kolem svatého prestolu. Vyjdou severními dveřmi a krácejí za světloňošem, nesoucím rozžatou svíci, konají malý vchod a stanou naproti svatým dveřím. Oba skloní hlavu. Diákon praví:

K Hospodinu modleme se!

Kněz tiše říká modlitbu malého vchodu:

Vládce, Hospodine, Bože náš, jenž jsi ustanovil na nebesích řády a voje andělů a archandělů ke službě slávy své, se vchodem naším spoj i příchod svatých andělů, kteří by tobě s námi spolumloužili a spoluoslavovali dobrotu tvou. Neboť tobě náleží všelická sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vzděky, až na věky věkův. Amen.

Po skončení modlitby ukazuje diákon k východu, drže orar třemi prsty (položiv si evangelium na levou stranu prsou či na levé rámě), a praví knězi:

Požehnej, vladyko, svatý vchod!

Požehnaný jest vchod...

Благословѣи владыко, святый вхѣдъ.

И святиенникъ благословѣа глаголетъ:

Благословенъ вхѣдъ святыхъ твоихъ,
всегда, нынѣ и прегото, и во вѣки вѣковъ.

Подемъ діаконъ подаетъ ѣвѣнгеліе святиенникъ,
и цѣлуетъ святиенникъ ѣвѣліе.

Исполышѣа же конечномъ тропарю, вхѣднѣхъ
діаконъ поередѣ, и стѣхъ предѣ іереемъ, возвы-
шаетъ малю рѣцѣ, и показѣа свѣтѣе ѣвѣліе,
глаголетъ величїемъ:

Премудрость, прѣсвѣта.

Таже, поклонивѣа еѣмъ и святиенникъ созадѣ
ѣвѣлію, вхѣднѣхъ во святый олтарь. И діаконъ
оубо полагаетъ еѣтѣе ѣвѣліе на еѣтѣи трапезѣ.

Прѣвци же поютъ:

Прїидите, поклонимѣа, и припадѣмъ ко
Христѣ. Спаси ны, Сыне Божїи, во святыхъ
днѣхъ еѣи, поѣцима ти, ѣлладїа. (ѣдїножды)

ѣце же недѣла: Воскресїи и зѣ мертвыхъ поѣцима
ти, ѣлладїа. (ѣдїножды)

Бже еѣи...

(O drobení svatého Beránka viz obr. na str. 174
a pojednání v příloze na str. 231 této knihy.)

**Diákon pak ukazuje orarem na svatý kalich
a praví:** Naplň, vladyko, svatý kalich!

Kněz, vzav svrchu ležící část »IS«,
činí s ní kříž nad svatým kalichem, řka:

Plnost Ducha Svatého.

A vkládá ji do svatého kalicha.

Diákon: Amen.

A vzav horkou vodu, praví knězi:

Požehnej, vladyko, vroucnost.

Kněz, žehnaje vřelou vodu, dí:

Požehnána budiž vroucnost svatých
tvých, vždycky, nyní i příště, až na věky
věkův. Amen.

Diákon pak vlévá, kolik je potřeba, na způsob
kříže do svatého kalicha, řka:

Vroucnost víry plna Ducha Svatého.
Amen.

Odloživ zbylou horkou vodu, stojí poblíž.

Kněz pak říká: Diákone, přístup!

Hle, přistupuji...

Діако́нъ же, показꙋѣ ѡраремъ єтѣи потїрь,
глаголетъ:

Исполни, вѣко, єтѣи потїрь.

Сцієнникъ же вземъ горѣ лежацию чѣстицꙋ, ѡже,
И҆҆҆҆, творитъ ея нѣю крѣтъ верхꙋ єтѣи потирѣ,
глагола:

Исполнєніє Дѣа Сѣтѣи.

И чѣко влглетъ ко єтѣи потїрь.

Діако́нъ: ѡмїнь.

И прїемла теплотꙋ, глаголетъ къ сцієнникꙋ:
Благослови, вѣко, теплотꙋ.

Сцієнникъ же благословлетъ, глагола:

Благословєнна теплотѣ єтѣихъ твоїхъ,
всегда, нынѣ и прїеишо, и ко вѣки
вѣкꙋѡвъ, ѡмїнь.

И діако́нъ влвлетъ, єлїкꙋ довольнꙋ, крѣто-
свѣзшо внѣтъ єтѣи потирѣ, глагола:

Теплотѣ вѣры исполнь Дѣа Сѣтѣи, ѡмїнь.

И ѡстѣвнѣхъ теплотꙋ, стоитъ малꙋ подѣлѣ.

Сцієнникъ же глаголетъ: Діаконе, прїетѣи.

Преподѣждь миѣ...

Kněz tiše žehná vchod:

Požehnaný jest vchod svatých tvých,
vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Nato diákon podává knězi evangeliář k políbení
a po ukončení zpěvu, postaviv se dopředu před
kněze, naproti svatým dveřím, pozdvihuje svaté
evangelium, volaje:

Velemoudrost, povznesme se!

Pak se oba ukloní a vcházejí do svatého oltáře.
Diákon položí svaté evangelium na svatý
prestol. Mezitím se kněz pokloní, přežehná se
a políbí ikonu Spasitele, obrátí se k lidu,
požehná světlošose, a obrátí se k ikoně
Bohorodice, před níž se pokloní a políbí ji,
načež vejde do oltáře.

Věřící lid zpívá: »Pojďte, pokloňme se...«

Pojďte, pokloňme se a padněme před Kris-
tem. Synu Boží, ve svatých podivuhodný,
spasiž nás, zpívající tobě: Alleluja. (1×)

Je-li neděle: Synu Boží, jenž jsi vstal z mrt-
vých...

Je-li svátek Bohorodice: Synu Boží, na přímlu-
vy Bohorodice...

Svatý Bože, jenž...

ТѢЖЕ: Ѿбѣчныа тропарѣ.

Ѿцѣнникъ же глаголетъ мѣткъ сѣю:

Моли́тва трисвѣтаго пѣнѣа:

БЖЕ СЪТЪИИ, ИЖЕ ВО СВАТЪИХЪ ПОЧИВААИ, ИЖЕ ТРИСВАТЪИМЪ ГЛАСОМЪ ѿ СЕРАФИМОВЪ ВОПѢВАЕМЫИ, И ѿ ХЕРУБИМОВЪ СЛОВОЛОКНИМЫИ, И ѿ КСАКЪА НЕБЕНЫА СИЛЫ ПОКЛАНАЕМЫИ: ИЖЕ ѿ НЕБИТЪА ВО СЪЖЕ БЫТИ ПРИВЕДЫИ ВСАЧЕКАА, СОЗДАВЫИ ЧЕЛОВѢКА ПО ѾБРАЗЪ ТВОЕМЪ И ПО ПОДОБИЮ, И КСАКНИМЪ ТВОИМЪ ДАРОВАНИЕМЪ ѾУКРАСИВЫИ: ДААИ ПРОСАЩЕМЪ ПРЕМЪДРОСТЬ И РАЗУМЪ, И НЕ ПРЕЗИРААИ СОГРЕШАЮЩАГО, НО ПОЛАГААИ НА СПАСЕНИЕ ПОКЛАНИЕ: СПОДОБИВЫИ НАСЪ, СМиренныхъ и Недостойныхъ рабъ твоихъ, и въ часъ сей стѣти предъ славою свѣтаго твоего жертвенника, и должное тебе поклонение и словолюбие приносити: самъ, Владыко, прѣими и ѿ Ѿцѣа насъ грѣшныхъ трисвѣтѣю пѣень, и посѣти ны благоустѣю твою. Простѣ намъ

всакое согрѣшение...

Bože, očistiž mne, hříšného, a smiluj se nade mnou.

Když kněz vztahuje ruce ke svatému chlebu a dotýká se jej, aby učinil svaté pozdvihování, zvolá diákon:

Pozor mějme!

Kněz pak zbožně pozdvihne svatý chléb, volaje:

Svaté svatým.

Věřící: Jeden Svatý, jeden Pán, Ježíš Kristus, k slávě Boha Otce. Amen.

Věřící lid dále zpívá zpěv ke svatému přijímání (kinonikon), jak se to náleží dle dne v týdnu, svátku či památky slaveného svatého.

Diákon vchází jižními dveřmi do oltáře a postaviv se po pravici kněze, držícího svatý chléb, praví: Rozdrob, vладыко, svatý chléb!

Kněz rozlamuje svatý chléb opatrně a zbožně na čtyři části a dí:

Drobí a rozděljuje se Beránek Boží, jenž se drobí a nedělí, povždy se požívá a nikdy neubývá, ale přijímající posvěcuje.

Plnost Ducha...

Бже, ѡчи́сти мѧ грѣшнаго, ѡ помнѧдѣи мѧ.

Ѳгда же кидитѣ дѣакоу епѣенника протеграюца рѣцѣ, ѡ прикасаюца епѣомѣ хлѣбѣ, ко ѣже со-творити еваѣтѣе возношенїе, возгласаетѣ:

В ѡн мѣмѣ.

Епѣенникѣ же, возноса епѣи хлѣбѣ, возгласаетѣ:

Г ѣла епѣимѣ.

дѣкѣ: Ѳдинѣ епѣ, ѣдинѣ гдѣ, ѡнѣ хрѣтѣе, ко слабѣ бѣа ѡца, аминѣ.

ѡ поютѣ лицы кѣноу днѣ, ѡнѣ епѣаго.

дѣакоу же вхѣдитѣ ко епѣи ѡлтарѣ, ѡ епѣаго ѡдееню еваѣенника держацаго епѣи хлѣбѣ, гласаетѣ:

Раздубѣн, влѣко, епѣи хлѣбѣ.

Епѣенникѣ же раздубѣла ѡ на четѣре чѣсти ко кнѣманїемѣ ѡ благоговѣнїемѣ, гласаетѣ:

Раздубѣлетѣ ѡ раздѣлетѣ агнецѣ бжѣи, раздубѣлемы ѡ нераздѣлемы, врегдѣ гадѣмы ѡ нѣкогдаже ѡждѣлемы, но причацаюца епѣацаи.

Исполнѣе дѣа...

Poté se zpívají tropary a kondaky dne.

Kněz říká modlitbu trojsvaté písně:

Svatý Bože, jenž ve svatých spočíváš, jenž jsi trojsvatým hlasem serafínů opěvován, cherubíny oslavován a veškerými mocnostmi nebeskými uctíván; jenž jsi z nejsoucnosti ve jsoucnost veškerenstvom přivedl, člověka dle obrazu a podoby své stvořil a ozdobil jej všelikým darem svým; jenž prosícímu dáváš moudrost a poznání a nepohrdáš hříšníkem, ale ukládáš mu pokání ke spasení; jenž jsi nás, ponížené a nehodné služebníky své, učinil hodnými, abychom i v tuto hodinu stáli před slávou svatého obětního stolu tvého a náležitě uctívání a slavo-sloví tobě přinášeli: Ty sám, Vládce, přijmi i z úst nás, hříšných, trojsvatou píseň a navštiv nás dobrotou svou; odpusť nám všechny hříchy naše, úmysl-
-né i neúmyslné...

всѣ́кое согрѣшѣніе, ко́льное же ѿ нево́ль-
ноѣ. Ѽскачѣ́и на́ша дѣши ѿ чѣ́лесѣ, ѿ
дѣ́ждѣ на́мѣ въ преподо́бїи слѣ́жнѣти чѣ́стѣ
всѣ́хъ днѣ́ жнвотѣ́ на́шего: моли́твами ска-
чѣ́а Богоро́дницы, ѿ всѣ́хъ скачѣ́ихъ, ѿ
всѣ́хъ чѣ́стѣ́ благоу́богдѣ́вшихъ.

Ѽгда́ же по́свѣци прї́идѣтъ на послѣ́днїй тропарѣ́,
глаго́летъ ді́аконъ ко іере́ю, прикло́нь вѣ́щпѣ́
главѣ́, ѿ́рарь въ рѣ́цѣ́ держѣ́ тремѣ́ пѣ́речы:

Благо́словѣ́, влады́ко, вре́мя чрнѣ́вѣ́аго.

Іере́й же, зна́менѣ́ ѿ́го, глаго́летъ:

Ико́ скачѣ́ ѿ́и, Бо́же на́шихъ, ѿ
чѣ́стѣ́ сла́вѣ́ возсыла́емъ, Ѽ́тцѣ́, ѿ
Сы́нѣ́, ѿ́ свѣ́томѣ́ дѣ́хѣ́, ны́нѣ́ ѿ
прї́сно.

Сконча́вшиѣ́а же тропарѣ́, прихóднѣ́ ді́аконъ
внѣ́зъ стѣ́ныхъ двѣ́рей, ѿ́ показѣ́а ѿ́рарѣ́мъ,
пѣ́рѣ́че о́уко́ ко іко́нѣ́ хрї́товѣ́ глаго́летъ:

Гдѣ́, спасѣ́и благочѣ́стї́выѣ́, ѿ́ о́убѣ́вшихъ ны́.

Тѣ́же наво́днѣ́тъ, глаго́ла ко внѣ́ стго́лицы́мъ
веле́гласно́:

ѿ́ во вѣ́ки...

**Kněz: Blahodatí a slitovností i lidu-
milností jednorozeného Syna své-
ho, s nímž blahosloven jsi, spolu
s přesvatým, blahým a oživujícím
Duchem svým, nyní i vždycky, až
na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Kněz se modlí:

Slyš nás, Pane Ježíši Kriste, Bože
naš, ve svatém sídle svém a na
prestole slávy království svého.
Přijď posvětit nás, jenž nahoře s Ot-
cem na trůně sedíš a zde s námi nevidi-
telně spolupřebýváš. Rač milostivě vla-
dařskou rukou svou podat přečisté
Tělo své a drahocennou Krev nám,
a skrze nás lidu všemu.

Zatímco se kněz takto modlí, diákon, stojící
před svatými dveřmi, se opasuje orarem křížem
přes prsa. Pak oba třikrát říkají tiše na svém
místě (přitom se pokaždé pokřizují a ukloní):

Bože, očistiž mne...

Возглаголаніє:

Благода́тїю, ѿ щедрота́ми, ѿ челове́ч-
колю́біємъ ѿдннороднаго́ бѣна
твоегѡ́, съ нѣмже бл҃гословѣнъ ѿца́,
со пресѣ́тымъ ѿ бл҃гымъ ѿ животворѣ́-
цимъ твоимъ дѣломъ, нынѣ ѿ
прїснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: ѿмїнь.

Сщ҃енникъ же мо́литва:

Конми, Гд҃и Іисе Хр҃тѣ Бже нашъ, ѿ
сѣ́аго жнлїца твоегѡ́, ѿ ѿ престѡла
славы царствїа твоегѡ́, ѿ прїидї ко ѿже
ѡсвѣтїти насъ, ѿже горѣ со ѡцѣмъ съ-
дѣмъ, ѿ заѣ намъ невїднмѡ спрєкывлѣмъ: ѿ
сподѡки державною твоєю рѣкою
препода́ти намъ пречїстѡе чѣло твоє ѿ
честнѡю крѡвъ, ѿ нами вѣемъ людемъ.

Сей мо́литвѣ глаголемѣмъ, діаконъ сто́и предъ
сѣ́ими двѣрьми, ѡподе́жетъ ѡра́ремъ кр҃сто-
вїднѡ. Таже покланѣетъ екащ҃енникъ,
подѡвнѣ ѿ діаконъ, на нѣмже сто́итъ мѣстѣ,
сїюца чїишѡ, трижды:

Бже, ѡчїстї мѣ...

né i neúmyslné. Posvěť duše i těla naše
a dopřej nám, abychom ve svatosti
sloužili tobě po všechny dny života
svého, na přimluvy svaté Bohorodice
i všech svatých, tobě po všechny věky
se zalíbivších.

Když se zpívá poslední tropar (resp. kondak),
praví diákon knězi, skloniv hlavu a drže orar
třemi prsty pravice:

Požehnej, vладыко, čas trojsvaté písně!

Kněz pak, požehnáv jej, zvolá:

**Neboť svatý jsi, Bože náš, a tobě
slávu vzdáváme, Otci i Synu i Sva-
tému Duchu, nyní i vždycky...**

Nato diákon (není-li diákon, pak se toto
vynechává) vychází svatými dveřmi z oltáře
a ukazuje orarem nejprve na ikonu Kristovu,
volá:

Hospodine, spasiž zbožné a vyslyš nás.

Diákon se obrací k lidu a provolává:

Až na věky věkův.

Požehnaný, jenž se béře...

И во вѣки вѣкѡвъ.

Літкі: ЯМІНЬ.

Пѣвѣмъ же триєктѡмъ, глаголютъ и ѡмнѣ,
іерей же и діаконъ, триєктѡе, чторѡце вѣспѣ и
поклѡны три предъ етѡю трапѣзою. Тѣже глаго-
летъ діаконъ ко іерейю:

Покелѣ, владѣко.

И ѡходитъ къ горнемъ мѣстѣ, и цѣнникъ
ѡходѣ глаголетъ:

Благословѣнъ грядѣи ко ѡма Господне.

Діаконъ: Благословѣи, владѣко, горній прес-
тѡлъ.

Іерей же: Благословѣнъ єси на пресѡлтѣ сѡвѣ
цѣрѣтвѣѡ твоєѡ, сѣдѣи на херѡкѣмѣхъ,
всєгда, нѣнѣ и прѣсєѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

По исполнѣніи триєктѡѡ, діаконъ прѣшедъ предъ
скатѣѡ двѣри, глаголетъ:

Вѡнмемъ.

Іерей же возгласитъ: **И** ѡъ вѣмъ.

И чтѣтъ глаголетъ: И дѡховѣ твоємъ.

Премѡротъ...

Кнѣзъ зѣхнае люду: **П**окој всемъ!

Вѣрѣцѣ: I духу твѣму.

Діаконъ: **С**клоňte hlavy své před Hos-
podinem!

Вѣрѣцѣ: Před tebou, Hospodine.

Кнѣзъ се молѣи:

Děkujeme tobě, Králi neviditel-
ný, jenž jsi nepředstavitelnou
mocí svou vše vytvořil a podle
hojné milosti své z ničeho k jsoucnosti
přivedl. Sám, Vládce, shlédni s nebes
na ty, kteří sklonili hlavy své před te-
bou, neboť nesklonili se před člověkem,
ale před tebou, Bohem strašným. Ty,
Vládce, cokoli nás očekává, tedy k dob-
rému všem spravuj, jak je komu zapo-
řebí: plav se s plavícími, spolucestuj
s cestujícími a nemocné zhoj, lékaři
duší i těl.

Blahodatí a slitovností...

Сщ҃енникъ: Мнѣхъ вѣѣмъ.

Діакъ: Ѳ дхѡвн твоѣмъ.

Діаконъ: Глакѣи вѣша
Гдѣи приклонѣте.

Діакъ: Тевѣ, Гдѣи.

Сщ҃енникъ моли́тва:

Благодарѣмъ тѣ, Цр҃ю невѣднмый, Ѳже
ненсчѣтною твоѣю силю вѣл
содѣтельствовалъ єси, Ѳ множетвомъ
милости твоѣѡ ѡ немытѣлѣ възбытѣ вѣл
прикѣлъ єси: самъ вѣлко, єх нѣє призи на
подклониша тевѣ глакѣи своѡ, не кѡ
подклониша плѡти Ѳ крѡви, но тевѣ
страшномъ Бг҃у. Ты оубо, вѣлко, пред-
лежаща вѣмъ намъ ко благоѣ Ѳзрачнѣи,
по коевѡже своѣи потребѣ: плакующимъ
сплавай, пшчешѣтвующимъ спшчешѣт-
вшѣи, недѣгующимъ Ѳцѣлѣи, врачѣ дѣшх Ѳ
чѣлѣєх.

Благодѣтѣю, Ѳ цедротами...

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá Trojsvatou píseň:

Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný,
smiluj se nad námi (*třikrát*). Sláva... I nyní...

Za zpěvu kněz i diákon říkají také „trisagion“,
společně činíce poklony před svatým prestolem.
Pak praví diákon knězi:

Poveliž, vладыko!

Nato se ubírají k hornímu místu. Kněz cestou říká:

Požehnaný, jenž se běře ve jménu Páně.

Diákon: Požehnej, vладыko, horní trůn!

Kněz: Požehnaný jsi na trůně králov-
ství svého, jenž na cherubínech spočí-
váš, vždycky, nyní i příště, až na věky
věkův. Amen.

Po dokončení pěni „trisagia“ praví diákon,
který vyšel před svaté dveře:

Pozor mějme!

Kněz (žehnaje lid): **P**okoj všem.

Žalmista: I duchu tvému.

Velemoudrost!

И́ па́ки дїа́коны: **Премѣдростѣ.**

И́ чтѣцѣ, прокі́менѣ, ѱаломѣ дакі́доки.

По́ем дїа́коны: **Премѣдростѣ.**

И́ чтѣцѣ на́дписаніе апосто́ла: **Дѣ́лнїй стѣ́ихъ апла́хъ чтѣніе.** **И́ли:** **Θεοβόρναγω ποσλάντᾱ Ἰάκωβλα...**

И́ли: **...Πετρούκα чтѣніе.** **И́ли:** **Ἐκ ρίμμαινωμᾱ...**

И́ли: **Ἐκ κορινθῶνωμᾱ...** **И́ли:** **Ἐκ γαλιτῶμᾱ ποσλάντᾱ σκατᾱγω ἀποστόла Πάυλα чтѣніе.**

И́ па́ки дїа́коны: **Бѡ́нмемѣ.**

ἀποστόλος же чтóмъ, а́лмла́ѣа же прѣ́аемъ, дїа́коны прѣ́емъ каді́льницѣ и́ дѣ́лїамъ, прїхóднцѣ ко́ сваци́нникѣ, и́ прѣ́емъ благогловѣніе **Ω̄ неγῶ**, ка́днцѣ сваци́ѣю трапѣ́зѣ **Ὁκρεετѣ**, и́ **Ὁλτάρѣ** **кѣсь**, и́ **сїѣ́нника.**

ἀπλά́ же и́сполны́ѣѣа,
глаго́летѣ сваци́нникѣ:

Мї́ръ **тїи.**

И́ чтѣцѣ: **И́ дѣ́хови тво́емъ.**

дїа́коны: **Премѣдростѣ.**

И́ чтѣцѣ: **а́лмла́ѣа.**

Козе́лїи въ сѣра́цѣхъ...

hříchů a prominutí poklesků, ke společenství Ducha Svatého, k dědictví království nebeského, ke smělosti před tebou, ne v soud nebo v odsouzení.

Kněz hlasitě se vzhůru vztaženýma rukama:

A učiň nás hodny, Vládce, abychom s důvěrou neodsouzeně směli vzývati tebe, nebeského Boha Otce a říkati:

Lid: Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvět se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme viníkům našim, a neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Kněz: **Neboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Pokoj všem...

ПРОЦІЕНІЕ СОГРѢШЕНІЙ, КО ОБЦІЕНІЕ ДХА
 С҃ТАГО, ВЪ НАСЛѢДІЕ ЦР҃КВІА НБ҃НАГО, ВЪ
 ДЕРЗНОВЕНІЕ С҃ЖЕ КЪ ТБ҃Ѣ, НЕ ВЪ СД҃Х НЛ҃Н
 КО УГ҃ДЖДЕНІЕ.

СВАЦІЕННИКЪ ВОЗГЛАШАЕТЪ:

И СПОДОБИ НАСЪ, БЛ҃ГО, СО ДЕРЗНОВЕНІЕМЪ,
 НЕУГ҃ДЖДЕННУ СМ҃КТИ ПРИЗЫВАТИ ТБ҃Е,
 НБ҃НАГО Б҃ГА ОЦА, И ГЛАГОЛАТИ.

ЛІДІЕ: О҃ЧЕ НАШЪ, ИЖЕ С҃И НА НБ҃С҃ХЪ, ДА С҃ТІТ-
 СА ИМА ТВОЕ, ДА ПРИИДЕТЪ ЦАРЕТВІЕ ТВОЕ: ДА
 Б҃ДЕТЪ ВОЛА ТВОЕ, ІАКЪ НА НБ҃С҃И, И НА ЗЕМЛІ.
 ХЛѢБЪ НАШЪ НАС҃ЦНЫЙ ДАЖДЪ НАМЪ ДНЕСЬ, И
 УГ҃ТАКИ НАМЪ ДОЛГИ НАША, ІАКОЖЕ И МЫ УГ҃ТА-
 ВЛАЕМЪ ДОЛЖНИКОМЪ НАШЫМЪ: И НЕ ВВЕДИ
 НАСЪ КО НЕК҃ШЕНІЕ, НО ИЗБАВИ НАСЪ ѿ Л҃ДКА-
 БАГО.

СВАЦІЕННИКЪ:

ИАКЪ ТВОЕ С҃С҃ТЪ ЦР҃КВО, И СІЛА, И
 СЛАВА, ОЦА, И С҃НА, И С҃ТАГО ДХА,
 НЫНѢ И ПРИСНО, И КО ВѢКИ ВѢКѢВЪ.

ЛІКЪ: ѿмѣнь.

Ліієя вѣмь...

Diákon: Velemoudrost!

Žalmista čte prokimen ze žalmu Davidova.

**Diákon (po ukončení zpěvu prokimen): Vele-
 moudrost!**

Žalmista: Čtení z listu svatého apoštola...
 (Čtení ze skutků apoštolských... Apod.)

Diákon: Pozor mějme!

*Žalmista čte epištolu. (Kněz se může posadit na
 své sedátko v oltáři.)*

Mezitím diákon vezme kadidelnici a kadidlo,
 přichází ke knězi a přijav od něho požehnání,
 okuřuje svatý prestol, celý oltář, svaté dveře,
 svaté ikony, kněze a lid.

Kněz (po ukončení čtení epištol):

Pokoj tobě!

Žalmista: I duchu tvému.

Po přečtení apoštola se zpívá „alleluja“
 (s příslušnými verši).

Diákon: Velemoudrost!

(Toto zvolání jen říkají-li se verše na alleluja.)

Věřící: Alleluja, alleluja, alleluja.

Rozsviť v srdcích...

ЄЦІЄННИКЪ ЖЕ, ЄТОҀ ПРЄДЪ ЄГОЮ ТРАПЄЗОЮ,
ГЛАГОЛЕТЪ МЛЧѢВЪ ЄЮ.

Молѣтва прѣжде Євѣнгелїа:

Козеїаї въ сердцахъ нашихъ, человекѣ-
колюбче Владыко, твоею богораз-
умїа нетлѣнный свѣтъ, ѿ мысленныхъ
нашихъ ѿверзи очи, во євѣнгельскихъ
твоихъ проповѣданїй разумѣнїе. Вложи
въ насъ ѿ страха блаженныхъ твоихъ за-
повѣдей, да плотикиа похоти всѣ по-
правше, дѣховное жителство проїдемъ,
всѣ іаже ко благоугожденїю твоему, ѿ
мудреющихъ ѿ дѣюще. Ты бо єси проєвѣ-
щенїе дѣшхъ ѿ члѣеихъ нашихъ, Хрїсте Божє:
ѿ тебе славу возымаемъ, со безначаль-
ными твоими Отцѣмъ, ѿ всевѣтлыми ѿ
благими ѿ животворящими твоими дѣ-
хомъ, нынѣ ѿ прїснѣ, ѿ во вѣки
вѣковъ. Амѣнь.

Дїаконыхъ же, кадильницѣ ѿложивъ на ѿбычно
мѣсто, приходитъ ко єцїенникѣ, ѿ подклонивъ
Премудрость, прѣти...

Abychom ostatní čas života svého v pokoji
a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez
bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré
zodpovídání se na hrozném soudu Kristově
prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Sjednocenost ve víře a účastenství Ducha
Svatého vyprosivše, sami sebe i druh dru-
ha i veškeren život náš Kristu Bohu
poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz se modlí:

Tobě poručíme veškerý život
naš i naději, Vládce lidumilný,
i prosíme, modlíme se a snažně
žádáme: Učiň nás hodnými účastniti se
s čistým svědomím nebeských tvých
a strašných Tajin, tohoto posvátného
a duchovního stolování, na odpuštění
hříchů a prominutí...

Проче время живота нашего въ мирѣ и
покаяніи скончати, оу Гда просимъ.

Аицъ: Подай, Гдн.

Хртіанскіа кончины живота нашего,
безколѣзны, непостыдны, мирны и
добраго ѿбѣта на страшнѣмъ едѣици
Хртѣ просимъ.

Аицъ: Подай, Гдн.

Соединеніе кѣры, и причастіе сѣаго дха
испросише, самн себе, и другъ друга, и кѣсь
животъ нашъ Хртѣ Бгѣ предадимъ.

Аицъ: Твѣ, Гдн.

Сващенникъ же молитъ:

Твѣ предлагаемъ животъ нашъ кѣсь и
надѣждѣ, вѣко человекѣлюбче, и
просимъ, и молимъ, и мѣли еа дѣемъ,
сподоби насъ причастити еа небныхъ
твоихъ и страшныхъ тѣннъ, еа свациен-
ныа и дхѣбныа трапѣзы, еа чѣстою
сѣбѣстїю, во ѿставленіе грѣхѣвъ, въ
прощеніе согрѣшеній...

Kněz stojí před svatým prestolem a říká tiše modlitbu před čtením evangelia:

Rozsviť v srdcích našich, lidu-
milný Vládce, nehynoucí svět-
lo božského poznání svého
a otevři duchovní oči naše k chápání
evangelijních hlásání tvých; vlož v nás
též bázeň blahoslavených přikázání
tvých, abychom všechny tělesné žádos-
ti přemáhajíce, duchovní život vedli,
myslíce a činíce vše, v čem máš zalíbe-
ní. Neboť tys osvěcení duší i těl našich,
Kriste Bože, a tobě slávu vzdáváme,
s bezpočátečným Otcem tvým a nejsvětě-
jším i blahým a oživujícím Duchem
tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.
Amen.

Diákon, odloživ po okuřování
kadidelnici na její místo, přijde
ke knězi, skloní hlavu, drže
orar třemi prsty pravice,
ukazuje jím na svaté
evangelium a praví:

Velemoudrost! Povznesme se...

ЄМЪ ГЛАВЪ СВОЮ, ДЕРЖА СЪРАРЬ КРАЙНИМИ ПЪРСТЫ
Н ОУКАЗЪА НА СГОЕ ЄВЛІЕ, ГЛАГОЛЕТЪ:

БЛАГОСЛОВИ, ВЛАДЫКО, БЛАГОВЪСТІТЕЛ
СВАТАГО АПОСТОЛА Н ЄВАНГЕЛІСТА (ИМА РЕКЪ).

СЦІЕННИК, ЗНАМЕНЪА ЄГО, ГЛАГОЛЕТЪ:

БОГЪ, МОЛІТВАМИ СВАТАГО, СЛАВНАГО,
ВРЕХВАЛЬНАГО АПОСТОЛА Н ЄВАНГЕЛІСТА (ИМА
РЕКЪ) ДА ДАЕТЪ ТЕБѢ ГЛАГОЛЪ БЛАГОВЪСТІ-
ЮЩЕМЪ СИЛОЮ МНОГОЮ, ВО ИСПОЛНЕНІЕ ЄВАН-
ГЕЛІА ВОЗЛЮБЛЕННАГО СЫНА СВОЕГО, ГОСПОДА
НАШЕГО ИИСУСА ХРИСТА.

И ПОДАЕТЪ ЄМЪ СГОЕ ЄВЛІЕ.

ДІАКОНЪ ЖЕ РЕКЪ: ЯМІНЬ.

И ПОКЛОНИВША СВАТОМУ ЄВАНГЕЛІЮ, ВОЗМЕТЪ Є,
И ИЗШЕДЪ СВАТЫМИ ДВЕРЬМИ, ПРЕХОДАЩИМИ
ЄМЪ ЛАМПАДАМИ, ПРИХОДИТЪ И СГОИТЪ НА
АМВОНѢ, ИЛИ НА ОУЧИНЕНІИ КЪСЕТК.

ІЕРЕЙ ЖЕ, СГОА ПРЕДЪ СВАТОЮ ТРАПЕЗОЮ И ЗРА КЪ
ЗАПАДЪ, ВОЗГЛАШАЕТЪ:

ПРЕМЪДРОЕТЪ, ПРОСІТИ, ОУСЛАВІШИМЪ
СВАТАГО ЄВАНГЕЛІА.

ДІАКЪ ВСѢМЪ...

soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu
modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad
námi a zachovej nás, Bože, blahodati (mi-
losti) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokoj-
ně a bez hříchů strávili, Hospodina
prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce
duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchův a po-
klesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim,
a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas...

ТѢЖЕ СКАЦІЕННИКЪ: **М**ІРЪ ВЪСѢМЪ.

ЛІТІЕ: Ꙗ ДѢХОКН ЧКОЕМЪ.

ДІАКОНЪ: **Ѡ** (ѢМѦ РЕКЪ) СКАЦІАГѠ СѢВАГГЕЛІА
ЧТЕНІЕ.

ЛІКЪ: СЛАВА ТБѢ, ГОСПОДИ, СЛАВА ТБѢ.

СКАЦІЕННИКЪ: **В**ОНМЕМЪ.

ѢЩЕ ЖЕ СЪТЬ ДВА ДІАКОНА, ЧО СДІНІХ ДА ГЛАГО-
ЛЕТЪ:

Премъдрость, прѣсти... ТѢЖЕ, Ꙗ: ВОНМЕМЪ.

Ꙗспѡлнѣшѡ СѢЛІЮ, ГЛАГОЛЕТЪ СІІННИКЪ:
МІРЪ ЧН, БЛАГОВѢСТЪЮЩЕМЪ.

ЛІКЪ: СЛАВА ТБѢ, ГОСПОДИ, СЛАВА ТБѢ.

Ꙗ ѠШЕДЪ ДІАКОНЪ ДѢЖЕ ДО СѢГЫХ ДВЕРЕЙ, ѠДАЕТЪ
СѢОЕ СѢЛІЕ СІІННИКЪ, Ꙗ ЗАЧКОВАЮЩЕ ПѢКН
СѢБѦ ДВЕРИ. ДІАКОНЪ, СГѢКЪ НА ОБЫЧНЕМЪ
ЛКРГѢ, НАЧИНАЕТЪ СІЦЕ:

РЕМЪ ВЪ...

A milost velikého Boha a Spasitele
našeho Ježíše Krista budiž se vše-
mi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Ektenie prosebná

Diákon vychází severními dveřmi z oltáře
a postaví se před svaté dveře, praví:

Vzpomenuvše na všechny svaté, opět
a opět v pokoji k Hospodinu modleme
se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za přinesené a posvěcené drahocenné
Dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Aby lidumilný Bůh náš, přijav je na svatý
nadnebeský a duchovní oltář svůj jako pří-
jemnou vůni duchovní, seslal nám
Božskou blahodaň a dar Svatého Ducha,
modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobození byli od všelikého
soužení, hněvu...

Сщїенникъ, ѡбращьса ко дверемъ и благоволаа,
глаголетъ:

И да вѣдѣтъ милости великаго Бга и
Сща нашего Ииса Хр҃та со вѣрми ками.

Диакъ: И со дхомъ твоимъ.

Диаконъ, прїемъ время ѿ священника, и
ишѣдъ, стѣвъ на ѡбычномъ мѣстѣ, глаго-
летъ:

Бсѧ стѣѡ поманиѡше, пакн и пакн
миромъ ГдѢ помолнмса.

Диакъ: Гдн, помниѡи.

Ѡ принесенныхъ и ѡсвѣщеныхъ честныхъ
дарѣхъ, ГдѢ помолнмса.

Диакъ: Гдн помниѡи.

Ико да члвчколюбцы Бгъ нашъ прїемъ ѧ
ко стѣи и пренѣный и мысленный свой
жертвенникъ, въ коню благоуханїа дхѡв-
наго, вознисполетъ намъ бжественнѡю
благодать и даръ стѣаго дха, помолнмса.

Диакъ: Гдн, помниѡи.

Ѡ иже живиши намъ...

Kněz (2. diákon): Pozor mějme!

(A předčítá se z evangelia.)

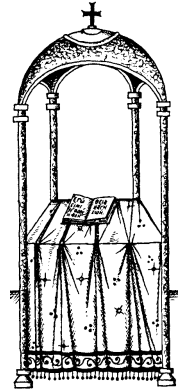
Po ukončení evangelijního čtení dí kněz,
žehnaje diakona:
Pokoj tobě, zvěstujícímu.

Věřící: Sláva tobě, Pane, sláva tobě.

Diákon přichází svatými dveřmi do oltáře
a odevzdá svaté evangelium knězi, který je
políbí a postaví na svatý prestol za antimins.
Následuje promluva kněze k věřícím (kázání
též může být až ke konci svaté liturgie po
zaambonové modlitbě).
Káže se na ambonu.

Poté je možno zavřít
svaté dveře.
Diákon vyjde severními
dveřmi (není-li kázání
hned po evangeliu,
podává evangeliář knězi
ve svatých dveřích a sám
zůstává před nimi na
soleji), stane na
obvyklém místě před
svatými dveřmi,
pokloniv se a přežehnáv,
dí, drže orar třemi prsty
pravé ruky:

Receमे všichni...

Рцѣмъ ксѣ̄ ѿ ксѣ̄ дѣшнѣ, ѿ ѿ ксѣ̄
 помышленїа нашего рцѣмъ.

дѣкз: Гдѣ, помнѣй.

Господи ксѣдѣржнѣлю, Божѣ Отцѣ на-
 шнѣ, молимъ ти еа, оуслыши ѿ помнѣй.

дѣкз: Гдѣ, помнѣй.

Помнѣй насъ, Божѣ, по велицѣй милости
 твоѣй, молимъ ти еа, оуслыши ѿ помнѣй.

дѣкз: Гдѣ, помнѣй. (Трїжды.)

Молѣтка прнлѣжнаго молѣнїа:

Гдѣ Божѣ нашѣ, прнлѣжное сѣ̄ молѣнїе
 прїимѣ ѿ твоѣхъ рабѣ, ѿ помнѣй
 насъ по множерствѣ милости твоѣ, ѿ
 цѣдрѣты твоѣ низпослѣ на ны, ѿ на ксѣ̄
 лѣдн твоѣ, члѣцыа ѿ тебѣ когѣтыа
 милости.

Ѧцѣ молимъ ѿ великомъ господнѣ нашемъ
 Блаженнѣйшемъ мнѣрополїтѣ (ѿма рекз) [ѿ
 господнѣ нашемъ (высоко-) Превосвѣщен-
 нѣйшемъ...]

Kněz se modlí za ostatní živé:

Рamatuj, Pane, na město toto
 [ves tuto; svatý monastýr tento], kde
 žijeme, a na každé město
 i zemi a s vírou žijící v nich. Pamatuj,
 Pane, na plavící se i cestující, na ne-
 mocné, trpící, zajaté a na záchranu je-
 jich. Pamatuj, Pane, na ty, kteří přiná-
 šejí dary, a na všechny dobrodince ve
 svatých chrámech tvých i na pamětlivé
 chudých, a sešli na nás všechny milost
 svou.

A vzpomíná jmen živých, jichž chce.

Kněz nahlas: A dej nám jedněmi ústy
 a jedním srdcem slaviti a opěvova-
 ti nejuctívanejší a velikolepé jmé-
 no tvé, Otce i Syna i Svatého Du-
 cha, nyní i vždycky, až na věky vě-
 kův.

Věřící: Amen.

Kněz se obrací k lidu a žehnaje mu, dť hlasitě:

A milost velikého Boha...

Діако́нъ помни́аетъ помѣ́нникъ живы́хъ.
Сваще́нникъ же мо́литъ:

Помани, Гди, градъ сей [вѣсь сѣю], въ нѣмже живѣмъ, ѿ великѣи грады ѿ странъ, ѿ вѣрою живѣщихъ въ нихъ. Помани, Гди, плачущихъ, пѣтешествующихъ, недѣлющихъ, страдающихъ, плѣнныхъ, ѿ спасеніе ихъ. Помани, Гди, плодоносащихъ, ѿ добротворсащихъ ко стѣхъ твоихъ црквахъ, ѿ помнающихъ оубога, ѿ на вѣд ны милости твоѣ низпоган.

ѿ помнаетъ по именомъ, ихъже хощетъ, живыхъ.

Возглашеніе:

И даждь намъ единствѣи оубога ѿ единствѣи сердцемъ славити ѿ воспѣвати пречтное ѿ великолѣпое имя твоѣ, Оца, ѿ сына, ѿ стѣга дха, нынѣ ѿ присно, ѿ вѣки вѣковъ.

дикъ: яминь.

ѿ да вѣдѣтъ милости...

Ektenie vroucí

Rceme všichni z celé duše a z celé mysli své rceme!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Hospodine, Vševládce, Bože otců našich, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Mezitím čte kněz tiše modlitbu vroucí ektenie:

Hospodine, Bože náš, snažnou tuto prosbu přijmi od služebníků svých a smiluj se nad námi podle množství milosrdenství svého, sešli slietování svá na nás i na všecken lid svůj, očekávající od tebe hojné milosti.

Poté rozprostírá oba boční díly a spodní díl antiminsu.

Ještě modlíme se za vladyku...

нѣйшемъ (нѣн: архієпископѣ, нѣн: єпископѣ) (нѣма
рекъ)], ѿ всѣхъ во Хрѣстѣ братїи нашей.

Днѣк: Гдѣи, помнѣднѣ. (Трѣжды.)

Бѣцѣ мѣлнмѣ ѿ братїахъ нашихъ, свѣцїен-
ницѣхъ, свѣцїенномонасѣхъ, ѿ всѣхъ во
Хрѣстѣ братѣхъ нашихъ.

Днѣк: Гдѣи, помнѣднѣ. (Трѣжды.)

Бѣцѣ мѣлнмѣ ѿ странѣ нашей, правнѣтелехъ
и вѣннствѣхъ, да тнѣхѣ ѿ безмѣлвноѣ
жнѣтѣ пожнѣемъ во вѣлкомъ благочѣстїи ѿ
чнѣстотѣ.

Днѣк: Гдѣи, помнѣднѣ. (Трѣжды.)

Бѣцѣ мѣлнмѣ ѿ блаженныхъ ѿ прнѣнопа-
мѣтнхъ, свѣтѣйшнхъ патрїарсѣхъ прак-
слѣвнхъ, ѿ создѣтелехъ свѣтѣлго храмѣ сѣго
[нѣн: сѣтѣл ѿкнѣтелн сѣл], ѿ всѣхъ прѣждепо-
чнѣшнхъ ѿтцѣхъ ѿ братїахъ, заѣ лежѣ-
цнхъ ѿ повѣдѣ, праклѣвнхъ.

Днѣк: Гдѣи, помнѣднѣ. (Трѣжды.)

Бѣцѣ мѣлнмѣ ѿ плодѣносѣцнхъ ѿ добро-
дѣлнцнхъ во сѣтѣхъ...

obecnou a apoštolskou církev, za ty,
kteří v čistotě a počestném životě
přebývají.

Za věřící a Krista milující pravoslavný
rod náš. Daruj mu, Hospodine, pokoj-
nou vládu, abychom mohli žít v klidu,
tichým a pokojným životem, ve všelike
zbožnosti a čistotě.

Po dokončení zpěvu věřících následuje ohlas:

Kněz: Nejprve rozpomeň se, Hospo-
dine, na vladyku našeho metropolitu
(jméno) [i na vladyku našeho (archi-)
episkopa (jméno)] a zachovej ho [je] svaté
církví své v pokoji, neporušeného [nepo-
rušené], počestného [počestné], zdravého
[zdravé], dlouho žijícího [žijící] a řádně
hlásajícího [hlásající] slovo pravdy tvé.

Věřící: I na všechny. (I na všechny a na vše.)

Diákon čte jména vzpomínaných živých.

Pamatuj, Pane na město...

Ѣще приносимъ ти словесенъю еѣю елѣжеу
ѡ келеннѣи, ѡ етѣи еорорнѣи и апль-
тѣи цркви, ѡ иже въ чистотѣ и чест-
нѣмъ жительствѣ пребывающихъ.

Ѡ благовѣрномъ и христовлюбѣвомъ
правоумномъ родѣ нашемъ. даждь ѣмъ,
Гдн, мирное цртво, да и мы въ тишинѣ
ѣгѡ тишоѣ и безмолвное житѣе пожи-
вѣмъ, во всакомъ блгочестїи и чистотѣ.

И по пѣнн стїхл, свадѣнникъ возмашаетъ:

Въ пѣрвыхъ поманн, Гдн, госпо-
дина и Отца нашего Блаженнѣшаго ми-
трополїта (имл рекъ) [и (высоко-) Преосвя-
щеннѣшаго (архї-) ѣпископа (имл рекъ)],
ѣгѡже [иже] дарѣи стѣмъ твоимъ
црквамъ, въ мирѣ, цѣла [цѣлымъ], чѣстна
[чтнїемъ], здрава [здравїемъ], долгодѣнствую-
ща [долгодѣнствующимъ], правѡ правлца [правл-
ющимъ] слово твоѣа иергинны.

И пѣвцы поютъ: И всѣхъ, и вса.

Поманн, Гдн, гда...

Ještě modlíme se za vladky našeho met-
ropolitu (jméno) [i za vladky našeho (ar-
chi-) episkopa (jméno)] a všechny naše
bratry v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (Třikrát)

Ještě modlíme se za bratry naše, kněžstvo,
mnišské duchovenstvo a všechno bratrstvo
naše v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (Třikrát)

Ještě modlíme se za vlast naši a její před-
stavitelē ve správě státní i ve vojsku, aby-
chom životy své tiše a pokojně strávili ve
všeliké zbožnosti a čistotě.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (Třikrát)

Ještě modlíme se za blažené a věčné pa-
měti hodné jejich svatosti pravoslavné pa-
triarchy, za zakladatele svatého chrámu
tohoto [či svatého monastýru tohoto] i za všech-
ny pravoslavné dříve zesnulé otce i bratry,
zde a všude jinde odpočívající.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (Třikrát)

Ještě modlíme se za ty, kteří...

дѣлющихъ во стѣнѣхъ и въ чертнѣхъ храмѣ
сѣмъ, трѣждящихъ, поющихъ и предсто-
ящихъ людемъ, ѡжидящихъ ѡ тебѣ великѣа
и богатыа милости.

Лѣкѣ: Гдѣи, помилѣй. (Трѣжды.)

Возгласѣнїе:

Ико милостивъ и человеколюбецъ
Богъ сѣи, и тебѣ славу возсылаемъ,
Отецъ, и Сынъ, и Свѣтѣмъ Духъ,
нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ.

Лѣкѣ: ѡмнѣи.

ѡце ли вѣдетъ ѡ ѡгнѣшнѣхъ приношенїи, дѣконъ
или ещѣи глаголетъ сѣчѣнїю сѣю:

Помилѣй насъ, Бже, по величїи милости
твоѣи, молимъ ти сѣ, ѡгнѣши и помилѣй.

Лѣкѣ: Гдѣи, помилѣй. (Трѣжды.)

ѡце молимъ ѡ ѡпокоенїи душъ ѡгнѣ-
шнѣхъ раковъ божїихъ (има рекъ), и ѡ сѣже
протнѣи имъ великомъ прегрѣшенїю,
большомъ же и не большомъ.

Ико да Гдѣи Богъ...

Diákon čte z diptychu (což je zápis jmen pro
modlitební vzpomínání) jména zesnulých.
Kněz se modlí:

Za svatého proroka, předchůdce
a křtitele Jana, svaté, slavné
a všehvalné apoštoly, svatého
(jméno), jehož památku slavíme, i za
všechny svaté tvé, na jejichž přímluvy
navštiv nás, Bože.

A pamatuj na všechny zesnulé v naději
vzkříšení k životu věčnému. (*Vzpomíná
jmen zesnulých, jichž chce.*) A upokoj je
tam, kde svítí světlo tváře tvé. (Bože
náš.)

Ještě prosíme tebe, rozpomeň se, Hos-
podine, na všechny pravoslavné bisku-
py, řádně hlásající slovo pravdy tvé,
všechno kněžstvo, diákonstvo v Kristu
a veškeré duchovenstvo (i mnišstvo).

Ještě přinášíme tobě liturgickou
službu tuto za celý svět, za svatou,
obecnou a apoštolskou...

ДѢЯХЪ ПОУЧЪ: ДОУГОЙНО ѿ҃ръ іакоу кои҃стннѣ,
благнѣтн члѣ бѣѣ, приноклѣженнѣю, и пренепороч-
нѣю, и мѣрь бѣа нашегѡ. Чтнѣншѣю херѣбѣмъ, и
славнѣншѣю безъ сраженнѣа ерафѣмъ, безъ и҃счлѣннѣа
бѣа глаока рождшѣю, еѣцѣю бѣѣ члѣ велнчѣемъ.

Дѣакоу помнѣетъ дѣптѣха, еѣрѣчъ помѣнннѣхъ
оу҃ропшнѣхъ. Сѡацѣнннѣхъ же мѡлнтѣа:

Гѣагѡ іѡанна пророка, предтѣчн и
крестнѣтелѣ, стѣхъ славнѣхъ и без-
хѡальнѣхъ апѣлѣ, стѣагѡ иакоу, егѡже и па-
матъ совершѣемъ, и всѣхъ стѣхъ чѣвои҃хъ,
и҃хже мѡлнтѣамн посѣтн наеъ, бѣже.

И поманн всѣхъ оу҃ропшнѣхъ ѡ надеждн
воскрѣннѣа животѣа всѣчнагѡ. И помнѣетъ,
и҃хже хѡцетъ, оу҃ропшнѣхъ по именѡмъ.
И оу҃покои и҃хъ, и дѣже прнсеѣаеетъ свѣтѣхъ
лицѣа чѣвогѡ.

Еѣцѣ мѡлнмъ члѣ, поманн, Гдѣ, всѣакоу
еѣпкпсѣтѣо православнѣхъ, прѣкѡ прѣка-
цнѣхъ глаока чѣвоѣа и҃счннѣ, всѣакоу
преевѣтѣрѣтѣо, во хрѣтѣ дѣакоуеѣтѣо, и
всѣакоу свѡацѣнннѣеѣкоу чннѣ.

Еѣцѣ прнноснмъ тѣ...

Ještě modlíme se za ty, kteří přinášejí dary a kteří dobrodiní činí ve svatém a vedůstojném chrámě tomto, za přísluhující, zpívající a přítomný lid, očekávající od tebe velikých a hojných milostí.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (Třikrát)

Kněz: **Neboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Koná-li se služba za zesnulé, pak diákon či kněz pronáší ektenii tuto:

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (Třikrát)

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (jména), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Aby Hospodin Bůh umístil...

Лі́къ: Гдѣ, помнѣй. (Трѣжды.)

Гѣ́ко да Гдѣ́ Богъ оучини́тъ дѣ́шы ѣ́хъ,
и́дѣ́же прѣ́веднѣи оупоко́ютъ.

Лі́къ: Гдѣ, помнѣй. (Трѣжды.)

И́но́сти Божїа, ца́рства не́бесаго, и́
о́ставле́нїа грѣ́шнѣх ѣ́хъ, о́ Хрїста́ без-
смѣ́тнаго Царѣ́ и́ Бога́ на́шего про́симъ.

Лі́къ: Подѣй, Гдѣ.

Ді́аконъ: Гдѣ́ помолнѣ́.

Лі́къ: Гдѣ, помнѣй.

Сщѣ́нникъ:

Бже́ дѣ́шнѣх и́ вели́ка́ плóти, смѣ́ръ
попра́кнѣх, и́ ді́вола оупра́зднѣкнѣх, и́
жнвóтъ мї́ръ тво́емъ дарова́кнѣх: сѣ́мъ,
Гдѣ́, покóй дѣ́шы о́ропшнѣх ра́внѣ тво́нѣх
(и́ма рекъ), вѣ́ мѣ́стѣ свѣ́тлѣ, вѣ́ мѣ́стѣ
за́чнѣ, вѣ́ мѣ́стѣ покóйнѣ, ѿнїóдѣ́же
ѿвѣ́жѣ́ колѣ́знь, печѣ́ль и́ ко́здыхнѣ.
Вѣ́ко́е согрѣ́шенїе, содѣ́ланое и́ми е́ло-
вомъ, и́ли дѣ́ломъ, и́ли помышлѣ́нїемъ,

ѣ́ко бла́гїй...

Ještě přinášíme tobě liturgickou tuto službu za ty, kteří u víře zesnuli, za praotce, otce, patriarchy, proroky, apoštoly, kazatele, evangelisty, mučedníky, vyznavače, zdrženlivce i za každou duši spravedlivou, u víře skončivší.

Kněz přijav kadidelnici, praví hlasitě:

**Zvláště za nejsvětější, nejčistší, nej-
blahoslovenější a slavnou Vládkyni
naši, Bohorodici a vždycky Pannu
Marii.**

A kněz okuřuje třikrát před svatým prestolem.
Poté diákon okuřuje svatý prestol ze všech
stran, vzpomínaje všech, jichž chce,
živých i mrtvých.

Věřící lid zpívá (není-li předepsáno jinak):

Jest vpravdě důstojno blahoslaviti tebe,
Bohorodici, vždy blahoslavenou a přecistou
Matku Boha našeho. Tebe nad cherubíny
ctěnější a nad serafíny bez přirovnání
slavnější, bez porušení Boha Slovo porodivší,
pravou Bohorodici velebíme.

Za svatého proroka...

СВАЦІЕННИКЪ ЖЕ МОЛІТВА:

И КОЖЕ БЫТИ ПРИЧАЦІАЮЩИМ СЯ ВО ТРЕЗВѢНІЕ ДУШНѢ, ВО УСТАВЛЕНІЕ ГРЕХОВОУ, ВЪ ПРІОБЦЕНІЕ СВѢТАГО ТВОЕГО ДУХА, ВО ИСПОЛНЕНІЕ ЦРКВІА НБНАГО, ВЪ ДЕРЗНОВЕНІЕ СЖЕ КЪ ТБѢ, НЕ ВЪ СЪДЪ, НЛИ ВО УСЪЖДЕНІЕ.

ВЦЕ ПРИНОСИМЪ ТИ СЛОВЕСНДО СІО СЛЪЖБЪ, У НЖЕ ВЪ ВѢРѢ ПОЧИВШИХЪ, ПРАСОЦІѢХЪ, СЦѢѢХЪ, ПАТРІАРСѢХЪ, ПРРОЦѢХЪ, АПЛѢХЪ, ПРОПОВѢДНИЦѢХЪ, СЪЛІСІТѢХЪ, МЪЧЕНИЦѢХЪ, ИСПОВѢДНИЦѢХЪ, ВОЗДѢРЖНИЦѢХЪ, И У ВСАКОМЪ ДЪСѢ ПРВЕДНѢМЪ ВЪ ВѢРѢ СКОНЧАВШЕМ СЯ.

И ПРІЕМЪ КАДІЛО, СЦІЕННИКЪ ВОЗГЛАШАЕТЪ:

И ЗРАДНО У ПРЕВЛТѢИ, ПРЧІСІТѢИ, ПРЕБЛАГОСЛОВЕНІЕИ, СЛАВНѢИ БЛАДЫЦНЦѢ НАШЕЙ, БОГОРОДНЦѢ И ПРІСНОДѢВѢ МАРІИ.

И КАДІТЪ ПРѢ СТОЮ ТРАПЕЗОУ ТРИЖДЫ.
ДІАКОНЪ ЖЕ КАДІТЪ СЪДО ТРАПЕЗЪ ОКРЕСЪ, И ПОМНІАЕТЪ ІАЖЕ ХОЦІЕТЪ ЖИВЫА И МЪРТВЫА.
СВѢТАГО ІОАННА...

Věřící: Hospodi, pomiluj. (*Třikrát*)

Aby Hospodin Bůh umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (*Třikrát*)

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného Krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane.

Diákon: K Hospodinu modleme se. (*A odstoupí před ikonu Spasitele.*)

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz říká modlitbu za zesnulé:

Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světlu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (*jména*) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pominula bolest, zármutek a lkaní. Všelický hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyšlením, odpuť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh...

Ѣ́КѠ БЛАГІ́Й ЧЕЛОВѢКОЛЮБЕЦЪ БО́ГЪ, ПРОСѢ́И.
 Ѣ́КѠ НѢ́СЪТЪ ЧЕЛОВѢ́КЪ, Ѣ́ЖЕ ЖИ́ВЪ БѢ́ДЕТЪ,
 Ѣ́ НЕ СОГРЕ́ШИТЪ: ТЫ́ ВО СЪ́ДННХЪ ТРО́КѠѠ БЕЗЪ
 ГРЕ́ХА, ПРА́ВДА ТВОА́ ПРА́ВДА ВО ВѢ́КН, Ѣ́
 СЛОВО́ ТВОЕ́ И́СТИНА.

Возгласъ:

Ѣ́КѠ ТЫ́ СЪ́И ВОСКРЕ́СЕНІЕ Ѣ́ ЖИВО́ТЪ Ѣ́
 ПОКО́Й ОУ́ГОШИ́ХЪ РА́ВЪ ТВОИ́ХЪ (Ѣ́МЛА РЕКЪ),
 ХРІ́СТЕ́ БО́ЖЕ НА́ШЪ, Ѣ́ ТЕРѢ́ СЛА́ВУ ВОЗЫ́-
 ЛАЕМЪ, СО БЕЗНАЧА́ЛЬНЫМЪ ТВОИ́МЪ
 О́ТЦЕМЪ, Ѣ́ ПРЕСВЯТЫ́МЪ Ѣ́ БЛАГІ́МЪ Ѣ́
 ЖИВОТВОРА́ЦИМЪ ТВОИ́МЪ ДЪ́ХОМЪ, НЫ́НѢ́
 Ѣ́ ПРИ́ИШО, Ѣ́ ВО ВѢ́КН ВѢ́КѠѠѠѠ.

Діакъ: Ѣ́МІ́НЬ.

Та́же діаконъ: ПОМОЛІ́ТЕСѠ, Ѡ́ГЛАШЕ́ННІИ,
 ГДѢ́ВН.

Діакъ: ГДѢ́Н, ПОМІ́ЛѢ́И.

ВѢ́РНИИ, Ѡ́ Ѡ́ГЛАШЕ́ННЫХЪ ПОМО́ЛНЕСѠ, ДА ГДѢ́
 ПОМІ́ЛѢ́ЕТЪ Ѣ́ХЪ.

Діакъ: ГДѢ́Н, ПОМІ́ЛѢ́И.

Ѡ́глашѣтъ Ѣ́хъ...

Poté diákon se skloněnou hlavou ukazuje
 orarem na obojí a praví tiše:

Požehnej, vладыko, obojí!

Kněz, žehnaje oboje svaté předložení, dí:

Proměňiv je Duchem svým Svatým.

Diákon: Amen. Amen. Amen.

A ihned se oba přežehnají a hluboce se klanějí.
 Diákon, skláněje hlavu, dí knězi:

Rozpomeň se na mne hříšného, vладыko
 svatý!

Kněz: Necht' rozpomene se na tebe Hospo-
 din Bůh v království svém, vždycky, nyní
 i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen. (*Odstoupí na původní místo.*)

Kněz se pak tiše modlí:

A by toto bylo přijímajícím ke střízli-
 vosti duše, k odpuštění hříchů,
 k účastenství Svatého Ducha tvého,
 k naplnění království nebeského, ke
 smělosti před tebou, ne v soud aneb
 k odsouzení.

Ještě přinášíme...

СѢЩІЕННИКЪ ЖЕ, БѢГОСЛОВАА ѠКОЛЪ СѢАА, ГЛ҃ЕТЪ:

ПРЕЛОЖИВЪ ДѢХОМЪ ТВОИМЪ СѢТІМЪ.

ДІАКОНЪ: ѲМІНЬ, ѲМІНЬ, ѲМІНЬ.

И ГЛАГ҃Ъ ПОДКЛОНИВЪ ДІАКОНЪ СѢЩІЕННИК҃Ъ, И РЕКЪ:

ПОМАНІ МА, СѢТІИ БЛ҃ГО, ГР҃КШНАГО.

СѢЩІЕННИКЪ ЖЕ ГЛАГОЛ҃ЕТЪ: Да поманѣтъ тлѣ Гдѣ Бг҃ъ во цр҃квѣи своѣмъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковѣхъ.

ДІАКОНЪ ЖЕ РЕКЪ: ѲМІНЬ, ПРЕХОДИТЪ, НА НЕМЖЕ ПЕРЕКЪ СТОЛШЕ МЖЕТЧѢ.

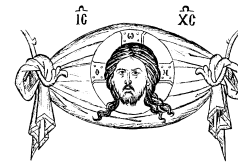

Икоже быти причащающимся...

tivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a nehřešil, ty jediný jsi bez hříchu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Nahlas: Neboť ty jsi vzkříšení i život a pokoj zesnulých služebníků svých (jména), Kriste Bože náš, a tobě slávu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Ektenie za katechumeny:

[**Diákon:** Katechumeni, modlete se k Hospodinu!

Věřící: Hospodi, pomiluj.]

Věrní, modleme se za ...

Ѡглашѣтъ ѿ хъ слѡвомъ ѿстѣны.

Лѣкх: Гдѣ, помѣлѣй.

Ѡкрѣпѣтъ ѿмъ ѡвѣгеліе правды.

Лѣкх: Гдѣ, помѣлѣй.

Соединѣтъ ѿ хъ свѣтѣѣи своѣи соборнѣи ѿ апѡстольстѣи цѣркви.

Лѣкх: Гдѣ, помѣлѣй.

Спасѣи, помѣлѣй, заступѣи ѿ сохранѣи ѿ хъ, Бѡже, твоѣю благодѣтїю.

Лѣкх: Гдѣ, помѣлѣй.

Ѡглашенїи, главѣи вѣшѣи Гдѣви приклонїте.

Лѣкх: Текѣ, Гдѣ.

Молїтва ѡ ѡглашеннѣхъ прѣжде свѣтѣго
козношѣнїа:

Гдѣ Бѡже нашъ, ѿже на высокихъ
живѣи ѿ на смрѣннѣхъ призрѣлѣи,
ѿже спасѣнїе рѡдѣи челоувѣческомѣи ннзполѣлѣ
вѣи, ѡднороднаго сына твоѣго ѿ Бѡга,
Гдѣ нашего Іисуса Хрїста: призри на рабѣи
твоѡ ѡглашеннѣхъ...

Kněz: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha...

Diákon verš: Nezamítej mne od tváře své a Ducha svého Svatého neodnímej ode mne.

Kněz: Pane, jenž jsi přesvatého Ducha...]

Poté diákon, skloniv hlavu, ukazuje orarem na svatý chléb a praví tiše:

Požehnej, vladyko, svatý chléb!

Kněz skloněn, činí postupně třikrát znamení kříže nad posvěcovanými dary.
Nejprve žehná svatý chléb, řka:

A učiň chléb tento drahocenným Tělem Krista tvého.

Diákon: Amen.

Načež diákon se skloněnou hlavou ukazuje orarem na svatý kalich a praví tiše:

Požehnej, vladyko, svatý kalich!

Kněz pak skloněn, žehná svatý kalich, řka:

A co v kalichu tomto, učiň drahocennou Krví Krista tvého.

Diákon: Amen.

Proměň je...

ТВОА ѠГЛАШЕННЫА, ПОДКЛОНЬШЫА ТЕРБѢ
 СКОА ВЪА, И ПОДОБН А ВО ВРЕМА
 БЛАГОПОЛЪЧНОЕ БАНИ ПАКИБЫТІА, ѠСТАВ-
 ЛЕНІА ГРЕХѠВЪ И ѠДЕЖДИ НЕПЛАКНІА: СОЕДИ-
 НИ ИХЪ СВАТѢИ ТВОЕЙ, СОКОРНѢИ И АПО-
 ТОЛЪСТѢИ ЦЕРКВИ, И СОПРИЧТИ ИХЪ ИЗБРАН-
 НОМУ ТВОЕМУ СТАДУ.

Возглагошѣніе:

Да и чїи ехъ нами славаѣтъ пречестное
 и великолаѣное имя твоє, Отца и
 Сына и Свѣтаго Духа, нынѣ и
 прїеишо, и во вѣки вѣковъ.

Дїакъ: ѡминь.

И проречїаѣтъ антїминьскъ свѣщенникъ.

Дїаконъ глаголетъ: Ѡлицы Ѡглашенїи, изыдїте.

**ѡце ли ѣсть вторїи дїаконъ, возглаголетъ и
 чїи:** Ѡглашенїи, изыдїте.

Таже пакн первыи: Ѡлицы Ѡглашенїи, изыдїте.
 Да никто Ѡ Ѡглашенныхъ: Ѡлицы вѣрїи, пакн и
 пакн мироу Гдѣ помолїмѣ.

Ѡлицы Ѡглашенїи...

diskos a pozdvihuje je do výše (činí s nimi nad
 antiminsem znamení kříže), skloniv hlavu.

Věřící lid zpívá: Tebe opěváme, tobě
 dobrořečíme, tobě děkujeme, ó Pane,
 a modlíme se k tobě, Bože náš.

Kněz se tiše modlí:

Ještě přinášíme tobě liturgickou
 tuto a nekrvavou službu, i prosí-
 me, modlíme se a snažně žádá-
 me: Sešli Ducha svého Svatého na nás
 a na předložené dary tyto.

[Diákon odkládá ripidu a přistupuje blíže ke
 knězi. Oba se třikrát pokloní před svatým
 stolem a potichu při tom říkají:

Bože, očistiž mne hříšného a smiluj se nade mnou.

Kněz se vztaženýma rukama: Pane, jenž jsi
 přesvatého Ducha v třetí hodině apošto-
 lům svým seslal, téhož Ducha, Blahý, neo-
 dejmi od nás, ale obnov nás, modlíci se
 k tobě. (*Ruce vztahuje pak i podruhé a potřetí.*)

Diákon první verš: Srdce čisté stvoř ve mně,
 Bože, a ducha pravého obnov v nitru mém.

Nato se oba pokloní a přežehnají.

Pane, jenž jsi přesvatého...

дѣискоу, ѿ свѣдѣнїи почитрь, ѿ поклонїтєл
оумнлєннѣ.

Дѣикъ: Тебѣ поѣмъ, чѣбѣ бл҃гословїмъ, чѣбѣ
бл҃годарїмъ, Гд҃и, ѿ мольбъ твоїхъ, Бже нашъ.

Свѣщенникъ же мольбѣ:

Бже прїносїмъ ти словеснѣю твою ѿ без-
крѣпнѣю елѣжебѣ, ѿ прѣснѣмъ, ѿ
мольбъ, ѿ мольбъ твоїхъ, нїзполнѣ дѣла
твоюгѣ свѣдѣнїа на ны, ѿ на предлежащїхъ
дѣлѣхъ твоїхъ.

ѿ дѣлѣкоу твоюгѣ ѿлагаетъ рїпїдѣ, ѿ прїходитъ
близъ ко іерееу, ѿ поклоняютъ се ѿка трїжды
предъ твою трапезоу, молящїхъ въ себѣ ѿ
славлюща:

Гд҃и, ѿже прѣсвѣтѣ твоюгѣ дѣла въ третїи часѣхъ
апломъ твоїмъ нїзполнѣмъ, тогогѣ бл҃гїи
не ѿнїмѣ ѿ насъ: но ѿбновѣ насъ молящїхъ
ти елѣ.

Свѣтъ: Сердце чисто вознїждѣ ко мнѣ Бже, ѿ
дѣлѣхъ правъ ѿбновѣ ко оутрѣбѣ моеї.

Пѣки: Гд҃и, ѿже прѣсвѣтѣ твоюгѣ дѣла:

Не ѿвержи мене...

Hospodine, Bože náš, jenž na vý-
sostech přebýváš a k poníženým
shlížíš, jenž jsi ke spáse pokolení lid-
ského seslal jednorozeného Syna svého
a Boha, Pána našeho Ježíše Krista:
Shlédni na služebníky své, katechume-
ny, [kteří před tebou sklánějí šíje své,]
a učiň je v pravý čas hodnými koupele
znovuzrození, prominutí hříchů a rou-
cha neporušitelnosti, sjednoť je se sva-
tou, obecnou a apoštolskou církví svou
a připočti je k vyvolenému stádcí
svému.

Kněz nahlas: Aby i oni s námi velebili
nejctěnější a velikolepé jméno tvé,
Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní
i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Při slovech ohlasu je u nás zvykem činit svatou hub-
kou nad antiminsem kříž, pak ji políbit a odložit na
kraj antiminsu.

[**První diakon:** Katechumeni, odejděte!

Věrní, opět a opět...

Ді́якъ: Гдѣ, помнѣй.

Ѹ́ще ли же є́ди́нъ є́сть то́чїю ді́аконъ, ꙗ́ко Ѹ́ще
іерѣ́й сѣ́жнѣтъ кезъ ді́акона, тогда глаголетъ
снце:

Є́лицы ѡ́глашѣннїи, ѡ́звѣдѣте: ѡ́глашѣннїи,
ѡ́звѣдѣте: є́лицы ѡ́глашѣннїи, ѡ́звѣдѣте: да
никто ѡ́ ѡ́глашѣннѣхъ, є́лицы вѣ́рнїи,
па́ки ꙗ́ко ми́ромъ Гдѣ помѡ́лимъ.

Ді́якъ: Гдѣ, помнѣй.

Мо́литва вѣ́рныхъ пѣрка:

Благодарѣмъ тебѣ, Гдѣ Бже сі́лхъ,
сподобѣвшаго насъ предста́ти ꙗ́
ны́нѣ сѣ́омъ твоѣмъ жертвенникъ ꙗ́ при-
пѣсти ко цедрѡтамъ твоимъ ѡ́ нашихъ
грѣсѣхъ ꙗ́ ѡ́ людскѣхъ нескѣдѣнїихъ.
Прїимѣ, Бже, моленїе наше, сотвори ны
достѡ́йны быти, є́же приносѣти тебе
моленїа ꙗ́ мольбы ꙗ́ жертвы
безкрѡ́вныа ѡ́ всѣхъ людехъ твоихъ: ꙗ́
оудовлѣ насъ, ꙗ́же положиа є́си въ сѣ-
жѣ твоѡ сїю, сі́лою дѣ́ха твоѣго свѣта-
гво, неосѣдѣннѡ...

nich se s úklonou přežehnají. (Stejně tak i při
větě: „Pijte z něho všichni,“ nad kalichem.)

Kněz tiše: Podobně i kalich po večeři, řka:

Kněz nahlas: **Pijte z něho všichni, to
jest Krev má Nového zákona, která
se za vás a za mnohé vylévá na od-
puštění hříchů.**

Věřící: Amen.

Kněz se modlí:

Pamatujte tedy na toto spasitelné
přikázání a na všechno, co se pro
nás stalo: kříž, hrob, třetího dne
zmrtvýchvstání, na nebe vystoupení,
po pravici usednutí, druhý a slavný
příchod opětný, –

Kněz nahlas:

**Tvoje z tvého tobě přinášíme pro
vše a za vše.**

Při těchto slovech diákon, odloživ ripidu,
přeloží ruce ve způsob kříže, uchopí levou
rukou svatý kalich, pravou pak rukou svatý

Ještě přinášíme tobě...

сваціённнкх: Пійтє ѿ нєл̄ вєн̄: епоказѣтх њ
єл̄мх єт̄ыѡ пот̄ѣр̄.

Сїїённнкх т̄л̄ннѡ: Подѡкнѣ њ чашѸ по вѣчєрн̄,
гл̄гол̄л̄:

Возгласѣнїє:

Пійтє ѿ нєл̄ вєн̄, єл̄ ѣт̄ь крѡкъ моѡ
нѡвагѡ завѣт̄а, ѡже за вѣ њ за мнѡгѡл̄
ѡзанвѣмаѡ, во ѡрт̄авлєнїє грѣхѡвх.

Дїкх: ѡмїнь.

Сваціённнкх моант̄а:

Помнїающе ѡубѡ спасїт̄ельнѡю єт̄ѡ зл̄-
повѣд̄ь, њ вєл̄ ѡже ѡ насх вѣвшаѡ:
кр̄т̄х, грѡбх, т̄рднѣкнѡє вѡскрєсєнїє, на
нѣєл̄ вѡсхождєнїє, ѡдєснѡю єт̄дѣнїє,
вторѡє њ єл̄кнѡє п̄лїкн прншєєт̄вїє.

Возгласѣнїє:

Твоѡ ѿ т̄воїхх т̄євѣ прнносѡцє, ѡ
вєт̄ехх њ за вєл̄.

СємѸ же гл̄гол̄ємѸ, дїаконх ѡлагѣт̄х рїпїдѸ, њ
прєлѡжх рѸцѣ кр̄тѡєвѣзнѣ, њ подѣємх єт̄ыѡ
ѡцє прнносїмх т̄ѡ...

Druhý diákon: Katechumeni, vyjděte ven!

První diákon: Kdož jste katechumeny, vyjděte ven! Nikdo z katechumenů, nezůstávej zde! Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se. **Věřící:** Hospodi, pomiluj.]

Slouží-li jen jeden diákon, či slouží-li kněz bez diákona, pak se volá takto:

[**Katechumeni, odejděte!** Kdož jste katechumeny, vyjděte ven! Katechumeni, odejděte! Nikdo z katechumenů, nezůstávej zde!] **Věrní, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.**

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Modlitba za věrné, první po rozprostření antiminsu:

Děkujeme tobě, Hospodine, Bože mocností, jenž jsi nás uznal hodnými stanout před svatým obětním oltářem tvým a hluboce se klaněti slitovnosti tvé nad hříchy našimi a nevědomostí lidskou. Přijmi, Bože, modlitbu naši a učiň nás za hodny přináseti tobě modlitby, prosby a nekrvavé oběti za **všechen lid tvůj...**

Г҃О, НЕВОСХ҃ЖДѢННО Ѣ НЕПРЕР҃КНОВѢННО, ВЪ
 ЧИСТѢМЪ СВІДѢТЕЛЬСТВѢ СѢВѢСТИ НАШЕА,
 ПРИЗЫВАЮЩИ ТѢ НА ВСАКОЕ ВРѢМЯ Ѣ МѢСТО:
 ДА ПОСЛАШАА НАСЪ, МИЛОСТИВЪ НАМЪ Б҃-
 ДЕШИ ВО МНОЖЕСТВѢ ТВОЕА КЛАГОСТИ.

Зар҃тѹпнѣ, спасѣннѣ, помилѹй Ѣ сохраниѣ на́съ,
 Бѹ́же, твоею́ благода́тїю.

дѣ́къ: Г҃ди, помилѹй.

дѣ́ако́нъ: Премѹдростѣ.

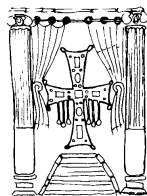
Возглаше́нїе:

И́҃КО ПОДОБАЕТ҃СЯ ТБѢ КСАКАА СЛА-
 ВА, ЧЕ́СТЬ Ѣ ПОКЛО́НѢНІЕ, О́ТЦѹ Ѣ СЫ́Нѹ
 Ѣ СВЯТО́МУ Д҃Хѹ, НЫ́нѢ Ѣ ПРІ́СНУ, Ѣ
 ВО ВСѢКИ ВѢКѹВЪ.

дѣ́къ: ѿми́нь.

дѣ́ако́нъ: Па́ки Ѣ па́ки
 ми́ромъ Г҃дѹ помолѹмеа.

дѣ́къ: Г҃ди, помилѹй.

Па́ки, Ѣ мно́гажды...

ný Syn tvůj i Duch tvůj Svatý; svatý jsi
 a přesvatý, a velikolepá jest sláva tvá,
 jenž jsi sobě tak zamiloval svět svůj, že
 jsi Syna svého jednorozeného dal, aby
 každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale
 měl život věčný. Jenž přišed a naplniv
 veškeré záměry *tvé* s námi, v noci, v níž
 vydán byl aneb spíše sám sebe vydal za
 život světa, vzal chléb do svatých, pře-
 čistých a neposkvrněných rukou svých,
 a díky vzdav, požehnal, posvětil, rozlo-
 mil a dal svatým svým učedníkům
 a apoštolům, řka:

**Kněz nahlas pronáší ustanovující věty tajemné
 večere:**

**Vezměte, jezte, to jest Tělo mé,
 kteréž za vás lámáno jest na od-
 puštění hříchů.**

Věřící: Amen.

Při těchto slovech kněz i diákon, který drží orar
 třemi prsty pravice, ukazují na svatý diskos. Po

Podobně i kalich...

СѢИ, ꙗ ДѢХ ТВОѢИ СѢИ. СѢИ СѢИ ꙗ ПРЕРѢТЪ,
 ꙗ ВЕЛИКОЛѢПНА СЛАВА ТВОѢ, ꙗже МІРЪ ТВОѢИ
 ТАКѢ ВОЗЛЮБИЛ СѢИ, ꙗкоже СѢИ ТВОЕГО
 СѢИНОРОДНАГО ДАТИ: да ВЕЛІКЪ ВѢРЪДЪИ ВЪ
 НЕГО НЕ ПОГІБНЕТЪ, но ꙗМАТЬ ЖИВОТЪ
 ВѢЧНЫИ: ꙗже ПРИШЕДЪ, ꙗ ВЕ СѢИ СѢИ Ѡ НАСЪ
 СМОТРѢНІЕ ꙗСПОЛНЕНЪ, ВЪ НОЦІЪ ВЪ НИОЖЕ
 ПРЕДАШЕА, ПАЧЕ же САМЪ СЕБѢ ПРЕДАШЕ,
 ЗА МІРСКІИ ЖИВОТЪ, ПРІЕМЪ ХЛѢБЪ ВО СѢИ
 СКОЛ ꙗ ПРЕНІСЪА ꙗ НЕПОРЪЧНЫА РЪКИ,
 БЛГОДАРНЪИ ꙗ БЛГОСЛОВІЕНЪ, ѠСВѢТІЕНЪ,
 ПРЕЛОМІЕНЪ, ДАДЕ СѢИМЪ СВОИМЪ ѠУЧІНИКОМЪ
 ꙗ АПЛОМЪ, РЕКЪ:

Возгласѣніе:

Прїимѣте, ꙗдїте, сїе СѢИ ТѢЛО
 МОЕ, СѢИ ЗА ВЪ ЛОМІМОЕ ВО ѠСТАВ-
 ЛЕНІЕ ГРѢХѢВЪ.

Дїи: ѡмїнь.

СЕМЪ же глаголемомъ, показъетъ свѣщенникъ
 дїаконъ сѣи дїакоу, держѡ ꙗ Фѡрь тремѣ
 персты деснїцы. Подобнѣ, ꙗ сѣда глаголетъ
 Подобнѣ ꙗ чашѣ...

všechn lid tvůj. Mocí Svatého Ducha svého uzpůsob nás, kteréž jsi pro službu tuto ustanovil, abychom bez odsouzení a pochybení a s čistým svědectvím svědomí svého vzývali tebe v každém čase a na každém místě. Nechť nás vyslyšíš a milostiv nám budeš v hojně dobrotě své.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodati svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost!

(A odstoupí před ikonou Spasitele.)

Kněz: **N**eboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Diákon (kněz): **O**pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Opět a mnohokráte...

ШЕШТОКРНЛАТІН, МНОГОСНІТІН КОЗВЫШАЦІНІСА ПЕРНАЧІН.

ВОЗГЛАШЕНІЕ:

ПОБѢДНЮ ПѢСНЬ ПОЮЩЕ, КОПІЮЩЕ, ВЗЫВАЮЩЕ И ГЛАГОЛЮЩЕ.

Діак: СѢТЯ, СѢТЯ, СѢТЯ ГДЬ САКАУФЪ, И ПОЛНЪ НБѦ И ЗЕМЛѦ СЛАВЫ ТВОЕѦ, ѠСАННА КЪ ВЪШНИХЪ, КЛГОСЛОВЕНЪ ГРАДЫИ КО ИМА ГДНЕ, ѠСАННА КЪ ВЪШНИХЪ.

И ЗДЕ ПАКИ ДІАКОНЪ, ПРИМЪ СѢШО СВѢЗДІЦЪ Ѡ СѢГѦО ДІАКОНѦ, ТВОРИТЪ КРѢТѦ ѠБРАЗИ ВЕРХЪ СѢГѦ, И ЦѢЛОВАВЪ И ПОЛАГАЕТЪ. ТАЖЕ ПРИХОДИТЪ, И СѢАНЕТЪ НА ДЕСНѢИ СѢРАИѢ: И КЗЕМЪ РІПІДЪ КЪ РЪЦѢ, ѠМАХИКАЕТЪ ЧНХѦ СО КРАКНИМЪ КНИМАНІЕМЪ И СѢРАХОМЪ, ВЕРХЪ СѢГЪХЪ ДАРѦВЪ, ІАКѦ НЕ СѢСТИ МЪХАМЪ, НИ ИНОМЪ ЧЕГОМЪ ТАКОВОМЪ. АЦЕ ЖЕ НѢСЕТЪ РІПІДЪ, ТВОРИТЪ СІЕ СО СДІИТЕМЪ ПОКРѦВЦЕМЪ.

СЦІЕННИКЪ МОЛІТѢА:

ГХ СІМНИ И МЫ КЛАЖЕННЫМИ СІЛАМИ, БЛГО ЧЕЛОВѢКОЛІБЧЕ, КОПІЕМЪ И ГЛАГОЛЕМЪ: СѢТЯ СІИ И ПРЕСѢТЯ, ТЫ И СДІИНОРОДНЫЙ ТВОИИ СІИ, И ДХЪ ТВОИИ...

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Slouží-li kněz sám, bez diákona, pak následující čtyři prosby vynechává.

Diákon (kněz nikoliv): Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázni Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon (kněz nikoliv): Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Modlitba za věrné – druhá:

Opět a mnohokrát se před tebou hluboce klaníme a prosíme tebe, Blahý a Lidumile, abys shlédl na modlitby naše, očistil duše naše i těla od **všeliké poskvrny...**

НАШЕ, ѠЧИСТИШИ НАША ДЪШЫ И ЧЪКЛЕА Ѡ
 ВЕАКІА СКВЕРНЫ ПЛОТИ И ДЪХА, И ДАСИ НАМЪ
 НЕПОВІННОЕ И НЕУСЪЖДЕННОЕ ПРЕДТОАНІЕ
 СВАТАГО ЧТВОЕРѠ ЖЕРТВЕННИКА. ДАРЪИ ЖЕ,
 БОЖЕ, И МОЛЦЫМСА ЕЗ НАМИ ПРЕСПЕАНІЕ
 ЖИТІА И ВЪЕРЫ И РАЗУМА ДЪХОВНАГО: ДАЖДЪ
 ИМЪ ВСЕГДА СО СТРАХОМЪ И ЛЮБОВІЮ СЛЪЖА-
 ЦЫМЪ ТЕБѠ, НЕПОВІННО И НЕУСЪЖДЕННО
 ПРИЧАСТИЧЕСА СВАТЫХЪ ЧВОНХЪ ЧАННЪ, И
 НЕБЕЕНАГО ЧТВОЕРѠ ЦАРСТВА СПОДОБИЧЕСА.

Застѹпнѣ, спасѣнѣ, помилѹи, и сохрани насъ,
 Боже, твоєю благодатїю.

Лікз: Гдн, помилѹи.

Діаконз: Премѹдростъ.

ВХОДИТЪ ДІАКОНЪ СКВЕРНЫМИ ДВЕРЬМИ.
 ВОЗГЛАШЕНІЕ:

И КѠ ДА ПОДЪ ДЕРЖАВОЮ ТВОЕЮ ВСЕГДА
 ХРАНИМИ, ТЕБѠ СЛАВУ ВОЗСЫЛАЕМЪ,
 ѠТЦѹ И СЫНѹ И СВАТОМУ ДЪХѹ, НЫНѠ
 И ПРИСНО, И ВО ВѠКИ ВѠКѠВЪ.

И ѠБЕРЗАЮЧЕА...

Otci i Synu i Svatému Duchu, Trojici
 jednobytné a nerozdílné.

Kněz pronáší modlitbu svaté anafory:

Důstojno a spravedlivo jest tebe
 opěvovati, tobě dobrořečiti,
 tebe chváliti, tobě děkovati,
 tobě se klaněti na každém místě pano-
 vání tvého; neboť ty jsi Bůh nevýslov-
 ný, nevyzpytatelný, neviditelný, nevy-
 stižitelný, věčně jsoucí, věčně týž, ty
 a jednorozený Syn tvůj a Duch tvůj
 Svatý; ty z nejsoucna v jsoucnost přive-
 dl jsi nás a padnuvší pozvedl jsi nás
 opět a neopustiv nás, činil jsi vše, až jsi
 nás do nebe povznesl a království své
 budoucí nám daroval. Za to vše děkuje-
 me tobě i jednorozenému Synu tvému
 i Duchu tvému Svatému, za všechno,
 známé i neznámé, zjevené i nezjevené
 dobrodiní prokázané nám. Děkujeme
 tobě i za službu tuto, již jsi z rukou na-
 šich ráčil přijmouti, ačkoliv tě obsluhu-
 -jí tisíce archandělů...

СЦІЕННИКЪ ЖЕ МОЛИТВА:

Достойно и праведно тѣ пѣти, тѣ
благословити, тѣ хвалити, тѣ благо-
дарити, тебе покланятися на всѣмъ
мѣстѣхъ влчествѣ твоихъ: ты бо єси Бгъ
незреченъ, недовѣдомъ, невидимъ,
непортижимъ, прїсно сынъ, такожде сынъ,
ты и єдинородный твой Снъ, и дхъ твой
Стѣй. Ты ѿ небытїа въ бытїе насъ
прївелъ єси, и ѿпадшымъ возставилъ єси
пакы, и не ѿстѣпилъ єси всѣхъ твоихъ,
дѣла же насъ на нѣбо возвелъ єси, и цркъво
твою даровалъ єси владцее. Ѿ сихъ всѣхъ
благодаримъ тѣ, и єдинороднаго твоего
Сна, и дха твоего Стѣго, ѿ всѣхъ, иже
вѣмы, и иже не вѣмы, явленныхъ и
неявленныхъ благодаримъ бывшихъ на
насъ. Благодаримъ тѣ и ѿ службѣ ей, иже
ѿ ркъ нашихъ прїати и зволалъ єси, яце
и предстоатъ тебе тыилицы архангловъ,
и тмы англовъ, чердвїми, и серафїми

шестокрнлїтїи, многочїтїи...

všeliké poskvrny tělesné i duchovní,
a dovolil nám bez viny a odsouzení
sloužit svatému obětnímu oltáři tvé-
mu. Dejž pak, Bože, aby i modlíci se
s námi prospívali v životě i ve víře a v
duchovním poznání. Dejž těm, kteří ti
slouží vždy s bázni a láskou, aby bez
provinění a odsouzení přijali účast na
svatých Tajinách tvých a stali se hod-
nými nebeského tvého království.

**Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad
námi a zachovej nás, Bože, blahodati svou.**

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Diákon: Velemoudrost!

Diákon vchází severními dveřmi do oltáře.

Kněz: **A**bychom pod vládou tvou
povždy chráněni, tobě slávu vzdá-
vali, Otci i Synu i Svatému Duchu,
nyni i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Діакъ: ѿмѣнь.

И ѿверзашоуца сѣѣла двѣри.

Таже, херувимскѣи пѣвни пѣвѣемѣи, діаконъ,
пріемъ кадильницъ, и фѹмїамъ вложивъ, прихѣ-
дитъ ко сѣѣнникъ, и пріемъ бѣгословенїе ѿ него,
кадитъ сѣѣю трапѣзъ ѿкретъ, и ѿлтѣрь вѣсь, и
иконостѣлъ, таже сѣѣнника, лики и люди, глаго-
летъ же и ѿ ѿпсаломъ, и тропари ѿумилительныя,
ѣлико и звѣнитъ. Сѣѣнникъ же глаголетъ таинно
мѣткъ.

Diákon: Stůjmež pevně, stůjmež s bázní, pozor mějme a v pokoji přinesme svatou oběť!

Věřící: Milost pokoje, oběť chvály.

Kněz políbí aer a pokládá jej složený na jeho místo na prestole. Diákon při zvolání kněze: „Blahodat Pána našeho...“ se pokloní a vchází do svatého oltáře. Vezme ripidu a ovívá jí zbožně posvěcované dary (není-li ripidy, činí tak jedním z pokrovců).

Kněz, žehnaje lid: Blahodat Pána našeho Ježíše Krista a láska Boha Otce a účastenství Svatého Ducha budiž se všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Kněz se vztaženýma rukama: Vzhůru srdce!

Věřící: Máme k Pánu.

Kněz se vztaženýma rukama: Vzdávejme díky Hospodinu!

Věřící: Důstojno a spravedlivo jest klaněti se

Důstojno a spravedlivo...

Діако́н: СѢ́ТАНЕМЪ ДОБРО́Е, СѢ́ТАНЕМЪ СО СѢ́ТРАХО́МЪ, ВО́НМЕМЪ, СѢ́ТО́Е ВОЗНО́ШЕ- НИ́Е КЪ МИ́РѢ ПРІНОСИ́ТИ.

Діа́къ: МІ́ЛОСТЬ МИ́РА, ЖЕ́РТВЪ ХВА́ЛЕНІА.

И́ сщ҃енникъ о́убо взѣмъ воздѣхъ ѿ сщ҃ыхъ, и́ цѣлоба́въ и́, полагаѣтъ на ѣди́но мѣсто, глаго́ла: Благодать́ гд҃а: Діа́ко́нъ же поклони́всѧ, вхо́дитъ ко сщ҃ыи́ о́лчарѣ. И́ пріимъ рш҃пдѣ, вѣ́стѣ сщ҃а́а бл҃гоговѣ́ишю.

Возгласѣніе:

Благодать́ гд҃а на́шего І́иса Хр҃та, и́ лю́бѣ бг҃а и́ о́ца, и́ прича́стїе сщ҃а́го дх҃а, вѣ́ди со вре́мѣнъ ва́мнѣ.

Діа́къ: И́ со дх҃омъ твои́мъ.

Сщ҃енникъ: Горѣ́ и́мѣ́ннъ сердца́.

Діа́къ: И́мамы ко гд҃у.

Сщ҃енникъ: Благодари́мъ гд҃а.

Діа́къ: Достойно́ и́ праведно́ ѣ́сть, поклани́тисѧ о́цу, и́ сщ҃у, и́ сщ҃ому́ дх҃у, тѣ́мъ ѣди́нобщи́и и́ неразды́льнѣи.

Достойно́ и́ праведно́ тѣ́...

ДАРОХРАНИТЕЛЬНИЦА

СВЯТОЙ ПРЕСТОЛ

СЕМИСВЕЧНИК

Літургія вѣрныхъ

ДАРОНОСИЦА

НАПРЕСТОЛЬНЫЙ
КРЕСТЗАПРЕСТОЛЬНЫЙ
КРЕСТ

АНТИМИНС

НАПРЕСТОЛЬНОЕ
ЕВАНГЕЛИЕ

Моли́тва, ѿже твори́тъ свяще́нникъ въ себѣ,
херувимско́й пѣсни пѣва́емъ:

Никто́же догто́ннъ ѿ сказа́вшихъа
плоти́кѣми похотѣми и сла́стѣми
приходи́ти, и́ли прибли́житисѧ, и́ли
сла́жити тебѣ, Царю́ сла́вы: ꙗ́же бо сла́жи-
ти тебѣ, вели́ко и́ стра́шно и́ самѣмъ
небѣ́снымъ си́ламъ. Но ѡ́баче, неизрече́н-
наго ра́ди и́ безмѣрнаго твоего́ челове́ч-
колю́бѣа, непрело́жнѡ и́ неизмѣннѡ бы́лъ
ѣси́ челове́къ, и́ архі́ерей на́мъ бы́лъ ѣси́, и́
сла́же́нныа сеѧ и́ безкро́вныа же́ртвы
священнодѣ́йствіе прѣдалъ ѣси́ на́мъ, ꙗ́ко
влады́ка всѣ́хъ: ты́ бо ѣди́нъ, Гдѣ́и бже́
на́шихъ, влады́чествѡеши небѣ́сными и́ зем-
ны́ми, и́же на престолѣ́ херувимстѣ́хъ носі-
мыи́, и́же серафимовъ Гдѣ́и и́ Царь
І́сраї́левъ, и́же ѣди́нъ свѣ́тъ и́ бо свѣ-
ты́хъ почива́и. Та́ ѡубо молю́ ѣди́наго
благі́го и́ благопола́шнѣаго: при́зри на
мѧ грѣ́шнаго и́ непотрѣ́внаго раба́ твоего́,
и́ ѡчи́сти мою́ дѡ́шю и́ се́рдце ѡ́бсѣ́сти

лѡ́камыа, и́ ѡудѡвѣ́ ма...

Žalmista: **V**ѣрїм v jednoho Boha, Otce, Vťevládce, Stvořitele nebe a země, všeho viditelného i neviditelného. **I** v jednoho Pána, Ježíše Krista, Syna Božího, jednorozeného a z Otce zrozeného přede všemi věky. Světlo ze Světla, Boha pravého z Boha pravého, rozeného, nestvořeného, jednobytného s Otcem, skrze něhož vše učiněno bylo. Jenž pro nás lidi a pro naše spasení sestoupil s nebe, vtělil se z Ducha Svatého a Marie Panny a člověkem se stal. Jenž za nás ukřižován byl pod Pontským Pilátem, trpěl a pohřben byl. A třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. Vystoupil na nebesa a sedí po pravici Otce. A znovu přijde se slávou soudit živé i mrtvé; jeho království nebude mít konce. **I** v Ducha Svatého, Pána, oživujícího, jenž z Otce vychází a s Otcem i Synem spoluctěn a spoluoslovován jest a mluvil skrze proroky. **I** v jednu svatou, obecnou a apoštolskou církev. **V**yznávám jeden křest na odpuštění hříchů. **O**čekávám vzkříšení mrtvých a život věku budoucího. Amen.

Stůjmež pevně...

вѣрѣю во єдинаго Бга Оца вседержителя,
творца небъ и земли, видимыхъ же вѣмъ и
невидимыхъ. И во єдинаго Гда Ииса Хрѣта, Сна
Бжїа, єдинороднаго, ѿже ѿ Оца рожденнаго
прежде вѣкхъ вѣкхъ: свѣта ѿ свѣта, Бга
истинна ѿ Бга истинна, рожденна, не сотво-
ренна, єдиноєстїна Оцѣ, ѿмже вѣа вѣща.
Насъ ради челоувѣкхъ, и нашего ради спасенїа,
шедшаго съ нбсхъ, и воплотївшаго ѿ Дха
Свѣта и Мрїи Дбвы, и челоувѣчшаго. Распятаго
же за ны при понтїйскѣмъ Платѣ, и стра-
давша, и погребенна. И воскресшаго въ третїй
день по писанїемъ. И возшедшаго на нбса, и
сѣдѣща оудеснѣю Оца. И пакї грядущаго со
славою, судїти живымъ и мертвымъ, єгоже
црствїю не вѣдетъ конца. И въ Дха Свѣтаго, Гда,
животворящаго, ѿже ѿ Оца исходящаго,
ѿже со Оцѣмъ и Сноу спокланяема и слави-
ма, глаголашаго пррочи. Ко єдинѣ стѣю
соборнѣю и апльскѣю црковю. Исповѣдѣю
єдино крщенїе, во ѿставленїе грѣхѣвхъ. Члю
воскрѣнїа мертвыхъ: И жиѣзни вѣдущаго вѣка.
Аминь.

Станемъ добрѣ...

Řád liturgie věrných

Otevírají se svaté dveře. Poté je zpívána Cherubínská píseň, při níž diakon vezme kadidelnici a vloží kadidlo, obdržev od kněze požehnání, okuřuje svatý prestol kolem i celý oltář, ikonostas, kněze a lid, říká tiše žalm 50. / 51. a kající tropary podle svého přání. Mezitím čte kněz tichou modlitbu.

Modlitba kněze za zpěvu Cherubínské písně:

N ikdo z těch, kdož jsou spoutáni tělesnými žádostmi a slastmi, není hoden přistupovati nebo přibližovati se k tobě či sloužiti tobě, Králi slávy. Vždyť tobě sloužiti jest veliké a strašné i samým mocnostem nebeským. Avšak ty z nevýslovné a nezměrné lidumilnosti své stal ses bez proměny a beze změny člověkem, stal ses naším veleknězem a jakožto Vládce všech, odevzdal jsi nám posvátnou službu této liturgické a nekrvavé oběti, neboť ty sám jediný, Pane, Bože náš, vládneš nade vším nebeským i pozem-
-ským; jenž jsi nesen ...

ЛѢКАВЫА, ꙗко оудовли ма еилою свачаго
 твоегò дѹха, ѡблечѣнна благодѣтїю сваченства,
 предстагти свачѣи твоей еей трапѣзѣ ꙗко
 сваченнодѣйствовати свачоу ꙗко пречистоу
 твоє чѣло ꙗко чертишо крѡвъ: кз тебѣ
 бо приходяш, приклонь мою вѣю, ꙗко
 молю ти еа, да не ѡтвратиши лица
 твоегò ѡ менѣ, ниже ѡринеши мене ѡ
 отроках твоих: но сподоби принесеннымъ
 тебѣ вѣти, мноу грѣшнымъ ꙗко недостойнымъ
 ракомъ твоимъ, даромъ еимъ: ты бо еей
 приноси ꙗко приносимый, ꙗко прѣемлай
 ꙗко раздаваемый, Хрѣте Бже нашъ, ꙗко
 тебѣ славу воздаемъ, со безначальнымъ
 твоимъ Отцемъ, ꙗко пресвятымъ ꙗко
 благимъ ꙗко животворящимъ твоимъ
 дѹхомъ, нынѣ ꙗко приешо, ꙗко во
 вѣки вѣковъ. Аминь.

Непóльншымеа же молигѣ ꙗко каженїю,
 ещенникъ ꙗко дїаконъ, ставше предь етоу трапѣзоу,
 глаголюгъ херувимскю пѣснь, трижды: по
 коемждо же скончанїи, покланїюгъ по единоци.

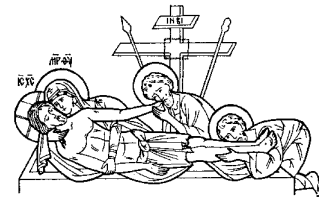
Иже херувимы...

A políbí pokryté posvěcované dary: nejprve aer nad svatým diskosem, pak nad kalichem a nakonec okraj svatého prestolu. Jsou-li kněží dva neb více, tedy i oni všichni takto líbají důstojné dary, jeden po druhém, a poté i jeden druhého na ramenou. Svěcením starší vždy řekne: „Kristus uprostřed nás,“ a mladší odvěti: „Jest a bude.“

Stejně tak diákon, jsou-li dva neb tři, políbí jeden každý svůj orar tam, kde je znamení kříže, a pak jeden druhého na ramenou, říkajíc totéž, co kněží. Podobně i diákon, který stojí před svatými dveřmi, políbí svůj orar tam, kde je znamení kříže, a povolává:

Diákon: [**D**věře, dvěře!] **P**ozor mějme k velemoudrosti!

Kněz sejme z posvěcovaných darů aer, pozdvihne jej a drží nad důstojnými dary. Slouží-li více kněží, spolupozdvihnou aer a drží společně nad přinášenými dary, chvějíc (potřásajíc) jím a říkajíc potichu Vyznání víry.

Věřím v jednoho...

И ЦѢЛЮТЪ СЪАЛЪ СІЦЕ,
 ѿКОЖЕ СЪТЪ ПОКРОВѢНЫ,
 ПЕРВѢ ВЕРХЪ СЪАГЪ ДІАКОА:
 ЧАЖЕ ВЕРХЪ СЪАГЪ ПОТІРЪ,
 И КРАЙ СЪАЛЪ ТРАПѢЗЫ ПРѢД
 СОБОЮ. АЩЕ ЛИ БЪДУТЪ СВА-
 ЦІЕННИКОВЪ ДВА, ИЛИ
 МНОЖАЕ, ТО И СЪНІ ЦѢЛЮ-
 ТЪ СЪАЛЪ ВСІ, И ДРЪГЪ ДРЪГА
 КЪ РАМЕНА. НАСГОЛѢТЕЛЬ ЖЕ
 ГЛАГОЛЕТЪ: ХРІТОСЪ ПОСРЕДѢ

НАСЪ. И СВѢЩАЮТЪ ЦѢЛОВА-

КЫИ: И СЪТЪ, И БЪДУТЪ. ТАКОЖЕ И ДІАКОНИ, АЩЕ БЪ-
 ДУТЪ ДВА ИЛИ ТРИ, ЦѢЛЮТЪ КІИЖДО СЪАРЪ СВОЙ
 ИДѢЖЕ КРЪТЪ СЪАРАЗЪ, И ДРЪГЪ ДРЪГА КЪ РАМЕНА,
 ЧОЖДЕ ГЛАГОЛЮЩЕ, СЪЖЕ И СВѢЩІЕННИЦЫ. ПОДОКНИКЪ ЖЕ
 И ДІАКОНЪ СПОКЛАНЯЕТЪ, НА НЕМЪЖЕ СЪГОИТЪ МЪСЪТЪ,
 И ЦѢЛЮТЪ СЪАРЪ СВОЙ, ИДѢЖЕ СЪТЪ КРЪТЪ СЪАРАЗЪ, И
 ЧАКЪ КОЗГЛАШАЮТЪ:

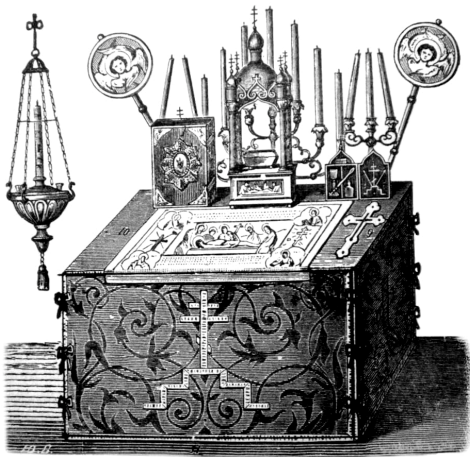
АВѢРН, ДВѢРН, ПРЕМЪДРОСТІЮ КОИМЕМЪ.

СЦІЕННИКЪ ЖЕ ВОЗДВИЗЕТЪ ВОЗДУХЪ, И ДЕРЖИТЪ
 НАДЪ СЪАМИ ДАРМИ. АЩЕ ЖЕ НИИ БЪДУТЪ СЦІЕННИЦЫ
 СЛЪЖАЩІИ, ТАКОЖЕ ВОЗДВИЗАЮТЪ СЪАМЪ ВОЗДУХЪ,
 И ДЕРЖАТЪ НАДЪ СЪАМИ ДАРМИ, ПОТРАСАЮЩЕ, И
 ГЛАГОЛЮЩЕ КЪ СЕБѢ, ѿКОЖЕ И ЛЮДІЕ, ИСПОВѢДАНІЕ
 ВЪСЪ:

ВЪСЪЮ ВО СЪАНИГО...

скым; jenž jsi nesen na trůně cherubí-
 ny, jsi Pán serafínů a Král Israelský,
 jako jediný Svatý ve svatých spočíváš.
 Tebe, jediného dobrého a ochotně na-
 slouchajícího, tedy prosím: Shlédni na
 mne, hříšného a neúčinného služeb-
 níka svého, a očisť duši mou i srdce mé
 od svědomí zlého a učiň mne způsobi-
 lým mocí Svatého Ducha svého, abych
 oděn jsa v blahodář kněžství, stál před
 tímto svatým stolem tvým a vykonal
 posvátný řád *Tajiny* tvého svatého
 a přečistého Těla i drahocenné Krve,
 neboť k tobě přicházím se skloněnou
 šíjí svou a modlím se k tobě: Neodvra-
 cej tváře své ode mne, aniž vylučuj mne
 z počtu služebníků svých, ale učiň mne
 hodným, aby přineseny tobě byly
 mnou, hříšným a nehodným služební-
 kem tvým, dary tyto, neboť ty sám jsi
 ten, který obětuje a obětován jest, přijí-
 má *dary* a sám je rozdáván, Kriste,

Bože náš, a tobě ...

Сщ҃енникъ: Ѣже херувїмы тайно ѡбразѡюще,
и животворацей Троицѣ триклатѣю пѣснь
припѣвающе, великое нынѣ житїейское
ѡложїмъ попечѣнїе.

Дїаконъ: Ъко да царѣ вѣхъ подїмемъ,
аггльскими невидимѡ дорѹносїма чїнми.
Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа.

Таже ѡходати въ предложѣнїе, предходаци
дїаконѣ, и кадици іерей свѣтѣлѡ, въ себѣ молѣемъ:

Боже, ѡчїсти мѧ...

tvé aby usídlil se v nás, sestoupiv na tyto předložené dary a na veškeren lid tvůj.

Kněz: **S**litovností jednorozeného Syna tvého, s nímž veleben jsi s přesvatým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: **P**okoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **M**ilujme druh druhá, abychom jednomyslně vyznávali.

Věřící: Otce i Syna i Svatého Ducha, Trojici jednotnou a nerozdílnou.

Kněz se klaní třikrát a říká tiše:

Milovati budu tebe, Hospodine, síla má; Hospodin jest hradba má a útočiště mé. *(Třikrát)*

Dvěře, dvěře! Pozor mějme...

на предлежащихъ дарѣхъ сихъ, ѿ на всѣхъ людемъ твоихъ.

Возгласіиѣ:

Щедротами едиnorodнаго сына твоего, съ нимже благоволеніе єси, со святыми ѿ блг҃имъ ѿ животворающимъ твоимъ дх҃омъ, нынѣ ѿ прише, ѿ во вѣки вѣковъ.

дѣк: ѿмѣнь.

іерей: Миръ всѣмъ.

дѣк: ѿ дх҃ови твоёмѣ.

дїаконъ: Возлюбимъ другъ друга, да единомыслѣемъ исповѣмъ.

дѣк: Оца, ѿ сына, ѿ с҃таго дх҃а, Трѣцѣ единосущно, ѿ нераздѣльнѣю.

ѿ сщ҃енникъ поклоняетелъ трїжды, гла тайно:

Возлюблю тѣ, Гд҃и, крепосте моѣ, Гд҃ь оутвержденіе моѣ, ѿ прибѣжице моѣ.

[Трїжды.]

дв҃ри, дв҃ри, премудростю...

Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým a přesvatým i blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Věřící lid zpívá Cherubínskou píseň:
Cherubíny tajemně představujete...

Po okuřování a modlitbě kněz i diákon, stojíce pak před svatým stolem, říkají třikrát „Cherubínskou píseň“ a pokaždé se jednou pokloní:

Kněz (se vztaženýma rukama): Cherubíny tajemně představujete a oživující Trojici trojsvatou píseň pějíte, všechny nyní svět-ské odložme péče!

Diákon: Abychom přijali Krále všech, andělskými řády neviditelně se slávou provázeného. Alleluja, alleluja, alleluja.

Poté se znovu společně klanějí, přičemž kněz políbí svatý antimins a svatý prestol, diákon svatý prestol, uklánějí se lidu a odcházejí oba k žertveníku, kde kněz okuřuje předložené dary, říká tise:

Bože, očistiž mne hříšného. (Třikrát)

Vztáhněte ruce své ke svatyni...

Божє, ѡчисти мѧ грѣшнаго. (Трижды)

Діако́нъ глаго́летъ ко ѿіенни́къ:
Возми, влады́ко.

И ѿіенни́къ, взѣмъ воздѣ́хъ, возлагаетъ на
лѣвое ра́мо ѿгѡ, глаго́ла:

Возми́те рѣки ва́ша ко свѣтѣ́а, и благого́-
кни́те Гдѧ.

Та́же свѣтѣ́й діаконъ пріѣмъ, почитава́етъ на главо́
діакона, со всѣ́кнми кнѣмѧніемъ и благого́-
вѣніемъ, и мѣетъ же крѣпѣ діаконъ и кади́льницѣ
на ѡднѣ́мъ ѡ́ перетѡвѣ де́ннѧ рѣки. Га́мъ же
свѣтѣ́й почитъ въ рѣцѣ́ пріѣмлетъ, и нехо́датъ
ѡба свѣ́рною стѣрано́ю, предхо́дцимъ ѧмъ лампа́-
дамъ (и ѡвхо́датъ хра́мъ, мола́щесѧ).

Діако́нъ глаго́летъ:

Господи́на и ѡтца́ на́шего Блаже́ннѣйшаго
митрополи́та (и́ма рекъ), [Господи́на на́шего
(высоко́) Преосвѣ́щеннѣйшаго (архі́-) ѡсвѣ́-
щеннаго (и́ма рекъ) (ѡгѡ́же ѡсвѣ́титъ)] и всѣ́кое
ѡсвѣ́щенство правосла́вныхъ, и всѣ́хъ свѣ́щен-
ническі́хъ и мона́шескі́хъ чїнѣ́хъ, и причетъ
церковны́хъ, да поманѣ́тъ Гдѧ́ Бгъ ко ца́ре-

...чтѣ́н своѣ́мъ, вездѧ́...

Вѣрїци: Деж, ѡ Pane! (Деж, Hospodine.)

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější
a slavné Vlčdkyně naší, Bohorodice
a vždycky Panny Marie, se všemi svatými
pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhu
i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

*(Diákon, pokloniv se a přezěhnav, odstupuje před
ikonu Spasitele.)*

Вѣрїци: Tobě, Hospodine.

Modlitba přinášení důstojných darů Bohu, po je-
jich uložení na svatý prestol:

Hospodine, Bože, Vševládce, je-
diný svatý, jenž přijímáš obět
chvály od vzývajících tebe ce-
lým srdcem, přijmiž i modlitbu nás
hříšných, přinesiž ji na svatý oltář svůj
a učiň nás způsobilými, abychom při-
nášeli tobě dary a oběti duchovní za
hříchy své a nevědomost lidskou. Učiň
nás hodnými, abychom našli blaho-
dat před tebou, aby byla tobě příjem-
nou obět naše, a dobrý Duch blahodati
tvé aby usídlil se...

чѣи твоѣмъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во
вѣки вѣкѡвъ.

Таже свациенникъ:

Братїю сѣгѡ храма сего, вѣх и вѣхъ
православныхъ христіанъ да поманѣтъ Гдѣ
Бгъ во царствїи твоѣмъ, всегда, нынѣ и
прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

*Вшедъ же діаконъ вѣнѣтъ сватѣхъ дверей,
счюнтъ ѡдееню: и хотѣиѣ свациенникъ вни-
ти, глаголетъ къ немѣ діаконъ:*

Да поманѣтъ Гдѣ Бгъ свациенство твоѣ во
царствїи твоѣмъ.

И сциенникъ къ немѣ:

Да поманѣтъ Гдѣ Бгъ свациеннодіаконство
твоѣ во царствїи твоѣмъ, всегда, нынѣ и
прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

*И сциенникъ ѡубо поставлетъ сватѣй потїръ на
свѣтѣ трапѣзѣ. Свѣтѣй же діаконъ взѣмъ со
главы діакона, поставлетъ и чюи на свѣтѣ
трапѣзѣ, глагола:*

Благообразный ѿиѣхъ...

Abychom celý den dokonale, svatě, pokoj-
ně a bez hřichu strávili, Hospodina
prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce
duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchů a pokles-
ků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim,
a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji
a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez
bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré
zodpovídání se na hrozném soudu Kristově
prosme.

Nejsvětější, nejčistší...

Днѣ вѣгѡ совершенна, вѣдѣта, мѣрна ѡ
вѣзгрѣшна, оу Гда прѡсѣмз.

Дѣкз: Подѣй, Гдн.

Аггѣла мѣрна, вѣрна настрѣвника, хранѣтеле
дѣшз ѡ чѣлѣез нашинз, оу Гда прѡсѣмз.

Дѣкз: Подѣй, Гдн.

Процѣнѣа ѡсѣтавлѣнѣа грѣхѡвз ѡ прѣгрѣ-
шенѣй нашинз, оу Гда прѡсѣмз.

Дѣкз: Подѣй, Гдн.

Дѡбрыхз ѡ полѣзныхз дѣшѣмз нашимз, ѡ
мѣра мѣровн, оу Гда прѡсѣмз.

Дѣкз: Подѣй, Гдн.

Прѡчее вѣрѣма жнвѡтѣ нашегѡ вѣ мѣрѣ ѡ
покаѣнѣнѣа скончѣтн, оу Гда прѡсѣмз.

Дѣкз: Подѣй, Гдн.

Хрѣтѣанскѣа кончѣны жнвѡтѣ нашегѡ,
вѣзболѣзненны, непорѣдны, мѣрны ѡ
дѡбрагѡ шѡкѣта на стрѣшнѣмз сдѣнѣн Хрѣтѡ-
вѣ прѡсѣмз.

Прѣчѣтѣю, прѣчѣтѣю...

Kněz: **Na zakladatele,** dobrodince a obec
svatého chrámu tohoto (na naše nemocné
i na zesnulé bratry naše), na vás i na
všechny pravoslavné křesťany necht' rozpo-
mene se Hospodin Bůh v království svém,
vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

(Žehná kalichem a odchází do oltáře.)

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá druhou část Cherubínské písně:

Abychom přijali Krále všech, andělskými řády
neviditelně se slávou provázeného. Alleluja...

Diákon, přišed do oltáře, stojí po pravé straně
prestolu a drží diskos ve výši hlavy; když
přichází kněz, praví k němu diákon:

Necht' rozpomene se Hospodin Bůh na
kněžství tvé v království svém.

Kněz odvěti diákonu: Necht' rozpomene se
Hospodin Bůh na diákonství tvé v králov-
ství svém, vždycky, nyní i příště, až na věky
věkův. Amen.

Pak postaví svatý kalich na svatý prestol, požehná
světloňoši (zavře svatě dveře a zatáhne oponu). Bere
svatý diskos s hlavy diákona, postaví jej na svatý
prestol, řka:

Šlechtný Josef...

Благообразный ѿснфъ, съ дрѣка снѣмъ пречистое чѣло твоє, плащаницею чистою ѡбкѣи, ѿ конѣми ко гробѣ нѡвѣ покрѣи положи.

Во гробѣ плѡтски, во ѡдѣ же съ дѡшю ѡакво бѣи, въ раи же съ разбойникомъ, ѿ на пречтѡлкѣ быхъ снѣ, Христѣ, со ѡтцѣмъ ѿ дѡхомъ, вѣ ѡ исполнѣннѣи неопнѣланнѣи.

Ѣкво живнѡеицъ, ѡкво раѡ краснѣишнѣи, вѡистиннѣи ѿ чертѡга вѣскаго царскаго показѣа свѣтлѣишнѣи, Христѣ, грѡбъ твоѣи, истѡчникъ нашегѡ вѡскрѣсѣннѣа.

Тѡже покрѡвцы ѡубѡ взѣмъ ѡ снѣннаго дѣскаго, ѿ снѣаго почнѣра, полагаѣтъ на снѣннѣи снѣрачѣи снѣа трапѣзы. Воздѡхъ же ѡ дѣакона рама взѣмъ, ѿ покарѣи покрѣаѣтъ ѿмъ снѣа, глагола:

Благообразный ѿснфъ, съ дрѣка снѣмъ пречистое чѣло твоє, плащаницею чистою ѡбкѣи, ѿ конѣми ко гробѣ нѡвѣ покрѣи положи.

Ѣ прѣемъ кардѣальницѣи ѡ дѣаконовы рѣкѣи, кардѣи снѣа чнѣжды, глагола:

ѡублажнѣи, Гдѣи...

Diákon: Amen. Políbiv pravici kněze, vychází z oltáře severními dveřmi a postaviv se před svaté dveře, dí:

Doplňme modlitbu naši k Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za předložené důstojné dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázni Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodati (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den...

И свѣщенникъ: да поманѣтъ члѣ Гдѣ Бгъ во царствѣи своѣмъ, всюдѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

И діаконъ, рѣкъ: ѿмннѣ, и цѣловѣвъ десницѣ свѣщенника, и сходящѣхъ свѣрными двѣрьми, и стѣвъ на ѡбѣщѣмъ мѣстѣ, глаголетъ:

Исполнимъ молитвъ нашихъ Гдѣви.

Дікъ: Гдѣ, помилѣй.

Ⲙ предложѣнныхъ честныхъ дарѣхъ, Гдѣ помолнмѣ.

Дікъ: Гдѣ, помилѣй.

Ⲙ стѣмъ храмѣ семъ, и съ вѣрою, блгоговѣнїемъ и стѣхомъ бжїимъ вхѡдѣцнхъ вѡнь, Гдѣ помолнмѣ.

Дікъ: Гдѣ, помилѣй.

Ⲙ избѣвнчнѣ намъ ѿ всѣхъ икѡрн, гнѣва и нѣжды, Гдѣ помолнмѣ.

Дікъ: Гдѣ, помилѣй.

Застѣпнѣ, спаснѣ, помилѣй и сохрани насъ бжѣ твоѣю блгодѣтїю.

Дікъ: Гдѣ, помилѣй.

Днѣ всерѡ совершѣнна...

Šlechtný Josef, s dřeva sňav přečisté tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

Ve hrobě tělem, v pekle s duší co Bůh, v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem i Duchem, vše nevystižitelně naplňuje, byl jsi, Kriste.

Jako životonosec, krásnější než ráj, vpravdě skvostnější než každá královská komnata, ukázal se, Kriste, hrob tvůj, pramen našeho vzkříšení.

Potom vezme pokrývku se svatého diskosu, položí ji na levou stranu svatého prestolu, pak sejme pokrývku se svatého kalicha a položí ji na pravou stranu svatého prestolu. Nato vezme velkou pokrývku (aer) s ramene diákona, okouří ji a pokrývá jí svatý diskos i kalich, řka:

Šlechtný Josef, s dřeva sňav přečisté tělo tvé, plátnem čistým je ovinul a pokryv je věcmi vonnými, ve hrob nový je položil.

I vzav kadidelnici z ruky diákona, okuřuje svaté dary třikrát, řka:

Prokaž dobrodiní Sionu...

Оублажи, Гди, благоволеніємъ твоімъ
Сіѡна, ѡ да вознїждѣтъ стѣны іерусалїм-
скїа: тогда благоволиши жертвѣ правды,
козношенїе ѡ крестожегасмаѡ, тогда
козложатъ на олтѣрь твоѡ чельцы.

И ѡдакъ кадильницѣ (и ѡпъртвѣ фелонѣ),
пнклонївъ главлѣ, глаголетъ діаконъ:

Поманї ма, братѣ и соелѣжителю.

И діаконъ къ немѣ:

Да поманѣтъ Гдѣ Бгѣ свациенство твоѡ ко
цѣркви твоѡмъ.

Таже и діаконъ, поклонївъ и самъ главлѣ, держѡ
вѣщпѣ и орарѣ тремѣ пересты десницы, глаго-
летъ ко цїенникѣ:

Помолиѣ ѡ мнѣ, владыко сватый.

И свациенникъ: Дѣхъ сватый найдѣтъ на тѣ,
и сила вышнѡго ѡрѣнїтъ тѣ.

И діаконъ: Тѡйже дѣхъ содѣнствѣетъ намъ
вѣднї животѣ нашего.

И пакѣ тѡйже: Поманї ма, владыко сват-
тый.

Исполнимъ молїтвѣ нашѣ...

Prokaž dobrodinї Sionu, Hospodine, v za-
lїbenї svѣm; nechť zbudovány jsou zdi je-
rusalemskѣ. Tehdy zalїbїš sobѣ obѣť spra-
vedlnosti, žertvu a celopaly; tehдѡž berán-
ky na oltѣř tvѡj klїsti budou.

A odloživ kadidelnici (a spustiv felon), naklonї
hlavu k diákonovi, řka:

Rozpomeň se na mne, bratře spolusloužící!

Diákon: Rozpomeň se Hospodin Bůh na
kněžství tvѣ v království svѣm.

A skloniv i on hlavu, drže orar třemi prsty, dї
knězi:

Pomodli se za mne, vладыko svatý!

Kněz: Duch Svatý sestoupї na tebe a moc
Nejvyššího zastїnї tѣ.

Diákon: Tentýž Duch nechť spolupůsobї
s nami po všechny dny života našeho.

A ihned: Rozpomeň se na mne, vладыko sva-
tý!

Kněz: Rozpomeň se na tѣ Hospodin Bůh
v království svѣm, vždycy, nyní i příštѣ, až
na věky věkův.

Doplňme modlitbu naši...